

வரலாற்றுச் சுவாருக்ஸ்

வரலாற்றுச் சுவாருக்ஸ்

வரலாற்றுத் தவறுகள்

சண்முகம் தியாகராசா
(ATTORNEY-AT-LAW)

வெளியீடு :

எஸ். தியாகராசா குமாரர்கள்
தி. நந்தனன் B.Sc.,(Cey) M.Sc.,(Lon)
தி. வசந்தன்
இலண்டன்

This edition published by OM organisation, 1998.

All rights reserved. No paragraph of this publication may be reproduced, copied or transmitted save with written permission or in accordance with the provisions of the copyright, Design and patents Act 1988, under the terms of any licence permitting limited copying issued by the copyright licensing Agency 33-34 Alfred place London WCIE ,7DP

Any person who does any unauthorised act in relation to this publication may be liable to criminal prosecution and civil claims for damages.

Printed in India

Published by :

S. Thiagarajah's Sons

T. Nanthanan Bsc(cey) Msc (Lon)

T.Vasanthan

London.

சமர்ப்பணம்

எனது அரசியல் ஈடுபாட்டிற்கு உறுதுணையாகவும் அதனால் ஏற்பட்ட பொருளாதாரப் பின்னடைவுகளுக்கு மத்தியில் எங்களது குடும்பத்தைச் சீராக வழி நடத்தி வரும் எனது மனைவி சரஸ்வதிதேவிக்கு இந்நாலை சமர்ப்பணம் செய்கின்றேன்.

ச. தியாகராசா

ச. தியாகராசா

முன்னுரை

எதிரியின் கைகளுக்குள் சிக்காது சுயகெளரவத்துடன் வாழ்வதற்காக நாங்கள் பண்டுதொட்டு வாழ்ந்த பாரம்பரியப் யூமியையும் தாழும் தங்களது முதாதையரும் தேடிய தேட்டங்கள் எல்லாவற்றையும் கைவிட்டு உரப்பைகளில் எடுத்துச் செல்லக்கூடிய பொருட்களுடன் யாழ்குடாநாட்டை விட்டு தமிழர்கள் இடம் பெயர்ந்து தென்மராட்சி, வடமராட்சி, கிணிநோச்சி மாவட்டங்களுக்கு சென்றது வரலாற்றுச்சாதனை.

அவ்விதம் இடம் பெயர்ந்து சென்று வாழ்ந்த இடங்களிலும் கூட எதிரியின் நெருக்குதல்களுக்கு மத்தியிலும் மக்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் வகையில் இயல்பு வாழ்க்கையை உருவாக்குவதற்கு முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டன.

ஆனால் இடம் பெயர்ந்த தமிழர்களில்ச் சிலர் கபட நாடகதாரிகளாக விளங்கியதும் இங்கு குறிப்பிடத் தக்கது. சிங்கள இராணுவம் யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றும், தாங்கள் எப்போது அங்கு திரும்பிப் போகலாம் என்று மனத்துக்குள் கணிப்புக்களைச் செய்து கொண்டு அதேவேளையில் வெளிவேடத்துக்குத் தங்களை அதிதீவிரவாதிகள் எனக்காட்டிக் கொள்வதற்கு சந்திரிகா அரசுக்கு எதிரான கோஷங்களை இவர்கள் எழுப்பினார்கள். அதுவுமல்லாமல் தங்கள் புத்திஜீவிதத் தனங்களை வெளிக்காட்டி உயர் இடங்களுக்கும் வெளிநாடுகளுக்கும் மகஜர்களைத் தயாரித்தார்கள். அம்மகஜர்களில் தமக்கே உரித்தான பாணியில், மற்றவர்கள் கண்டு கொள்ளமாட்டார்கள் என்ற எண்ணத்துடன் மயக்கம்தரும் அடிமை மனப்பான்மை கொண்ட வார்த்தைப் பிரயோகங்களை உட்புகுத்தவும் எத்தனித்தனர். ஆனால் இவர்களின் ஏமாற்றுவித்தைகளும் திரிபுவாதக்கருத்துக்களும் சுதந்திரவேட்கை கொண்ட மற்றவர்களால் இனங்காணப்பட்டதுமல்லாமல் தகுந்த எதிர்வாதமும் பதிலும் வழங்கப்பட்டது. அவர்களை அம்பலப்படுத்துவதில் இராணுவக்கட்டுப்பாட்டிலில்லாத பகுதிகளில் இயங்கி வந்த பத்திரிகைகளும் தேசபக்த இயக்கங்களும் முன்னின்றன.

சிங்களப் பேரினவாதத்தின் இராணுவ ஆக்கிரமிப்பு நடவடிக்கைகளின் மத்தியில், யுத்த சூழ்நிலையில் போராளிகளின் வீரதீர்ப் போராட்டம் ஒருபுறமாகவும் இடப்பெயர்ச்சியால் மக்களுக்கு ஏற்பட்ட அவலங்கள் மறுபுறமாகவும் இருக்கையில் பத்திரிகைகளை நடத்தி அவை மக்களின் கைகளுக்கு சென்றடைய வேண்டிய நிலையை உருவாக்குவதில் பலசிரமங்கள் ஏற்பட்டன. அதற்கும் மேலாக பத்திரிகைகளில் பிரசரமாகுபவை மக்களின் கருத்துக்களைப் பிரதிபலிப்பவையாகவும் விடுதலைப் போராட்டத்தின்பால் அவர்களை இட்டுச் செல்லக்கூடியவையாகவும் இருக்கவேண்டுமென்ப திலும் கூடுதல் கவனம் செலுத்த வேண்டியிருந்தது.

இந்தநிலையில் முன் அனுபவம் எதுவும் இல்லாது “ஸமநாடு” பத்திரிகையின் ஆசிரியராக அமர்த்தப்பட்ட எனக்கு எதை எழுதுவது என்ற மயக்கம் முதலில் ஏற்பட்டது இயல்பே. இதன் விளைவாகவே “வரலாற்றுத் தவறுகள்” என்ற தொடர்கட்டுரைகள் என்னால் எழுதப்பட்டன. அவற்றை நான் எழுதுவதற்கு காரணமும் இருந்தது.

எம்மத்தியில் உள்ள இளைஞர்கள் யுவதிகள் சமார் இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாக சிங்களப் பேரினவாதத்தின் நேரடி அடக்கு முறைகளுக்கு முகம்

கொடுக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்கு உள்ளாகி வருகின்றனர். அதனால் ஏற்படும் அவலங்கள் அவர்களின் கல்வி வளர்ச்சியைப் பாதித்து உள்ளது. அரசியலிலும் ஆயுதம் ஏந்திய போராட்டம் தவிர்க்க முடியாததாகிவிட்டது. இதனால் அவர்களின் அநேகருக்குத் தமிழரின் வரலாற்றுப் பாரம் பரியங்கள் பற்றி தெரிந்து கொள்வதற்கு சந்தர்ப்பம் எதுவும் இருக்கவில்லை.

சேர். பொன்னம்பலம் இராமநாதன் காலத்தில்த தொடங்கி சிங்கள அரசியல்த் தலைவர்கள் சூது வாதுகள் மூலம், தமிழர்களின் நலன்களையும் உரிமைகளையும் பறித்தெடுப்பதிலேயே கண்ணும் கருத்துமாக இருந்து வருகின்றனர். இந்த நிலை டி. எஸ். சேனநாயக்கா காலத்திலிருந்து புதிய பரிணாமங்களை அடைந்துள்ளமையும் அதனால் தமிழர்களின் பாரம்பரிய யூமி சிங்களவர்களின் கைகளுக்கு மாறிப் போன்மையும் வரலாறு. இந்தக் கைங்கரியங்களைச் செய்வதற்கு உறுதுணையாக இருந்த C. சுந்தரவிங்கம் போன்ற தமிழ்த் துரோகிகளின் செயல்பாடுகளும் உண்மைச் சரித்திரம்.

இதுபோன்று இப்பவும் டாக்டர். நீலன் திருச்செல்வம் போன்றவர்கள் நடத்தும் திருவிளையாடல்களும்

வரலாற்றில் பதியப்படுகிறது.

இதைவிட தங்களை சமதர்மவாதிகள் என்றும் பொது உடமைவாதிகள் என்றும் பீற்றிக்கொண்டவர்கள் ஒரு காலத்தில் ஒரு மொழி இரண்டு நாடென்றும் தமிழக்கும் சிங்களத்திற்கும் சம அந்தஸ்து என்றும் கூறினார்கள். அதே மனிதர்களான Dr. கொல்லின் R. D. சில்வா, Dr. N. M. பெரோ போன்றோர் தமது சுயநலன்களைப் பேணிக் கொள்வதற்காகவும், பாராஞ்சுமன்றத்தில் அங்கத்து வத்தையும், அமைச்சர் பதவிகளையும் பெறுவதற்காகவும் தமிழர்களை விற்றதும் உண்மைக்கதையே. தமிழரின் பாதுகாப்புக்காக சோல்பெரி அரசியல் அமைப்புத்திட்டத்தில் ஆங்கிலேயர்களால் சேர்க்கப் பட்டிருந்த இருபத்தொன்பதாவது சரத்தை இல்லாமல் செய்த பெருமை Dr. கொல்லின் R. D. சில்வாவைச் சாரும்.

மேற்கூறியவை போன்ற உண்மைப் பழம் வரலாறுகள் நமது இளம் சந்ததியினருக்குத் தெரியாது. இது ஒரு புறமிருக்க வரலாறு பற்றி எழுதும் சிங்களப் பேராசியர்களும் எழுத்தாளர்களும் இலங்கை வரலாற்றையே திரிவிபடுத்தி எழுதுகிறார்கள். தமிழர்கள் ஏதோ அண்மையில் இத்தீவுக்கு வந்து குடியேறியவர்கள் என்ற வகையில் அவர்களின் இனத்துவேச வரலாற்று ஏடுகள் கூறுகின்றன. படித்தவர்கள் என்று தம்மைக்

கூறிக்கொள்ளும் உண்மை வரலாறு தெரிந்த தமிழர்கள் கூட சிங்கள அரசைப் பகைக்க விரும்பாத நிலையில் தாங்கள் எழுதும் நூல்களின் விற்பனை வருவாயை மாத்திரமே நோக்காக தமிழர்களின் வரலாற்றை திரிபு படுத்துகிறார்கள். இத்தகையோர் தங்கள் பெயர்களுக்கு முன்னாலும் பின்னாலும் உள்ள பட்டங்கள் தாம் எழுதும் பொய்களை மெய்களாக்கிவிடும் என்று எண்ணுகிறார்கள். உண்மையில் இவர்களைத் தங்கள் அறிவாற்றல்களை விபசாரம் செய்பவர்களாகவே கருதப்படவேண்டும்.

மேற்படி காரணங்களுக்காகவே தமிழ் இளைஞர்களுக்கும் யுவதிகளுக்கும் தங்கள் பாரம் பரியத்தை, வரலாற்றை அறிந்து கொள்வதற்குச் சாதகமாக உண்மை வரலாற்றுச் சம்பவங்கள் உண்மையாகவே எழுதப்படவேண்டிய அவசியத்தை மனத்தில் கொண்டே இக்கட்டுரைகள் எழுதப்பட்டன. இன்றைய விடுதலைப் போராட்டத்தின் விளைவாக எமது கலைகள் பண்பாடுகள் புதிய வடிவங்களைப் பெற்று வளர்ச்சி அடையும் இவ்வேளையில் பழையதுகளைத் திரும்ப எழுத வேண்டுமா என்ற கேள்வி சிலரால் எழுப்பப்படலாம். எமது பழைய வரலாறுகள் சரிவர உண்மையாக மீளவும் மீட்கப்படாது போனால் எம்து எதிர்கால சமுதாயம் தமக்கு முன் இருக்கும் புதிய

திரிபுபடுத்தப்பட்ட வரலாறுதான் உண்மையானதென தவறுதலாக நம்பி தங்கள் மீது நம்பிக்கை இழந்து அடிமைகளாக வாழ்வதற்கே தாம் உகந்தவர்களென்று எண்ணி வாழாவிருந்து விடுவதுமல்லாமல் மேலும் மேலும் அடிமைச் சக்திக்குள் இழுபட்டுச் சென்றும் விடுவர். இந்நாலில் அடங்கிய கட்டுரைகளை எழுதுவதற்கு எனது ஆசானும் இலங்கைக் கழுனிஸ்க்கட்சியின் பொதுச் செயலாளருமாக இருந்த நா. சண்முகதாசன் எழுத்துக்களிலிருந்தும் முன்னாள் காவலூர் பாராளு மன்ற அங்கத்தவரான திரு. நவரத்தினம் அவர்களின் நூலிலிருந்தும் ஆதாரங்களைப் பெற்றேன்.

வரலாற்றுத் தவறுகள் நூலைத் தமிழீழத்தில் பிரசரிப்ப தற்கு பல வசதியீனங்கள் உள்ளதால் இதை வண்டன் நகரில் பிரசரிக்க வேண்டிய நிற்பந்தம் ஏற்பட்டதையும் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

ச. தியாகராசா

நன்றி

வாலாற்றுத் தவறுகள்

1947 - 48 களில் டி. எஸ். சேனநாயக்காவும் சேர் ஒவிவர் குணதிலகாவும் பூரண சுதந்திரத்துக்கான பேச்சுவார்த்தைகளை ஆங்கிலேயர்களுடன் நடத்திக் கொண்டிருக்கும் போது இலங்கையிலுள்ள சகல இனங்களும் ஒன்றுபட்டுக் கோரிக்கை விட்டால்தான் பிரிட்டிஸ் அரசு பூரண சுதந்திரம் பற்றி கவனத்தில் எடுக்கும் என்று கூறப்பட்டது.

இந்த நிலையில் எவ்ராவது தமிழினத்திலோ தமிழ்மக்களிலோ அக்கறை கொண்டிருந்தால், சிங்களப் பேரினவாதிகளுக்கு அடிபணியாது இடங்கொடுக்காது எமது நிலைமையைப் பாதுகாத்திருக்கலாம்: ஆனால் எம்மத்தியில் கோட்டிரிக்காம்புகள் எப்போதும் இருந்து வந்துள்ளனர். இப்பவும் இருக்கின்றனர். அக்காலகட்டத்தில் கணிதம் பேராசிரியராகவும் பின்னர் அடங்காத்தமிழன் என்று கூறிக்கொண்டவருமான சி. சுந்தரலீங்கம்

இந்தப்பழியைச் சுமக்க முன்வந்தார்.

சுகல சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களையுங் கொண்ட அமைச்சர வையை உருவாக்குவதில் டி. எஸ் சும் ஒலிவரும் பிரய த்தனம் செய்து கொண்டிருந்தனர். அவர்களின் வலையில் சுந்தரவிங்கம் ஏனைய தமிழ் பிரதிநிதிகளின் எதிர்ப்புக்கு மத்தியில் டி. எஸ். சின் அமைச்சரவையில் சேர்ந்தார்.

டி. எஸ் சுந்தரப்பத்தைப் பாவித்து அமைச்சரவையில் பூரண சுதந்திரம் வழங்க வேண்டுமென்று பிரிட்டனைக் கோரும் பிரேரணையை முன் வைத்தார். இதற்குச் சுந்தரவிங்கம் தனது சம்மதத்தை வழங்கினார். இதன் மூலம் தமிழ் இனமும் இக்கோரிக்கைக்கு சம்மதம் வழங்கியதென்ற நிலை ஏற்பட்டது. 1947 டிசெம்பர் மாதத்தில் ஐக்கிய இராச்சியம் தனது பாராளுமன்றத்தில் தனக்கு இலங்கையைப் பொறுத்த அளவில் அதன் மேல் சட்டம் இயற்றும் உரிமை தனக்கு இல்லையென்று கூறும் இலங்கை சுதந்திரச்சட்டத்தை தனது பாராளுமன்றத்தில் பிரகடனம் செய்தது. இதன் மூலம் இலங்கையின் சட்ட சபை சுதந்திர தேசமொன்றின் இறை மையுடைய பாராளுமன்றமாக மாறியது. தமிழர்களின் எதிர்காலமும் சிங்களவரின் தயவிற்குக் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டது.

சோல்பரி அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் மூலம் சிங்களவர்களே அரசமைக்கும் நிலை உருவானது. அச்சட்டத்திலும் வேறு சட்டங்களிலும் சிறுபான்மையினரைப் பாதுகாக்கும் சில சரத்துக்கள் இருந்தாலும் சிங்களவர்கள் அச்சட்டங்களைத் தங்களது நலன்களுக்காக துஷ்பிரயோகம் செய்தார்கள் அல்லது தமக்குச் சாதகமாக மாற்றினார்கள் என்பதே உண்மை.

1947ஆம் ஆண்டுப் பொதுத் தேர்தலில் ஊர்காவற்துறையில் தமிழ்க்காங்கிரஸைச் சேர்ந்த பிரபல சட்டத்தரணி ஏ. வி. குலசிங்கமும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி ஆதரவாளர் ஏ. எல். தம்பிஜௌயா சுயேட்சையாகவும் போட்டி போட்டனர். ஏ. எல். தம்பிஜௌயா நானுாஹோ ஐந்நாஹோ வாக்குகளில் வெற்றி பெற்றார். குலசிங்கம் பல காரணங்களைக் காட்டி தம்பிஜௌயாவின் தெரிவுக்கு எதிராக தேர்தல் மனுவொன்றைத் தாக்கல் செய்து

தானே வழக்கையும் வாதாடினார். 1946ஆம் ஆண்டின் பாராளுமன்ற தேர்தல்கள் கட்டளைச்சட்டம், ஒரு அபேட்சகர் நேரடியாக அல்லது மறைமுகமாக அரசாங்கத்துடனான ஒப்பந்தம் ஒன்றுடன் தொடர்பு உடையவராக இருந்தால் அவர் பாராளுமன்ற அங்கத்தவராவதற்கு தகுதி உடையவர் அல்ல என்றுங் கூறுகிறது. இந்தச் சரத்தை வைத்துக் கொண்டு தம்பிஜயா இலங்கை கார்கோபோட் கம்பனியின் நிர்வாக இயக்குனர் என்ற முறையில் அரசுடன் ஒப்பந்தக்காரராக இருக்கிறார் என்று வாதாடப் பெற்று உச்ச நீதிமன்ற நீதியரசர் பஸ் நாயக்காவால் அது ஏற்கப்பட்டு தம்பிஜயாவின் அங்கத்துவம் இல்லாமல் செய்யப்பட்டது. டி. எஸ். சேனநாயக்காவுக்கு இது பிடிக்கவில்லை. காரணம் ஐ. தே. கவில் உள்ள அநேகர் அரசுடன் ஒப்பந்தங்களில் ஈடுபட்டிருந்தனர். தங்கள் நலன்கள் பாதிக்கப்படாதிருப்பதற்காக டி. எஸ். சேனநாயக்க துரித நடவடிக்கையில் இறங்கினார்.

பாராளுமன்ற தேர்தல்கள் கட்டளைச் சட்டத்தின்படி பஸ் நாயக்காவின் தீர்ப்பு இறுதியானது அச்சட்டப்படி மேன் முறையீட்டுக்கு இடமில்லை. ஆனால் இவற்றிற்கு முரணாக டி. எஸ் பாராளுமன்றில் வெகுவினரவாக ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்றி வழக்கில் தோற்றவர் முப்பது நாட்களுக்குள் மேன் முறையீடு செய்யலாம் என்ற ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. தம்பிஜயா மூன்று நீதியரசர்களுக்குமுன் மேன் முறையீடு செய்து வழக்கிலும் வெற்றி கண்டார்.

சட்டங்கள் பிழையாக இருந்தால் அவற்றை மாற்ற வேண்டும் அல்லது திருத்த வேண்டும். அது பிழையல்ல. ஆனால் ஒரு சாராரின் நலன்களைப் பாதிக்கிறதே என்பதற்காக ஊழலை அகற்றுவதற்காகச் செய்யப்பட்ட சரத்தை மாற்றுவது பச்சைப் பிழை. சிங்களப் பேரினவாதம் தன் நலன்களைப் பாதுகாக்க எதையும் செய்யும். இது தமிழன் தம்பிஜயாவுக்காக செய்யப்பட்ட சட்டத்திருத்தம் அல்ல.

சோல்புரி அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தை எதிர்த்தவரும் பேராசிரியர் குந்தரலிங்கத்தை டி. எஸ் சின் அரசாங்கத்தில் சேர வேண்டாமென்று எதிர்ப்புக்களை நடத்தியவருமான ஜி. ஜி பென்னம்பலம், குந்தரலிங்கம் டி. எஸ் சின் அமைச்சரவையில் மிலிநூந்து விலகிய பின்னர் தானே, அவ்வழைமைச்சரவையில் அங்கத்தவரானார். அவர் எதிர்க்கட்சியில் இருக்கும் போது மலையகமக்களின் வாக்குரிமையைப்பறித்த இலங்கைப் பிரசாவுரிமைச் சட்டத்துக்கு எதிராக வாக்களித்தார்.

இவர் அரசுடன் சேர்வதற்கு முன் யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு பொதுக்கூட்டத்தை நடத்தி மக்களின் விருப்பின் பேரிலேயேதான் அரசில் இணைவதாக வெளி உலகுக்குக் காட்டினார்.

இவர் கைத்தொழில் மீண்பிடி மந்திரியாக்கப்பட்டார். இவர் அரசில் சேர்ந்ததுக்குச் சன்மானமாக மூன்று தொழிற்சாலைகள் தமிழ்ப்பகுதிகளில் உருவாக்கப்பட்டன. காங்கேசனில் கீழெந்துத் தொழிற்சாலை, பரந்தனில் இரசாயனத்தொழிற்சாலை மற்றது வாழைச்சேணையில் கடதாசித் தொழிற்சாலை. ஆனால் இவற்றுக்காக இவர் காட்டிக்கொடுத்தது மலையக மக்களையும் அவர்களின் உரிமைகளுமாகும். எத்தகைய பேரம் பேசப்பட்டது என்பதிலிருந்து தமிழ்த் தலைமைகளின் சுயநலமும் சிங்களத் தலைமைகளின் சாணக்கியமும் தெளிவாகிறதல்லவா? இதற்கெல்லாம் ஐ. ஐ. ஒரு உலகப்புகழ்பெற்ற சட்ட அறிஞரும் பெரும் சொத்துப்படைத்தவருமாவார்.

மலையக மக்களைப் பாதிப்புக்குள்ளாக்கிய இந்திய பாகிஸ்தானிய வதிவிட பிரசாவுரிமைச் சட்ட மசோதா இலங்கை பாரானுமன்ற தேர்தல் கட்டளைச்சட்ட திருத்த மசோதா ஆகியவற்றிற்கு பொன்னம்பலம் சிங்கள அரசுக்கு ஆதரவாக தனது வாக்கை அளித்தார். இதன்மூலம் ஒரு கோடிக்குமதிகமான பெருந்தோட்டத் தமிழ்த் தொழிலாளிகளின் வாக்குரிமையை இல்லாமல் செய்தார். இதன்மூலம் மலையகத் தமிழ்மக்கள் இலங்கைத் தமிழரை ஜயுறவுடன் பார்க்கும் நிலை ஏற்பட்டது.

இலங்கை அரசியலில் உயர்குழாத்து சிங்களவர்களான டி. எஸ். சேனநாயக்கா போன்றோர் வடபகுதி உயர் குழாத்து சேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதன் போன்றோருடன் ஒன்றிணைந்து செயல்ப்படுவதில் பின் நிற்கவில்லை. அவர்கள் கொய்கம சாதியினர் அதாவது உயர்குல வேளாண்மைக்காரர்கள். பெரும் நிலப்பரப்புக் கொண்ட விவசாயங்களுக்குச் சொந்தக் காரர்கள். அது போல் பொன் இராமநாதன் போன்றோரும் வெள்ளாள வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள். ஆகவே வர்க்க அடிப்படையில் இரு பகுதியினரும் சம அந்தஸ்து டையவர்கள்.

1899இல் பிரசரிக்கப்பட்ட சரசவி கந்தராசா என்ற நூல் வெசாக் விடுமுறை கோரியதற்காகவும் பொத்த சொத்துக்கள் சட்டம் கொண்டு வருவதற்காக போராடியதற்காகவும் சேர் பொன்ன ம்பலம் இராமநாதனை மிகவாகப் புகழ்ந்து பாராட்டியது.

அக்கால கட்டத்தில் இப்போதும் இருப்பதுபோல் கரையோரச் சிங்களவர்கள் கரவாஸ் (கரையார்) என்று அழைக்கப்பட்டனர். அவர்களுக்கு பிரதிநிதித்துவம் இருக்கவில்லை. இதற்காக அவர்கள் இலங்கை விவசாயச் சங்கம் ஒன்றை 1882இல் அமைத்தார்கள். அதுவுமல்லாமல் பிரிட்டிசாரூக்கு தங்கள் முழு ஆதரவையும் வழங்குவதற்கும் சம்மதம் தெரிவித்தனர். இதன் காரணமாக 1912 இல் யேம்ஸ் பீரிஸ் என்ற பேராசிரியர் ஜி. எல். பீரிசின் முதாதையருக்கு நியமன அங்கத்துவம் கிடைத்தது.

எவ்விதமிருந்த போதும் உயர்குழாத்துச் சிங்களவர்கள் பொனம்பலம் இராமநாதன் உயர்குழாத்தவர் என்பதால் யேம்ஸ் பீரிசுக்கு எதிராக இராமநாதனுக்காக செயற்பட்டனர். அது அந்தக்காலம். அவ்விதம் தமிழ் தலைமைகளை முருங்க மரத்தில் ஏற்றி விட்டு அவர்களுக்காகக் குழிபறித்து அரசியல் இலாபம் பெற்றது பிற்காலம்.

யேம்ஸ் பீரிசும் அவரது வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களும் புத்த சமயத்துக்கு ஒன்றும் செய்யவில்லை என்றும் கூறப்படுகிறது. இவைகள் யாவற்றையும் கூறுவது வேறு யாருமில்லை வரலாற்றுப் பேராசிரியரும் ஆய்வாளரும் ஜே. ஆரின் வாழ்க்கை வரலாற்றை இன்னொருவருடன் சேர்ந்து எழுதியவருமான கே. எம். டி. சில்வாவாகும்.

சிறிலங்கா அரசு நியாயமற்ற முறையில் தமிழர்கள் மீது அக்கிரமங்களை கட்டவிழ்த்துவிட்டிருக்கும் போது மேற்குலகநாடுகள் ஏன் உதவிகளை கடன்களை கொடுக்கின்றன என்று சிலர் கேட்பது வழக்கம்.

சில நாடுகள் சிறிலங்காவில் நடப்பவற்றையெல்லாம் தெரிந்து கொண்டும் உதவிகளையும், கடன்களையும் கொடுக்கின்றன. தங்களுடைய பொருளாதார நலன்களைப் பேணவே அவற்றைச் செய்கின்றன அதன் மூலம் நீண்டகால நோக்கில் அழிவு சிறிலங்காவுக்காகும்.

ஆனால் சில நாடுகளுக்கு தாங்கள் கொடுக்கும் உதவிகள் எவ்விதம் பயன்படுத்தப்படுகின்றன என்பது தெரியாது.

மதுறு ஓயா குடியேற்றத்திட்டம் கண்டாவின் உதவியுடன் உருவாக்கப்பட்டது. இத்திட்டத்தை ஆரம்பித்து வைக்க கணேடிய வெளிவிவகார அமைச்சர் வந்திருந்தார். இத்திட்டம் தமிழர்களுக்கும் நன்மைபயந்துள்ளது என்று அவ்வேளையில் அவர் கூறியிருந்தார். தமிழர்களின் பாரம்பரியப் பூமியில் சிங்களவர்களைக் குடியேற்றுவதற்கு இத்திட்டம் உபயோகிக்கப்பட்டது என்பது அவ்வமைச்சருக்குத் தெரியாது. தமிழர்களுக்கு ஏற்படும் அவலங்களுக்கு வெளிநாட்டு உதவி எவ்விதம் பயன்படுகிறதென்பதற்கு இது ஒரு உதாரணம்.

1983இல் அமெரிக்காவின் ரீகன் நிர்வாகம் அவ்வருடத்தில் நடந்த தமிழருக்கெதிரான இனக்கலவரத்தில் பாதிக்கப்பட்ட, வீடுவாசல் இழந்த தமிழருக்குக் கொடுப்பதற்கு என்று ஆயிரக்கணக்கான கூடாரங்களை அனுப்பியது. உண்மையில் நடந்தது என்ன? அரசின் அமைச்சர்களும் பாராளுமன்ற அங்கத்தவர்களும் கிழக்கில் வசித்த தமிழர்களின் நிலங்களையும், வீடுகளையும் அபகரிப்பதற்காக குண்டர்களையும், குடியேற்றவாதிகளையும் கூட்டிச் சென்றனர். அங்கு தமிழர்கள் வீடுவாசல் அற்ற நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டார்கள். அவர்களுக்கு வழங்குவதற்காக அனுப்பப்பட்ட கூடாரங்கள் குண்டர்களும் குடியேற்றவாதிகளும் தங்குவதற்காகக் கொடுக்கப்பட்டன. அதுவுமல்லாமல் இவர்களை சிங்களப்பகுதிகளிலிருந்து மட்டக்களப்புக்கு ஏற்றிச் சென்ற றக்குகளும் ஏனைய வாகனங்களும் சர்வதேச நிதி நிறுவனத்தினால் வழங்கப்பட்ட

வரலாற்றுத் தவறுகள்

பணத்திலிருந்து உருவாக்கப்பட்ட மகாவலி அபிவிருத்திச் சபைக்குச் சொந்தமான வாகனங்களாகும்.

இவ்விதம் தவறாக உபயோகிக்கப்படும் வெளிநாட்டு உதவிகளே தமிழின் நெஞ்சத்தைக் கொதிக்க வைக்கின்றன.

தமிழர்கள் சுதந்திரமாகக் கெளரவமாகத் தன்னாட்சி நடத்திய மக்கள் அவர்களுக்கென்று இலங்கையின் வடக்கு, கிழக்குப் பிரதேசங்கள் அவர்களின் தாயக பூமியாக இருந்த வரலாற்று உண்மைகளைச் சிங்கள பேரினவாதம் மறைக்கவும் மறுக்கவும் செய்கின்றது ஆனால், கடந்த நாற்பது வருட காலத்தில் சிங்களப் பேரினவாதிகளே தமிழரின் தாயகம் இலங்கையின் வடக்கு, கிழக்குப் பிரதேசங்கள் என்பதை தங்கள் நடத்தை மூலம் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர்.

அரசாங்கம் இக்குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தில் தமிழர்களைக் கப்பல்கள் மூலம் அவர்களின் உயிர்களைப் பாதுகாப்பதற்காக வடக்கு, கிழக்குப் பகுதிகளுக்கு அனுப்பி தமிழரின் பாரம்பரிய தாயகம் அப்பகுதிகள்தான் என்று ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது.

1958இல் குண்டர்களாலும் அரசு படையினராலும் கொல்லப்படாது தப்புவதற்கு கொழும்பிலுள்ள ஏற்தாழ ஆண்கள், பெண்கள், குழந்தைகளென 20,000 தமிழர் நோயல் கல்லூரிலும், சரஸ்வதி மண்டபத்திலும் அகதிகளாகச் சென்றதைந்தனர். அந்த இடங்களையும் குண்டர்கள் தாக்குவார்கள் என்ற பயத்தால் அப்போதிருந்த ஆள்பதிநாயகம் சேர் ஓலிவர் குணத்திலகாவிடம் உயர்மட்டத் தமிழர் செய்த முறைப்பாட்டின் பேரில் அவர் பிரதமராக இருந்த எஸ். டிரிஸ்யூ. ஆர். டி. பண்டார் நாயக்காவை அணுகினார். அதன் காரணமாக பண்டாரநாயக்கா மிக முக்கியமான தீர்மான மொன்றை எடுத்தார்.

அதுதான் தமிழ் அகதிகளை அவர்களது வடக்கு, கிழக்கிலுள்ள தாயகப் பூமிக்கு அனுப்புவது என்ற தீர்மானம். அடுத்தது அவர்களை எந்தவகையில் அனுப்புவது? அரசின் புகையிரத சேவையினரும் இலங்கைப் போக்குவரத்துச் சபையினரும் அகதிகளை ஏற்றி இறக்க பாதுகாப்புக் காரணங்களுக்காக மறுத்துவிட்டனர். சுற்றில் ஓலிவர் துறைமுகத்தில் தரித்து நின்ற ஒன்பது அந்நிய நாட்டுக் கப்பல்களில் தமிழ் அகதிகளை திருகோணமலைக்கும் காங்கேசன் துறைக்கும் அனுப்பிவைத்தார். இது தமிழ் அகதிகள் தம் தாயத்துக்கு செய்த முதல் கப்பல் பயணம். தங்கள் தாயகத்துக்கு வந்ததும் அவர்கள் நிலத்தில் விழுந்து தாயகமண்ணை முத்தமிட்டார்கள்.

அடுத்தாக, 1977இல் நடந்த இனக்கலவரத்தின் போது சிறிலங்கா கப்பல் கூட்டுத்தாபனத்துக்குச் சொந்தமான மூன்று கப்பல்களில் தமிழ் அகதிகள் அவர்களது தாயகப் பூமியிலுள்ள காங்கேசன்துறைக்கு இட்டுச் செல்லப்பட்டனர்.

அண்மையில் 1983இல் நடந்த இனக்கலவரமே இதுவரை நடந்தவற்றில் மிகக் கொடுரமானது. 1,00,000 தமிழ் அகதிகள் வீடுகளை இழந்த நிலையில் 25 அகதிமுகாம்களில் ஆடு மாடுகள் போல் வைக்கப்பட்டனர். இந்தத் தடவை அகதிமுகாம்களில் இருந்த அகதிகள் எல்லோரும் படை மினராலும், குண்டர்களாலும் கொல்லப்பட்டமைக்கு சிறிலங்கா அரசு எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. போக்குவரத்துச் சாதனங்களைக்கூட அது நிறுத்திவைத்திருந்தது. நல்ல காலத்துக்கு திருமதி இந்திராகாந்தி உடன் நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டு அகதிகளை இந்தியா தான் ஒழுங்கு படுத்திய கப்பல்களில் அவர்களின் தாயக பூமியிலுள்ள காங்கேசன் துறைக்கு அனுப்பிவைத்தார். ஆகவே 83இல் தமிழர்களின் தாயகக் கோட்பாடு சிறிலங்காவாலும் இந்தியாவாலும் கூட ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இவற்றையெல்லாம் செய்து விட்டு இப்பொழுது இரு அரசுகளும் விதண்டாவாதம் பேசுகின்றன.

1956 ஜூன் ஐந்தாம் திகதி தனிச் சிங்களச்சட்டம் பாராளு மன்றில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டபோது தமிழ்த்தலைவர்கள் சத்தியாக்கிரகம் நடத்தினர். அச்சத்தியாக் கிரகத்தை பண்டார நாயக்கா அரசு குண்டர்களைக் கொண்டு குழப்பியதுடன் அதில் பங்குபற்றியவர்களையும் நையப்படைத்தது. முதலில் சிங்களக் குண்டர்கள்தான் சத்தியாக் கிரகிகளைத் தாக்கினர். ஆனால் நேரம் போகப் போக ஒரு இலட்சம் அளவு சாதாரண சிங்களவர்களும் ஒன்று சேர்ந்து தமிழர்களைத் தாக்கினார்கள். இதுதான் சாதாரண சிங்களவரும் இப்படிச் செய்வார்களா என்று தமிழரை விழிப்படையச் செய்த விடயம். அக்காலம் வரை சாதாரண சிங்கள - தமிழ் மக்களிடையே எவ்வித வேறுபாடுமிருக்கவில்லை இரு சமூகத்தவரும் மிகுந்த அந்தியோன்யமாக வாழ்ந்தவர்கள் அதுவுமல்லாமல் சிங்களவர்கள் தமிழர்களைப் போற்றிப் புகழ்ந்தவர்களுமாவர். அதற்குக் காரணங்களும் இருந்தன.

1915 சிங்கள - முஸ்லீம் கலவரத்தின்போது பிரிட்டிஷர் முஸ்லிம்கள் பக்கம் சார்ந்து சிங்களவர்களைக் கண்ட கண்ட இடத்தில் சுட்டுத் தள்ளினர். எப். ஆர். சேனநாயக்கா, டி. எஸ். சேனநாயக்கா, பறன் ஜயதிலகா போன்றோர் சிறைக்குள் தள்ளப்பட்டனர். அவ்வேளையில் சேர். பொன்னம்பலம் இராமநாதன் முதலாம் உலகப் போர்க்காலத்தில் கண்ணி வெடிகள் நிரம்பிய கடல் கடந்து இங்கிலாந்து சென்று சிங்களவர்களுக்காகக் குரல் கொடுத்து அவர்களைக் காப்பாற்றினார்.

இன்னொரு தமிழ்தலைவரான சேர். பொன்னம்பலம் அருணாசலம் சுயாட்சிக்காகவும் அரசியல் ஸ்ர்திருத்தத்துக் காகவும் போராடுவதற்காக சிங்களப் புத்திலீவிகளை இலங்கை தேசிய காங்கிரஸ் மூலம் ஒன்றுபடுத்தி வழிகாட்டினார். சிங்களவர் தங்கள் வரலாற்றை ஆராய்வதற்கு அக்கறை கொள்வதற்கும் சேர் அருணாசலம் வழிவகுத்தார்.

இதைவிட சேர் ஆனந்தகுமாரசுவாமி என்பவர்தான் சிங்களவர்களின் கலை கலாச்சாரம் போன்றவற்றில் அவர்களை ஆர்வம் காட்டுவதற்கு வழிவகுத்தார். சிங்களவர்களின் கலைகளைப் பற்றி ஆராய்ச்சியில் தானே ஈடுபட்டு பிரபலமான பல ஆராய்ச்சி நூல்கள் வெளியிட்டார். இத்தகைய வேலைகளில் அக்காலத்துக்கு முன்னிருந்த படித்த சிங்களவர் ஒருவரும் ஈடுபடவில்லை. மகாவம்சக் கலாச்சாரத்திலேயே

வரலாற்றுத் தவறுகள்

அவர்கள் அமிழ்ந்திருந்தனர். இத்தகைய முன்னோடி வேலைகளை தமிழர்கள் சிங்களவருக்கு முன்னின்று நடத்தியதால் தமிழர் மீது சிங்களவர் பெருமதிப்பு வைத்திருந்தனர். இவற்றைத் தமிழ்த் தலைவர்கள் பிரதிபலன் எதிர்பார்த்துச் செய்யவில்லை அப்படி இருந்தும் சிங்களப் பேரினவாதக் கோட்பாடும், மகாவம்சக் கலாச்சாரமும் சாதாரண சிங்களவர்களைத் தமிழருக்கு எதிராக மாற்றிவிட்டது. பொருளாதாரத் தேவைகளும் இதற்கு தூண்டு கோலாக அமைந்தன.

1956ஆம் ஆண்டில் சமஷ்டிக் கட்சியினர் காங்கேசன்துறை மிலிருந்தும் கிழக்கில் திருக்கோவிலிருந்தும் திருக்கோணமலைக்கு பாதயாத்திரை ஒன்றை நடத்தி அதன் முடிவில் மூன்று நாள் மாநாடு ஒன்றையும் அங்கு நடத்தினர். அம்மாநாட்டில் தங்களது பாரம்பரிய தாயக வடக்கு - கிழக்கு பிரதேசங்களில் தமிழ்பேசும் மக்களுக்கு என ஒரு தன்னாட்சி உரிமை கொண்ட நாடொன்றை உருவாக்கு வதற்கு அரசாங்கம் தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்றும் ஒருவருட அவகாசத்துக்குள் அதைச் செய்ய அரசு தவறினால் அத்தகைய அரசொன்றை உருவாக்க சமஷ்டிக் கட்சி சமாதான முறையில் வன்முறையற்ற நேரடி நடவடிக்கையில் ஈடுபடும் என்றும் தீர்மானம் எடுக்கப்பட்டது. அத்தீர்மானத்தை திருக்கோணமலை முற்ற வெளியில் நடந்த பொதுக் கூட்டத்தில் வைத்து அப்பொழுது

சமஷ்டிக் கட்சியின் தலைவராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கோப்பாய் பாரானுமன்ற அங்கத்தவர் சி. வன்னியசிங்கம் அங்கு கூடியிருந்த 25.000க்கும் அதிகமான தமிழ்மக்களுக்குப் பிரகடனப்படுத்தினார்.

இத்தீர்மானத்தை சமஷ்டிக் கட்சியினர் சிறிலங்கா அரசு அவ்வாண்டில் தனிச்சிங்களச் சட்டத்தை பாரானுமன்றத்தில் நிறைவேற்றியதன் காரணத்தாலேயே எடுக்க வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டனர்.

இத்தீர்மானத்தைத் தொடர்ந்து நாட்டில் என்ன நடக்கும் என்ற நிலை எல்லோர் மனங்களிலும் அடிக்கத் தொடங்கியது. அரசாங்கமும் ஒன்றும் செய்வதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால், சமஷ்டிக் கட்சியினர் ஏதோ திட்டமிடுகிறார்கள் என்ற செய்தி வதந்தியாகச் சகல மட்டத்திலும் பரவியது. இது அரசின் காதுகளுக்கும் எட்டி இருக்கும். பண்டார நாயக்காவின் அமைச்சரவையில் நிதிமந்திரியாக இருந்த ஸ்ராண்லி டி. சொய்சாவும் கொழும்பில் வழக்கறிஞராகக் கடமையாற்றிய பிரபல அப்பக்காத்து பி. நவரட்னராஜாவும் சேர்ந்து எடுத்த முயற்சியின் காரணமாகப் பிரதமர் பண்டாரநாயக்கா சமஷ்டிக் கட்சியினரைப் பேச்கவர்த்தை நடத்துவதற்கு அழைப்பு விடுத்தார்.

பேச்கவார்த்தைகள் பண்டாவின் கொறகொல்லை வளவிலும்,

கொழும்பில் உள்ள ரோஸ் மிட்பிளேஸ் வீட்டிலும் பின்னர் பிரதமரின் அலுவலகத்திலும் நடந்தது. இங்குதான் இறுதியாகப் பண்டாரநாயக்கா - செல்வநாயகம் ஒப்பந்தம் 1957 ஜூலை 26 - 27 இரவு நிறைவேற்றப்பட்டது.

1957 ஜூலை 26 - 27 இரவு சமஷ்டிக் கட்சியினருக்கும் பிரதமர் பண்டார நாயக்காவிற்குமிடையே நடந்த பேச்சுவார்த்தையின் போது பிலிப் குணவர்த்தனா உட்பட முக்கிய அமைச்சர்கள் பலரும் சமஷ்டிக் கட்சி சார்பில் எஸ். ஜே. வி. செல்வநாயகமும் கட்சிப் பிரமுகர்களும் கலந்து கொண்டனர்.

தமிழ் மொழிபற்றிய பிரச்சினையே முதல் எடுக்கப்பட்டது. இரு பகுதியினரும் கடும் விவாதத்தில் ஈடுபட்டனர். ஈற்றில் அமைச்சர் டபிள்யூ எச் வில்லியம் சில்வா தமிழுக்குத் தேசிய சிறுபான்மையினரின் மொழி என்ற அந்தஸ்து கொடுக்கப்படலாம் என்று கூறினார். இது இருபகுதியினராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

அடுத்து மிக முக்கியமான பிரச்சினையான பிராந்திய சபைக

ஞக்கு அமைச்சர்களின் அதிகாரங்களை வழங்கும் பிரச்சினை எடுக்கப்பட்டது. அதிகாரங்கள் வழங்கப்படாவிட்டால் பிராந்திய நகர்க்கான அதிகாரப் பரவலாக்கல் அர்த்தமற்றதாகப் போய் விடும் இக்கட்டத்தில் விவசாயத்துறை அமைச்சர் பிலிப் குணவர்த்தனா தனது அதிகாரங்களைப் பகிர்ந்தளிக்க மறு த்தார் இது உள்ளீட்டுக்கலகமானதால் சமஷ்டிக் கட்சியினர் சிறிது வெளியில் நிற்க பண்டா மந்திரிச் சபைக்குள் சமரசத்தை ஏற்படுத்தி திரும்பவும் சமஷ்டிக் கட்சியினரை பேச்சில் கலந்து கொள்ள அழைத்தார் பின்னர் அமைச்சர்கள் எல்லோரும் தமது அதிகாரங்களைப் பரவலாக்கச் சம்மதித்தனர். இதுவும் இருபகுதியினராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

அடுத்தது மலையகமக்கள் பற்றிய பிரச்சினை. பண்டா அதை சம்பந்தப்பட்ட மக்களின் தலைவர்களோடு பேசித் தீர்ப்ப தாகவும் சமஷ்டிக் கட்சியினர் அதைக் கைவிட வேண்டும் என கேட்டதன் பேரில் அப்பிரச்சினை கைவிடப்பட்டது. சமஷ்டிக் கட்சியினர் மலையக மக்களை வடக்கு கிழக்குப் பகுதியில் குடியேற்றுமாறு தமதுகோரிக்கையில் கேட்டிருந்தது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. மேற் கூறியவையே பண்டாவாலும் செல்வாவாலும் பேசி இணக்கம் காணப்பட்டவைகளாகும். இரு பகுதியினரும் இணக்கங்களை விடயங்களை அதிகாலை இரண்டு மணிக்குப் பத்திரிகையாளருக்குச் செய்தியாக வெளியிட்டனர். இவ்வினாக்கங்கள் காரணமாகச்

வரலாற்றுத் தவறுகள்

செல்வநாயகம் அரசுக்கெதிரான நடவடிக்கைகளைக் கைவிடுவதாகவும் கூறினார். முதலில் இவ்வினக்கங்கள் எழுத்தில் வடிக்கப்பட்டு இரு பகுதியினராலும் கையொப்பமிடப்படா விட்டாலும் அடுத்த நாள் எழுதப்பட்டு கையொப்பம் இடப்பட்டது. பண்டார நாயக்காவும் செல்வநாயகமும் அவ்வாவணத்தில் கையொப்பம் இட்டபோது பிலிப் குணவர்தனாவும் பிரசன்னமாயிருந்தது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

பண்டாரநாயக்கா செல்வநாயகம் ஒப்பந்தம் அந்தக் கால கட்டத்தில் இருந்த நிலைபரத்துக்கு ஏற்ப செய்யப்பட்ட போதும், ஒரு முழுமையான தீர்வாக அது அமையாதிருந்தபோதும் சகல சிங்களக் கட்சியாலும் உணர்வுபூர்வமாக எதிர்க்கப்பட்டது. ஐ. தே. க வினர் தங்கள் அரசியல் இலாபத்துக்கு இதை மிகவாகப் பயன்படுத்தினார்கள். தமிழர்களின் பிரச்சினை சிங்கள அரசியல்வாதிகளுக்கு விளையாட்டுப் பொம்மையாக மாறிவிட்டது.

ஐ. தே. க, நாட்டைப் பண்டாரநாயக்கா தமிழருக்கு விற்று விட்டார் என்றும் இவ்வொப்பந்தத்தைச் சகல சிங்கள மக்களும் எதிர்க்க வேண்டுமென்றுங் கூறியது. அதன் பிரதித் தலைவர் ஜே. ஆர். ஜயவர்த்தனா சமஷ்டிக் கட்சியினரின் திருக்கோணமலைக்கான பாதயாத்திரை போன்ற ஒன்றைக்

கொழும்பிலிருந்து கண்டிக்கு நடத்தினார். இப்பாதயாத்திரையை கம்பகா பாரானுமன்ற அங்கத்தவராக இருந்த எஸ். டி. பண்டாரநாயக்கா தனது தொகுதியில் வைத்து மறித்துத் தடுத்து நிறுத்தியபோதும் ஜே. ஆர் பலம் வாய்ந்த புத்தபிக்குகளின் ஒத்தாசையுடன் ஓப்பந்தத்தை எதிர்த்து அதை ரத்துச் செய்யும்படி மக்களைக் கோரினார்.

ஐ தே. க வை ஆதரித்து ஜி. ஜி. பொன்னம்பலமும் ஓப்பந்தத்தை எதிர்த்தார். இலங்கையின் எந்தப் பகுதியிலும் தமிழர்கள் குடியேறி வாழும் உரிமையை சமங்கிக் கட்சியினர் இல்லாது செய்துவிட்டனர் என்று துள்ளிக் குதித்தார். வடக்கையும் கிழக்கையும் கறுப்பின மக்கள் தனியாக்கப்பட்டு ஓருமித்து ஒரு குறிப்பிட்ட பிரதேசத்துக்குள் மாத்திரம் வாழ விடப்பட்ட பிரதேசங்களுடன் Ghetto ஓப்பிட்டுத் தன் வாதத்தை முன்வைத்தார். இது பொன்னம்பலத்தின் தீர்க்க தரிசனமற்ற போக்கையும் யதார்த்தத்தை அறியாத, அல்லது தெரிந்து கொண்டும் நீதிமன்றங்களில் விதண்டாவாதம் செய்வது போன்ற நிலையையும் வெளிக்காட்டியது.

1957இல் பண்டா - செல்வா ஒப்பந்தம் கையொப்பமிடப்பட்ட பின்னர் ஒரு புதுப் பிரச்சினை உருவாகியது. அதுதான் இவ்வளவு காலமும் “சிலோன்” என்ற ஆங்கிலச் சொல்லின் எழுத்துக்களை எண்களுக்கு முன் பதிந்து மோட்டார் வாகனங்களுக்கு இலக்கமும் இடப்பட்டு வந்த வழமையை மாற்றி அரசியல் குழ்ச்சியாகவோ அல்லது தன்னிச்சையாகவோ சிங்கள “சிறி” எழுத்துக்களைப்பாவிப்பதென மோட்டார் வாகன ஆணையாளர் தீர்மானித்தார். இது தமிழ் மக்களின் மொழியை மிகவாகப் பாதிப்பது மாத்திரமல்லாமல் பண்டா - செல்வா ஒப்பந்தத்தில் கூறப்பட்ட பிராந்திய சபைகளின் அதிகாரங்களுக்குள் வரவேண்டி மோட்டார் வாகனச் செயற்பாடுகளைப் பின்னர் பாதிக்கக் கூடியதாக அமைந்தது. ஆகவே சமங்கீக் கட்சியினர் பிரதமருடன் இதுபற்றிப் பேச்கவார்த்தைகள் நடத்தினர். ஆனால், தூரதிர்ஷ்ட வசமாகவோ வேண்டுமென்றோ புதிய

பேரூந்தொன்று சிங்கள சிறி எழுத்துடன் யாழ் பஸ் நிலை யத்துக்கு வந்தது. சம்பவங்கள் துரிதமடைந்தன. வட்டுக்கோட்டைப் பாராளுமன்ற அங்கத்தவர் தமது அனுதாபிகளுடன் சென்று அப்பேரூந்தில் எழுதப்பட்ட சிங்கள “சிறி” எழுத்தைத் தார்பூசி அழித்தார். இதற்கு எதிராகச் சிங்கள தேசத்தில் தமிழ் எழுத்துக்கள் அழிக்கப்பட்டன. இதற்கு கே. எம். பி. ராஜரட்ன போன்றோர் முன்னின்றனர். தமிழர்களும் தாக்கப்பட்டனர் எதற்கெடுத்தாலும் தமிழர்கள் தாக்கப்படுவது இப்பொழுது சகசமாகி விட்டது. சிங்கள “சிறி”யை அழித்தது சரியா பிழையா என்பது பற்றிப் பின் வாதப்பிரதி வாதங்கள் நடந்தன. எந்தப் பக்கத்திலிருந்து என்னவொரு பிழை வந்தாலும் அது மற்றப் பக்கத்திலும் பிழைகளை உருவாக்கும். இவை மாறிமாறிப் பல பிழைகளை ஏற்படுத்தி பிரச்சினையைச் சிக்கலாக்கிவிடும். இவ்விதம் ஒப்பந்தம் காரணமாக ஒரு கொதிநிலை உருவாகியது. 1958 பெப்ரவரி மாதத்தில் ஒருநாள் காவியடை தரித்த பெருந் தொகை பெள்த பிக்குமார்கள் பிரதம மந்திரியின் றோஸ்மிட் பிளேஸ் வாசஸ்தலத்திலுள்ள முற்றத்தை ஆக்கிரமித்து பண்டா - செஸ்வா ஒப்பந்தம் கிழித்தெறியப்பட வேண்டுமென்று கோரினர். பிரதமரும் வெளியில் வந்து அரசாங்கத்துக்கு எதிராக “சிறி” எதிர்ப்பு இயக்கத்தை ஆரம்பித்து, சமஷ்டிக் கட்சியினர் ஒப்பந்தத்தை மீறி விட்டபடியால் தான் ஒப்பந்தத்தை ரத்துச் செய்வதாக வாக்களித்தார். மிகவும் கலபமாக அவ்விதம் செய்தார். இது எதிர்பார்க்கப்பட்டதேயாகும்.

நாங்கள் இப்போது பண்டா - செல்வா ஒப்பந்தம் எத்தகையது என்பதை ஆராய்வோம். அது எத்தகைய குறைபாடுகளை உடையதாக இருந்த போதும் அது சிங்களதேசத்துக்கும் தமிழ் தேசத்துக்குமிடையிலான சர்வதேச ஒப்பந்தம் போன்றதொன்றாகும். சர்வதேச ஒப்பந்தம் என்றால் இரண்டோ அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட தேசிய இனங்கள் பயபக்தியுடன் தங்களது பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்குச் சில நிபந்தனைகளையும் கட்டுப்பாடுகளையும் ஏற்றுக் கொண்டு அதன் மூலம் எதிர்காலத்தில் எழும் முரண்பாடுகளைத் தவிர்த்துக் கொண்டு தங்களது வெவ்வேறான வாழ்வுகளைச் சமாதானத்துடனும் ஒருவருக்கொருவர் சிநேக பூர்வமாக இருப்போமென்றும் பொருந்திக் கொள்வதாகும். இந்த நோக்கங்களையே பண்டா - செல்வா ஒப்பந்தம் நிறைவேற்றிற்று.

காலங் காலமாக சிங்களவர்களும் தமிழர்களும் இரு வெவ்வேறு சுதந்திரமும் இறைமையும் கொண்ட தேசிய இனங்களாக வழந்தவர்கள். ஆனால் வரலாறு அவ்விரு இனங்களையும் அந்திய ஆக்கிரமிப்பாளர்களின் கீழ் ஒரே தீவில் ஒன்றாக ஆளப்படுவர்களாக ஆக்கப்பட்டார்கள். இறுதியாக ஆட்சி செய்த பிரிட்டிசார் நாட்டை விட்டுச் செல்லும்போது சிங்களத் தமிழ்த் தலைமைகள் முன் இரண்டில் ஒரு தீர்வு முன் வைக்கப்பட்டிருந்தது. ஒன்று முன்னைய காலத்தைப் போல் இரு இனங்களும் ஒன்றுடன் ஒன்று மோதி முரண்பட்டுக் கொண்டு இருப்பதா அல்லது இரு இனங்களும் சேர்ந்து ஒரு வலுவான தேசத்தைக்கட்டி எழுப்புவதா என்பதுதான் அத்தீர்வுகள். சிங்களவர்கள் முன்னையதையே தேர்ந்தெடுத்தனர். ஐக்கிய தேசியக்கட்சியின் கீழான முதல்வருட ஆட்சிக்காலங்கள் இதை நிருபித்தன.

பண்டாரநாயக்காவின் வீட்டு முற்றத்தில் நடாத்தப்பட்ட பெளத்த சங்கத்தினரின் நாடகம் உண்மையில் சிங்களப் பேரினவாத ஐ. தே. கவினரின் குழ்ச்சியுடன்தான் நடத்தப்பட்டது. அத்துடன் சிங்கள பிற்போக்குவாதிகள் பாண்டார நாயக்காவிற்கு எதிராக வெற்றிக்கொடி நாட்டினர்.

இதற்கிடையில் சமஷ்டிக் கட்சியினரிடையேயும் ஒருவகைத் தளர்ச்சி ஏற்பட்டது அவர்கள் புரட்சி செய்வதற்கு வெளிக் கிட்டவர்கள் சிங்களச் “சிறி” க்குத் தார்பூசி அழிப்பது

அம்மொழிக்கு அபகீர்த்தி விளைவிப்பதாகும் என்றும் சத்தியாக்கிரக்கேட்டாட்டுக்கு முரணானதும் என்ற கருத்து முன்வைக்கப்பட்டுச் “சிறி” அழிப்பு நடவடிக்கை கைவிடப்பட்டுச் சிங்கள “சிறி” எழுத்துக்குப் பக்கத்தில் தமிழ் “சிறி” எழுத்தைச் சேர்த்துக் கொள்வதென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. இது தமிழ்த் தலைவர்களின் தார்மீக நடவடிக்கை.

அடுத்த கட்டம் மிக வேடிக்கையானது. தமிழ் எழுத்தைச் சிங்கள சிறிக்குப்பக்கத்தில் போட்டால் அடிவிழாது. பொலிசார்தான் அவ்விதம் செய்வது மோட்டார் வாகனச் சட்டத்திற்கு முரணான விடயம் என்று வழக்குத்தாக்கல் செய்வர். வேறுவகையில் ஆபத்திலிலை என்பதால் சமஷ்டிக் கட்சியினருடன் போட்டி போட்டுக் கொண்டு ஜி. ஜி. பொன்னம்பலமும் அவரது ஆதரவாளர்களும் தமிழ் எழுத்துச் சேர்க்கப்பட்ட சிங்கள சிறி எண்களைக் கொண்ட வாகனங்களில் ஊர்வலம் வந்தனர். வேடிக்கையாகத்தான் இருந்தது. இத்தகைய விடயத்தில் இரு பகுதியினரும் வீரர்கள்.

சமஷ்டிக் கட்சியின் கோப்பாய்த் தொகுதி அங்கத்தவரும் பிரதித் தலைவருமான சி. வண்ணியசிங்கம் 1959 டிசெம்பரில் காலமானார். அதனோடு கட்சியின் இறுக்கமான தலைமை கொஞ்சங் கொஞ்சமாகத் தளரத்தொடந்கியது. கொழும்புவாழ் தமிழ் புத்திஜீவிகள் கட்சிக்குள் ஊடுருவத் தொடந்கினார்கள். இவர்கள் நீதிநிர்வாகத்துறை மற்றும் அரசதுறைகளிலிருந்து இளைப்பாறியவர்களாக இருந்தனர். அவர்களுடைய நலன்கள் கொழும்பையும் அதைச்சுற்றியுமே மையங்கொண்டிருந்தன அவர்களுக்குத் தெரிந்த அரசியலும் பாராளுமன்றத்தில் நடப்பவற்றை மையமாகக் கொண்டதாயிருந்தது. சிங்கள வர்களுக்கும் தமிழர்களுக்குமிடையே இருந்த முரண்பாட்டின் அடிப்படைகள் என்ன என்பது பற்றி தெரியாதவர்களாக அவர்கள் இருந்தார்கள். இதன் காரணமாகத் தமிழர் பிரச்சினையை கெட்டித்தனமாக மூனையைப் பாவித்துப்

பாராளுமன்ற நடைமுறைகளைச் சரியாகக் கையாளுவதன் மூலம் தீர்த்துக் கொள்ளலாம் என்று தப்புக்கணக்குப் போட்டிருந்தனர். சமஷ்டிக் கட்சியின் அடிப்படை நோக்க த்தையும் வித்தியாசமான குழநிலையில் ஒரு வரலாற்றுத் தேவைகளையும் அது உருவாக்கியது பற்றியும் அவர்கள் விளங்கிக்கொள்ளத் தவறிவிட்டனர். அவர்கள் அடிமட்டத் தமிழரிடமிருந்து பிரிந்து வெகு தூரத்தில் இருந்தனர். ஆனால் சமஷ்டிக் கட்சி இறுக்கமான அடிப்படையில் கட்டுப்பட்டு தமிழ்மக்கள் மத்தியில் இடம்பிடித்துவிட்ட காரணத்தால் இக்கனவான்களும் அதில் தாவித் தங்களை வளர்த்துக் கொள்ளவும் பொழுதுபோக்கு அரசியல் நடத்தவும் அவாக்கொண்டனர். இவர்களில் சிலர், முக்கியமாக இராணி அப்புக்காத்து எம். திருச்செல்வம் சட்டமா அதிபர் திணைக்களத்திலிருந்து இளைப்பாறியவர் தங்களை எஸ். ஜே. வி. செல்வநாயகத்து க்கும் சிங்களவரை பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் இருபிரதான கட்சியினருக்குமிடையே தரகு போகின்றவர்களாகத் தம்மை நியமித்துக் கொண்டனர். கட்சியினது துரதிஷ்டவசமாக இக்காலகட்டத்தில் திரு. செவ்வநாயகம் சுகயீனங் காரணமாக உடல்ரதியாகவும் ஆரோக்கியத்திலும் பாதிக்கப்பட்டிருந்தார். அதேநேரத்தில் இப்புத்தி ஜீவிகளின் கதைகளுக்குக் காது கொடுப்பவராகவும் இருந்தார். இதற்கு அவரைப்போல் கொழும்புத் தமிழ் புத்திஜீவிகளும் பிரபல சட்டத்தரணிக் ளாகவும் மேற்றர் வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகவும் இருந்தது காரணமாகும்.

1960 மாரச மாதத்தில் நடந்த பொதுத் தேர்தல் சிறிலங்கா சுதந்திரக்கட்சிக்கோ அல்லது ஐக்கிய தேசியக் கட்சிக்கோ போதியளவு அதிகப்படி அங்கத்தவர்களைக் கொடுக்கவில்லை. இருந்தபோதும் டட்டிசேனநாயக்கா ஒரு சிறுபான்மை அரசை உருவாக்கிக் கொண்டு தற்போது இந்தியாவில் வாஜ்பாய் இருப்பதுபோல் பாராளுமன்றத்துக்கு முகம் கொடுப்பதற்கு இன்னும் சில உறுப்பினர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளும் நோக்குடன் ஊசலாடிக் கொண்டிருந்தார். அவருக்கு அத்தகைய மேலதிகவாக்குகள் கிடைப்பதைத் தடைசெய்வதற்கு சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்காவின் தலைமையிலிருந்து சுதந்திரக் கட்சி கங்கணம் கட்டிக்கொண்டு நின்றது. சமஷ்டிக் கட்சி இருபகுதியினருக்கும் மத்தியில் போதிய வாக்குகளுடன் தனித்து நின்றது. இருகட்சியினரும் சமஷ்டிக் கட்சியைத் தம்பக்கம் இழுப்பதற்கு கொழும்பு

வாழ்பிரமுகர்களைப் பாவித்துப் பேரம் பேசுவதில் போட்டி போட்டன.

பாரானுமன்றத்தில் இருந்த சமஷ்டிக் கட்சியின் அங்கத்தவர்கள் இவ்விருகட்சிகளுடனும் பேச்கவார்த்தை நடத்தியபோது அக்கட்சிகளின் நடவடிக்கைகளைக் கொண்டு நடத்தியவர்கள் 1947, 1952, 1956 களில் இருந்தவர்கள் அல்லது அவர்களிலும் பார்க்க மோசமானவர்கள் என்பதை எண்ணிப்பார்க்கத் தவறி விட்டனர். அவர்களுடைய வாக்குறுதிகளை எவ்விதம் நம்பியிருக்க முடியும். கடந்தால் நடப்புகள் இவ்விரு பகுதியினரிடமிருந்து விலகி நிற்பதுதான் நல்லது என்று இவர்களுக்கு விளங்கியிருக்க வேண்டும். ஒப்பந்தங்களால் ஒரு பிரயோசனமுமில்லை. டட்டியின் அரசை பேச்கவார்த்தை ஒன்றிலும் ஈடுபடாமல் போகிற அளவுக்கு போவதற்குவிட்டு அதை நல்ல நடத்தையில் இயங்கவிட்டிருக்கலாம். கொழும்பிலிருந்த கட்சியின் ஆலோசகர்களுக்குத் தமிழ் மக்கள் இன்னொரு தடவை ஏழாற்றப்பட்டால் அதன் பலாபலன் எவ்விதமிருக்கும் என்பது பற்றி விளக்கம் இருக்க வில்லை. இவர்களது பேச்கவார்த்தையும் மதில் மேல் பூனை விளையாட்டும் தமிழர்களைப் பொறுத்தளவில் பெரும் பாதிப்புக்களைப் பின்னர் ஏற்படுத்தின. ஏற்சென்னால் எருதுக்குக் கோபம் இறங்கச் சொன்னால் முடவனுக்குக் கோபம். பேச்கவார்த்தையால் இரு கட்சியினரும் மொத்தத்தில் சிங்களவர்கள்லோரும் தமிழரை எதிர்க்கும் நிலையும் ஏற்பட்டது.

ஜக்கிய தேசியக் கட்சியைத் தோற்கடித்து சிறிமாவோ பண்டார நாயக்காவைப் பிரதமராக நியமிக்கப்படுவதற்கு உதவினால் சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சி பண்டாரநாயக்க - செல்வநாயகம் ஓப்பந்தத்தை - நடைமுறைப்படுத்தும் என்று வாக்குறுதி கொடுத்தது. சமஷ்டிக் கட்சி இதற்கு ஒத்துக்கொண்டதால் டட்லி பாராளுமன்றிற்கு முகம் கொடுத்தபோது தோற்கடி க்கப்பட்டார். ஆனால் சமஷ்டிக் கட்சி எதிர்பார்த்ததுக்குமாறாக சிறிமாவோவை அரசமைப்பதற்குச் சந்தர்ப்பம் வழங்காது டட்லி பாராளுமன்றத்தைக் கலைத்துவிட்டுப் புதிய தேர்தலுக்குத் தயாரானார்.

புதிய தேர்தலில் சிறிமாவோவின் கட்சியே பெரும்பான்மைப் பலத்தைப் பெற்றது. ஆகவே அவருக்குச் சமஷ்டிக் கட்சியின் உதவி தேவைப்படவில்லை. தமிழ் புரோக்கர்கள் நினைத்ததுபோல் பண்டா - செல்வா ஓப்பந்தமும் அமுலுக்கு வரவில்லை. சமஷ்டிக் கட்சி பஸ்முறை கேட்டும் சிறிமாவோ முன்னைய தன் வாக்குறுதியை நிறைவேற்ற மறுத்து விட்டார். இதுதான் சிறிமாவோவினால் கைவிடப்பட்ட வாக்குறுதி.

பெரும்பான்மைப்பலத்துடன் ஆட்சிக்கு வந்த சிறிமாவோ பண்டார நாயக்கா, பண்டா - செல்வா ஓப்பந்தத்தை அழுல்ப் படுத்துவேன் என்று கொடுத்தவாக்குறுதியை நிறைவேற்றாது தனது கணவனை மிஞ்சிய வகையில் கம்மா கிடந்த தனிச் சிங்களச் சட்டத்தைத் தீவிரமாக அழுல்ப்படுத்தச் சுலக நடவடிக்கைகளையும் எடுத்ததுமல்லாமல் தமிழ் மக்களுக்கு விரோதமான புதிய சட்டங்களையும் நிறைவேற்றினார்.

திணைக்களங்களைல்லாம் தனிச் சிங்களத்தில் இயங்கத் தொடங்கின. தமிழ் அரசு உத்தியோகத்தர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்துக்குள் சிங்களத்தில் தேர்ச்சிபெற வேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்தப்பட்டார்கள். அவ்விதம் செய்யாவிடின் வருடாந்தச்சம்பள உயர்வு, சேவையில் நிரந்தரப்படுத்தல் என்பன வழங்கப்படமாட்டாது என்று எச்சரிக்கப்பட்டார்கள்.

சமஷ்டிக் கட்சி தமிழ் உத்தியோகஸ்தர்களைச் சிங்களம் படிக்கவேண்டாமென்று தடைசெய்தாலும் ஒருசிலரே அதற்குச் செவிசாய்த்தனர். நீண்ட சேவையும் குடும்பப் பளுவும் கூடியவர்கள் சிங்களத்தையும் படிக்கவே செய்தனர்.

இக்காலகட்டத்தில் அதாவது 1960க்கும் 1963க்கும் இடையில் சிறிமாவோ தமிழருக்கு விரோதமான இரண்டு சட்டங்களைக் கொண்டு வந்தார். காணிகள் வாங்குவதற்கு அரசு கட்டுப்பாடுகள் விதித்தது. வெளிநாட்டவர்களைக் காணிகள் வாங்குவதிலிருந்து கட்டுப்படுத்தவே இச்சட்டம் கொண்டு வரப்படுகிறது என்று வெளித்தோற்றத்துக்குச் சொல்லப் பட்டாலும் இச் சட்டம் தமிழரையும் முஸ்லிம்களையுமே பாதித்தது. ஒருவர் காணியோன்றை விஶவக்கு வாங்கு வதென்றால் அவர் தான் இலங்கைப் பிரசை என்று காணிப் பதிவாளருக்கு நிருபிக்க வேண்டும். அல்லது வாங்கிய அதே அளவு தொகைப் பணத்தை அரசாங்கத்துக்கும் செலுத்த வேண்டும். ஒருவர் இலங்கைப்பிரசை என்று நிருபிப்பது இலங்கைப்பிரசாவுரிமைச் சட்டப்படி ஒரு இமாலயப் பிரயத்தனமாகும். ஆகவே இச்சட்டம் தமிழருக்கு எதிராகவே கொண்டுவரப்பட்டது என்பது தெளிவாகிறது. இச்சட்டம் விவாதிக்கப்படும்போது சாதாரணமாகச் சிங்களவர்களையே ஆதரிக்கும் சேர் ராசீக பரித், எ. சி. எஸ். கமீத் போன்ற முஸ்லிம்களும் தங்கள் கழகத்தையும் அச்சட்டம் பாதிக்குமென்பதால் அதை எதிர்த்தனர். இருந்தாலும்

இச்சட்டம் 1963ஆம் ஆண்டின் நிதிச்சட்டமென பாரானு மன்றில் நிறைவேறித் தமிழர்களுக்கும், முஸ்லிம்களுக்கும் பாதிப்பை ஏற்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறது.

இதற்குத்த சட்டம் நீதிமன்றங்களின் மொழிச்சட்டம். இது நாடு பூராவும் நீதிமன்றங்களில் எல்லா நடவடிக்கைகளும் பதிவுகளும் சிங்களத்தில் இருக்க வேண்டும் என்ற ஏற்பாட்டைக் கொண்டதாகும். அந்த நேரத்தில் இந்த விடயத்தில் தமிழுக்கு ஏதாவது சலுகை செய்ய வேண்டுமென்று சிறிமாவோ விரும்பினார் என்றும் அதற்கு பிலிக்ஸ் டயஸ் பண்டாரநாயக்காதான் சம்மதிக்கவில்லை என்றுங் கூறப்பட்டது.

சிறிமாவோ 1960 யூலை தேர்தலுக்குப் பின்னர் தனிச் சிங்களச் சட்டத்தைக் கடும் போக்குடன் அமுலுக்குக் கொண்டு வந்தது. தமிழரின் பிரச்சினையைக் கொழும்புப் புத்திஜீவிகள் விளங்கிக் கொண்டமையும் அதைக் கையாண்ட முனை மையும் பிழை என்பதை அம்பலப்படுத்தியது. ஆகவே சமஷ்டிக் கட்சி தனது நடவடிக்கைகளைக் கொழும் பிலிருந்து மாற்றி வடக்கு கிழக்குக்கு எடுத்துச் செல்ல வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது.

சிறிமாவோ பண்டார நாயக்காவின் அரசின் ஆட்சி சி. பி. டி. சில்வாவும் அவரது ஆதரவாளர்கள் 13 பேரும் எதிர்க்கட்சிக்கு மாறியதால் பலவீனமடைந்தது. தோற்கும் தறுவாயில் இருக்கும்போது அப்போது தனிக்கட்சியாக போதிய அங்கத்தவர்களுடன் சிறிமாவோவின் கட்சியைப் பாதுகாக்கக் கூடிய நிலையில் சமஷ்டிக் கட்சியை சுதந்திரிக் கட்சியும் சமசமாசக் கட்சியும் நாடன்.

நீதிமன்ற மொழிச் சட்டத்தில் தமிழுக்கு ஒரு அந்தஸ்தும் கொடுப்பதற்கு விடாப்பிடியாக மறுத்து நின்ற நீதி அமைச்சர் பிலிக்ஸ் டயஸ் பண்டாரநாயக்கா வெட்கமில்லாது அரசைப் பாதுகாக்கும்படி கேட்டுப் பல சலுகைகளைத் தருவதாக வாக்குறுதி கொடுத்தார். சமசமாசக் கட்சியைச் சேர்ந்த டாக்டர் கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா பண்டா - செல்வா ஒப்பந்தத்தை

அமுல் செய்வதற்கு அரசாங்கத்துக்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் வழங்கும்படி கெஞ்சி தான் அதை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு உத்தரவாதம் அளிப்பதாகவும் கூறினார்.

ஆனால் முன்னர் படித்த பாடத்தின் அடிப்படையில் அவர்கள் ஒருவரையும் சமஷ்டிக் கட்சி நம்பத் தயாராக இருக்கவில்லை. அரசு தோற்கடிக்கப்பட்டது பாராளுமன்றமும் கலைக்கப்பட்டது இதிலிருந்து மலையக மக்களின் வாக்குகள் பறிக்கப்பட்டாலும் இன்னமும் தமிழர்களின் பாராளுமன்றப் பிரதிநிதித்துவம் சிங்கள அரசியல் கட்சிகள் தாம் நினைத்தபடி செய்வதற்கு முட்டுக் கட்டையாக இருப்பது தெளிவாகியது.

சிறிமாவோவின் அரசு தோற்கடிக்கப்பட்டது. வெவ்வேறு பகுதியினருக்கு வெவ்வேறு பிரதிபலிப்பைக் கொடுத்தது. சமஷ்டிக் கட்சியினருக்குத் தங்களுடைய பலத்தை அறியக்கூடியதாக இருந்தது. இதே நிலையை அவர்கள் பேணிக்காத்து வந்திருப்பின் மக்கள் அவர்கள் பின்னாலேயே நின்றிருப்பர். தமிழ் மக்களின் எதிர்காலமும் வேறாக அமைந்திருக்கும் ஆனால் கட்சியின் புதிய தலைமை கட்சியின் கட்டமைப்பையும் பலத்தையும் தனிநபர்களின் சுயநலன்களையும் அபிலாஷகளையும் நிறைவேற்றுவதற்கு உபயோகிப்பதற்குத் தீர்மானித்தது. இந்த நிலைப்பாடு தமிழருக்காக இதுவரை வென்றெடுக்கப்பட்டவற்றை

வரலாற்றுத் தவறுகள்

இல்லாமல் செய்வதற்கும் சமஷ்டிக் கட்சியின் வீழ்ச்சிக்கும் வழிவகுத்தது.

பாரானுமன்றம் கலைக்கப்பட்டு 1965 மார்ச்மாதத்திற்கு பொதுத் தேர்தல் நியமிக்கப்பட்டது. ஐ. தே. க. ஒருபக்கமாகவும் சிறிலங்கா சுதந்திரக்கட்சியும் அதன் தோழனமைக்கட்சிகளான வங்கா சமசமாஜக் கட்சியும் பீற்றர் கெனமனின் கம்யூஸ்ற் கட்சியும் மறுபுறத்திலும் நின்று தேர்தலில் போட்டி போட்டன. தேர்தல் குடுமிடித்து இருதர ப்பினரும் சரிசமனான அங்கத்தவர்களைக் கொண்டவர்களாக வருவார்கள் என்ற அறிகுறிகள் தென்பட்டன ஆகவே தேர்தல் நடக்கும் போதே இருபகுதியினரும் சமஷ்டிக் கட்சியை தம்பக்கம் இழுக்கத் தேர்தல் காலத்திலேயே கொழும்புத்தமிழ் புத்தி ஜிவிகளை புறோக்கர்களாகப் பாவிக்கத் தொடங்கினர்.

மு. திருச்செல்வத்துக்கும் செல்வநாயத்துக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு இருந்ததால் அவரின் சொல் செல்வாவின் காதுகளில் ஏறும் ஐ. தே. க. வினர் எஸ்மண்ட் விக்கிரமசிங்கா மூலமும் சுதந்திரக்கட்சியினர் டாக்டர் என். எம். பெரோ, ஏ. எம். ஏ. அசீஸ் மூலமும் திருச்செல்வத்தை அணுகினர். திருச்செல்வம் தேர்தலில் பங்குபற்றவில்லை சமஷ்டிக்கட்சியின் சார்பில் பிரசாரத்திலும் ஈடுபடவில்லை இருபகுதியினரும் அவரை இரகசியமாகவே தொடர்பு கொண்டனர்.

இருபகுதிச் சிங்களக் கட்சிகளும் இரகசியமாக மு. திருச்செல்வத்தைச் சந்தித்து பேரம் பேசின. இதில் ஓரளவு வர்க்க நோக்குடனான நிலைப்பாட்டிற்கேற்ப ஐ. தே. கவின் எஸ்மன்ட் விக்கிரமசிங்கவுடன் திருச்செல்வம் பேச்க வார்த்தையில் திருப்திகொண்டதால் அவ்விருவரும் யாழ்ப் பாணத்துக்கு செல்வநாயகத்தையும், ஏ. அமிர்தலிங்கத்தையும் நேரில் சந்திக்கச் சென்றனர்.

சமஷ்டிக்கட்சி உருவாக்கப்பட்டதும் - பாரானுமன்றத்தில் பிரதி நிதித்துவம் பெற்றதும், இரண்டிலொரு சிங்களக் கட்சியை ஆட்சி பிடத்துக்கு ஏற்றி வைப்பதற்காகவோ அல்லது தமிழரின் சுதந்திரத்தைப் பேரம்பேசி பண்டமாற்று செய்வதற்காகவோ இல்லை. சிறிலங்காவின் அரசியலமைப்பைச் செயல்ப்படாது செய்வதும் இயன்ற பொழுதிலெல்லாம் அதை

வரலாற்றுத் தவறுகள்

உடையச் செய்வதும் சமஷ்டிக்கட்சியின் கொள்கையாக இருந்திருக்க வேண்டும். தமிழர் நலன்கள், உரிமைகள் பாதிக்கப்படும் போது அதைத் தடுப்தே சமஷ்டிக்கட்சி பாராளுமன்றத்துக்குச் சென்றதன் நோக்மாக இருந்திருக்க வேண்டும்.

அப்படி இருந்தும் சிங்களக் கட்சிகளால் பலத்தவை ஏமாற்றப்பட்ட அனுபவமிருந்தும் தேர்தல் முடிவுகள் வருமுன்னரே பேச்சுவார்த்தையில் ஏன் இறங்கிற்று? திருச்செல்வம் அனுபவம் இல்லாததால் செய்திருக்கலாம் என்று சமாதானம் கூறினாலும் செல்வநாயகமும், அமிர்த லிங்கமும் அவ்விதம் ஏன் செய்தார்கள்? செல்வநாய கத்தைக்கூட ஓரளவுக்கு மன்னிக்கலாம். அதற்குத் தகப்பன் மகன் போன்ற தொடர்பை அவர் திருச்செல்வத்துடன் கொண்டிருந்தார். திருச்செல்வத்தில் அத்தகைய அபார நம்பிக்கை. ஆனால் அடிமட்டக்கட்சி ஊழியராக எல்லா விபரங்களையும் அறிந்த அப்பாபிள்ளை அமிர்தலிங்கம் ஏன் இந்தநடவடிக்கைகளில் இறங்கினார்.

எஸ்மன்ட் விக்கிரமசிங்காவும் திருச்செல்வமும் தேர்தலுக்கு முதல் நாள் யாழ்ப்பாணம் வந்து இருபகுதியினரும் ஒரு பொருத்த ஏற்பாட்டுக்கு இணங்கி முடிவெடுத்து விட்டனர். தலைமைகளினால் கையொப்பம் இடுவதுதான் எஞ்சிமிருந்தவிடயமாகும். அவர்களிடையே ஏற்பட்ட சமரசம் இதுதான்.

ஓரு மந்திரிப்பதவிக்குப்பதிலாக சமஷ்டிக்கட்சியினர் அரசை, பாராளுமன்றத்தில் ஆதரிப்பதாகும்.

தேர்தலில் பின்னர் செல்வநாயகத்தின் தலைமையின் கீழ் சமஷ்டிக்கட்சியின் பேராளர் குழு கொழும்பில் உள்ள ஐ. தே. க. தலைவர்களைச் சந்திப்பதற்கு திருச்செல்வம் ஏற்பாடு செய்திருந்தார். அக்குழு திருச்செல்வம், செல்வநாயகம், நாகநாதன், இராசமாணிக்கம் ஆகியோரைக்கொண்டதாக இருக்கவேண்டுமென்றும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. ஆனால் கட்சியின் இளமட்டத்தினர் ஊர்காவற்றுறை பாராளுமன்ற அங்கத்தவர் வி. நவரத்தினமும் குழுவில் சேர்க்கப்படவேண்டுமென்று விடாப்பிடியாக நின்றதால் அவரும் அக்குழுவில் சேர்க்கப்பட்டார். கொழும்பில் என்ன நடந்தது?

ஜே. தே. கவினருடன் பேச்சு வார்த்தை கொழும்பில் டாக்டர் எம். வி. பி. பீரிசின் வீட்டில் நடந்தது. டட்டியும் ஜே. ஆரும் வி. ஏ. சுகததாசாவும் எஸ்மன்ட் விக்கிரமசிங்காவும் பேச்சுக்களில் பங்கு கொண்டனர். பேசுவதற்கு அங்கு ஒன்றுமிருக்கவில்லை காரணம் ஏற்கனவே திருச்செல்வமும் எஸ்மன்ட் விக்கிரமசிங்காவும் முடிவுகளை எடுத்துவிட்டனர். இவர்களின் உடன்படிக்கை ஓரளவு பண்டா - செல்வா ஒப்பந்தத்தை தழுவியிருந்தது. ஆனால் ஒரு முக்கிய விடயம் அதில் தவறவிடப்பட்டிருந்தது அதுதான் அரசு உதவியுடன் சிங்களவர்களை தமிழர்களின் நிலங்களில் குடியேற்றும் விடயம்.

பண்டாரநாயக்கா தனக்கும் செல்வநாயகத்துக்குமிடையே ஏற்படுத்திய ஒப்பந்தத்தில் வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களில்

உள்ள தமிழ் சிங்கள ஜனத்தொகையில் மாற்றம் ஏற்படும் வகையில் அரசாங்கம் குடியேற்றங்களை உபயோகிக்க மாட்டாது என்ற வாக்குறுதியை கொடுத்திருந்தார்.

இந்தவிடயத்தை ஊர்காவற்றுறை பாரானுமன்ற உறுப்பினர் வி. நவரத்தினம் கேட்டபோது டட்டியும் விக்கிரமசிங்காவும் அதிர்ந்து போயினர். திருச்செல்வத்தின் முகத்தில் எள்ளும் கொள்ளும் வெடித்ததாம். டட்டி “அப்படியானால் எனது மக்கள் நிலத்துக்கு எங்கே போவது” என்று அலறினாராம் சிங்களவர்களைப் பொறுத்தளவில் அவர்கள் பொதுவடமை வாதிகளாக இருந்தாலும் கூட நிலப் பிரச்சினையில் மிக இறுக்கமாகவே இருக்கிறார்கள். தமிழருக்கும் அதே பிரச்சினை இருப்பது பற்றியும் அவர்கள் வாழும் நிலங்களை பலாத்காரமாகப் பிடிப்பது நியாயமற்ற செயல் என்று அவர்கள் என்னுவதில்லை.

குடியேற்ற விடயத்தில் ஊர்காவற்றுறை நவரத்தினத்தின் நிலைப்பாட்டை டாக்டர் நாகநாதனும் வலியுறுத்தினதால் பேச்கவார்த்தை முறிவடையும் போல் தெரிந்தது அவ் வேளையில் டாக்டர் பீரிஸ் வந்து சிறிமாவோ ஆஸ்பதிநாய கத்திடம் சமஷ்டிக் கட்சியினரின் உதவியுடன் தான் அரசு அமைக்கப்போவதாகக் கூற போய்க் கொண்டு இருக்கின்றார் என்று கூறினார். சிறிமாவோ அவ்விதம் எப்படிக் கூறலாம் என்று எல்லோரும் ஆச்சரியப்பட்டனர். இதுவும்

வரலாற்றுத் தவறுகள்

திருச்செல்வத்தின் திருத்தாளம் என்று பின்னர் தெரியவந்தது. திருச்செல்வம் ஐ. தே. கவினருக்குத் தெரியாமல் சுதந்திர க்கட்சிக்காக புறோக்கர் வேலை செய்தவர்களுடனும் பேரம் பேசியிருந்தார். ~

இந்த அமளிக்குள் எஸ்மன்ட் விக்கிரமசிங்கா ஒரு புதிய திட்டத்தைச் சமர்ப்பிக்க அதை சமஷ்டிக்கட்சியினர் விருப்பமில்லாத நிலையில் ஏற்கவேண்டியதாயிற்று இந்த ஓப்பந்தமே டட்டி - செல்வா ஓப்பந்தம் என்று அழை க்கப்பட்டு தமிழர் மறுமுறையும் ஏமாற்றப்பட்ட ஓப்பந்தமாகும். ஒரு மந்திரி பதவிக்காக தமிழ் மக்களின் சுதந்திரமும் இறைமையும் அடகு வைக்கப்பட்டன.

ஜ. தே. கவிஞருடன் டாக்டர் எம். வி. பி பீரிசின் வீட்டில் சந்திப்பு நடத்திவிட்டு அதிகாலையில் சமஷ்டிக் கட்சியினரில் சிலர் தங்கள் இடங்களுக்குப் போகாமல் திருச்செல்வத்தின் வீட்டிற்குச் சென்றிருந்தனர். அவ்வேளையில் திருச்செல்வம் ஏதும் அறியாது தற்செயலாகக் கூறுவதுபோல் சமஷ்டிக் கட்சி அரசாங்கத்தில் சேர்ந்து ஒரு அமைச்சர் பதவியைப் பெற்று தமிழர்களின் அழிந்த உரிமைகளைப் பெறுதல் வேண்டுமென்று கூறியிருந்தார். அவரின் எண்ணம் என்ன திசையில் செல்லுகின்றது என்பது இவ்வார்த்தைகளிலிருந்து தெரிந்தது. அவருடைய கூற்றை சிலர் எதிர்த்தபோது தான் சும்மா சொன்னதாக மழுப்பிவிட்டார்.

பின்னர் அன்று காலை சமஷ்டிக் கட்சியின் பாரானுமன்ற உறுப்பினர்கள் மீண்டும் திருச்செல்வத்தின் வீட்டில்

வரலாற்றுத் தவறுகள்

கூடினார்கள். இக் கூட்டம் சமஷ்டிக் கட்சியின் எதிர்காலத்தைத் தீர்மானிப்பதாய் அமைந்தது. கூட்டத்திற்கு செல்வநாயகம் வந்து வீட்டிற்குள் புகுந்து தன் இருக்கையில் இருந்தவுடனேயே டட்டிசேனநாயக்காவின் தலைமையிலான அரசில் சமஷ்டிக் கட்சி அமைச்சர் பதவியை ஏற்றுக்கொள்வ தெனத் தான் தீர்மானித்துவிட்டதாகக் கூறினார். தாங்கள் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தம் விரைவாகவும் முழுமொழியாகவும் செயற்படுத்தப்பட வேண்டுமென்பதில் தான் அக்கறை கொண்டுள்ளதாகவும் கூறினார். அதற்காக சமஷ்டிக் கட்சி தன்னுடைய ஆள் ஒருவரை அமைச்சரவையில் வைத்திருக்கவேண்டும் என்றும் அதைச் செய்வதற்கு திருச்செல்வத்தைத் தவிர வேறுயாரும் தகுதியுடையவர்கள் அல்ல என்றும் அவர் கூறினார்.

செல்வநாயகத்தின் இப் பிரகடனம் சமஷ்டிக் கட்சியின் அழிவுக்கு வழிவகுத்தது. தன்னுடைய காலத்திலேயே கட்சி சிதறிப்போவதை செல்வநாயகம் காணும் துர்ப்பாக்கியமும் ஏற்பட்டது. ஏதிர்ப்புகள் தெரிவிக்கப்பட்டபோதும் ஒன்றும் எடுபடவில்லை.

வரலாறு மீண்டும் அரங்கேறிற்று முப்பதுகளில் அருணாசலமும், மகாதேவாவும், நடேசபிள்ளையும் தங்களது குடும்பத்தலைவர் பொன்னம்பலம் இராமநாதனின் எச்சரிக்கையை மீறி சிங்களவருடன் ஒத்துழைத்து பதவியும் வகித்து

தமிழ்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படாத டொனமூர் அரசியலமைப்பை நடைமுறைப்படுத்தினார்கள். பின்னர் இவர்கள் 1964இல் சிங்களவர்களுடன் ஒன்று சேர்ந்து சோல்பரி அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை ஏற்றனர். 1947இல் பொன்னம்பலம் செல்வநாயகம் ஆகியோரின் எதிர்ப்புக்கு மத்தியில் சி சுந்தரலிங்கம் டி. எஸ். சேனநாயக்காவின் அமைச்சரவையில் பதவி ஏற்றார். அதன்மூலம் தமிழர்மீது முழு ஆதிக்கம் செலுத்தும் உரிமையைச் சிங்களவர் பெறுவதற்கு வழிவகுக்கப்பட்டது. பின்னர் ஜி. ஜி. பொன்னம்பலமும் டி. எஸ். கடன் சேர்ந்து அமைச்சரானார். இப்பொழுது சமஷ்டிக் கட்சிசார்பில் திருச்செல்வத்தை அமைச்சராக்கி அதே பிழையை மீண்டும் செய்தது. இது தமிழனின் தலைவிதி என்று சொல்வதா அல்லது சுயநலமென்று சொல்வதா?

20

1965 மார்ச் மாதத்தில் டட்டி சேனநாயக்காவால் அமைக்கப்பட்ட அமைச்சரவையை சிலர் தேசிய அரசு என்று அழைத்தனர். அவ்வரசில் ஐ. தே. கவுடன் சமஷ்டிக் கட்சியின் திருச்செல்வமும் ஜி. ஜி. பொன்னம்பலத்தின் தமிழ் காங்கிரஸ் கட்சியின் எம். சிவசிதம்பரம் பிரதிச்சபாநாயகராகவும் இருந்தபோதும் இரண்டாம் உலக யுத்த காலத்தில் சேர் வின்ஸ்ரன் சேர்ச்சில், லேபர் கட்சி, லிபரல் கட்சியினரையும் சேர்த்து அமைத்த தேசிய அரசுடன் டட்டியின் அரசை தேசிய அரசு என்று கூறி ஒப்பிடமுடியாது.

சிறிலங்கா சுதந்திரக்கட்சி, சமசமாஜக்கட்சி, கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆகியவற்றின் கூட்டுப்பலம் வாய்ந்த எதிர்க்கட்சியாக பாராளுமன்றத்தில் விளங்கியது அவர்கள் அரசுடன் மோது வதற்கு சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்திருந்தனர். சமஷ்டிக்

கட்சியினர் டட்டி - செல்வா ஓப்பந்தத்திலுள்ள மொழிபற்றிய உடன்பாட்டை நிறைவேற்றும்படி நிர்ப்பந்தித்ததால் அரசு 1966 ஜூன் வரியில் 1958 இல் பண்டாரநாயக்காவால் கொண்டு வரப்பட்ட தமிழுக்கு நியாயமான அளவு உபயோகச் சட்டத்தின் கீழ் அமுலாக்க எண்ணி, ஆனால் நிறைவேற்றாது விடப்பட்ட ஒழுங்குவிதிகளை பாரானுமன்றத்தில் சமர்ப்பித்தது.

சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்திருந்த எதிர்க்கட்சியினர் விரைந்து செயற்பட்டனர். 1956இல் பண்டா - செல்வா ஓப்பந்தத்துக்கு எதிராக கொழும்பிலிருந்த ஐ. தே. க. வினர் கண்டிக்கு பாதயாத்திரை செய்தனர். இப்போது அதுமாதிரிச் சந்தர்ப்பம் சுதந்திரக்கட்சியினருக்கும் அதன் கூட்டாளிகளுக்கும் கிடைத்தது. அவர்கள் கொழும்பு வீதிகளுடாக இரண்டு மைல் நீள ஊர்வலத்தை நடத்தினர். இந்த ஊர்வலத்தில் கட்சியின் கொள்கைக்கு மாறாக ரோகன் வியஜலீர பங்கு கொண்டு மசால வடைக்கோஷம் எழுப்பியதாலேயே இவங்கை கம்யூனிஸ்ட்கட்சியின் பொதுச்செயலாளர் நா. சண்முகதாசனால் கட்சியிலிருந்து விலக்கப்பட்டார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

1956இல் ஐ. தே. கவின் கண்டி நோக்கிய பாதயாத்திரையை சுதந்திரக்கட்சியினர் எஸ். டி. பண்டாரநாயக்காவும் அவரின் சாகாக்களும் முறியடித்தார்கள் என்றால் இம்முறை ஐ. தே. க. கூட்டு அரசு ஊர்வலத்தின் மீது துப்பாக்கிச்சுடு செய்து ஊர்வலத்தைக் கலைத்தனர், பிக்கு ஒருவர் கொல்லப்பட்டார்.

வரலாற்றுத் தவறுகள்

இதுபற்றி பின்னர் பாரானுமன்றத்தில் கேள்வி எழுப்பப் பட்டபோது ஜே. ஆர். ஐயவர்த்தனா பொலிசார் கைகளில் துப்பாக்கி வைத்திருப்பது மீன்பிடிப்பதற்கல்ல சுடுவதற்கென்று தன் பாசிக் கோட்பாட்டுக்கு ஏற்ப மறுமொழி கொடுத்தார்.

ஊர்வலம் கலைக்கப்பட்டதும் அதில் சென்றவர்கள் கொழும்பில் சின தூதுவராலயத்துக்கு முன்னால் உள்ள விகாரமாதேவியின் சிலைக்கு முன்னால் சத்தியம் எடுக்கும் வைபவமும் நடைபெற்றது. விகாரமாதேவியின் சிலை இங்கிலாந்தின் மகாராணியான விக்ரோஹியா இராணியின் சிலை வைத்திருந்த விக்ரோஹியா பூங்காவில் உள்ளது, விக்ரோஹியா மகாராணியின் சிலையை அகற்றிவிட்டு சிங்களப்பேரினவாதிகள் துட்டகைமுனுவின் தாயாராகிய விகாரமாதேவியின் சிலையை அங்கு நிறுவினார்கள். பூங்காவின் பெயரும் விகாரமாதேவிப் பூங்கா என்றும் மாற்றப்பட்டுள்ளது.

ட்டலி அரசாங்கம் சமர்ப்பித்த தமிழ் மொழி ஒழுங்கு விதிகள் சட்டம் எதிர்க்கட்சியினரின் எதிர்ப்புக்கிடையே பாரானு மன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டது. அதனால் ஏதாவது உபயோகம் தமிழ் மொழிக்கு, அல்லது தமிழருக்கு ஏற்பட்டதா?.

சமஸ்திக் கட்சியினருக்கு அது வாக்குவங்கியை நிலை நாட்டிக் கொள்வதற்கு உதவிற்றென்பது உண்மை. இவ் வேளையில் சமஸ்திக் கட்சியின் தன்மை திருச்செல்வத்தினதும் அமிர்தவிங்கத்தினதும் கைக்கு மாறிவிட்டது. அவர்கள் தமிழரின் வாக்குகளிலும் அமைச்சரவை பதவியிலும் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்ததோடு தமது பாரானுமன்றக் கடமைகளுக்கு அப்பால் வேறொன்றைப் பற்றியும் சிந்திக்காதவர்களாகவும் காணப்பட்டனர்.

தமிழ் மக்களைப் பொறுத்தளவில் பாரானுமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட ஒழுங்கு விதிகளோ, டட்டி செல்வா ஓப்பந்தமோ, அமைச்சரவையில் தமிழர் ஒருவர் இருப்பதோ தமிழ் மக்களின் பிரச்சனையின் விளிம்பைத்தானும் எட்டவில்லை என்பதே உண்மை.

சகல அரச திணைக்களங்களும் தொடர்ந்து சிங்களத்திலேயே கருமமாற்றின. வடக்கிலும் கிழக்கிலும் ஒழுங்கு விதிகளி ன்படி அரசகருமங்கள் தமிழில் நடைபெற வேண்டு மென்றிருந்தாலும் யதார்த்தத்தில் அவ்விதம் நடக்கவில்லை. அதற்குக் காரணம் இவ்வொழுங்கு விதிகளின் இன்னுமொரு சாரத்தின்படி திணைக்களங்களுக்கிடையிலான சகல அரச கருமங்களும் சிங்களத்தில் நடைபெற வேண்டுமென்று இருந்தது. இதன் காரணமாக சகல அரச ஊழியர்களும் சிங்களத்தில் தேர்ச்சி பெறவேண்டிய அவசியமேற்பட்டது.

அரச ஊழியர்கள், அமைச்சர் திருச்செல்வத்தைச் சந்தித்து கட்சியின் சொற்படிதான் தாங்கள் சிங்களம் படிக்கவில்லை என்றும் அவ்விதம் தாம் செய்ததனால் தாம் பாதிப்ப டையாதிருக்க வழிவகை செய்யுமாறும் வேண்டினர். அதற்கு அவர் தாங்கள் அரசாங்கத்துடன் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துக் கொண்டுவிட்டோம், ஆகவே தொடர்ந்து சிங்களம் படிக்கமாட்டோமென்று சொல்லிக் கொள்வதில் ஒருவித அர்த்தமும் இல்லை. தான் சிங்களத்தைப் படித்து முடிக்க

மேலதிக அவகாசம் பெற்றுத் தந்துள்ளேன் அதனால் அதை விரைவில் படித்து தேர்ச்சி பெறுமாறு ஆலோசனை கூறினார்.

முன்னணய அரசாங்கங்கள் தமிழர்களின் ஒட்டுமொத்தமான எதிர்ப்பினால் நிர்வாகத்தை சிங்களமயமாக்க முடியாதிருந்தன. ஆனால், டட்டியின் அரசாங்கம் சமஷ்டிக் கட்சியின் உதவியுடனும் திருச்செல்வத்தின் தீர்க்கமான ஒத்துழைப்புடன் நிர்வாகத்தை சிங்களமயமாக்குவதில் வெற்றி கண்டது.

ட்ட்லி - செல்வா ஓப்பந்தத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள மாவட்ட சபைகள் பற்றி சமஷ்டிக் கட்சியினர் பெரும் நம்பிக்கை வைத்திருந்தனர். தமிழ் மாகாணங்களின் நிர்வாகத்தில் ஏதோ ஒருவகையில் பங்கு கொள்வதில் கட்சி ஆர்வம் காட்டியது. அதன் காரணமாக மாவட்ட சபைகளை விரைவாக அமுல் பபடுத்துவதற்கு சமஷ்டிக் கட்சி ட்ட்லியை வற்புறுத்தியது.

ஆனால் அதற்கு ட்ட்லி ஆயத்தமாக இருக்கவில்லை. சமஷ்டிக் கட்சி அரசுடன் இருக்கும் போதே சிங்களப் பேரின வாதத்திற்குத் தேவையான செயற்பாடுகளைச் சட்டமாக்கி விடவேண்டுமென்று அதற்கான வேலைகளில் அவர் ஈடுபட்டார். தமிழர் மத்தியில் ட்ட்லி ஒரு மென்மையானவர், சமாதான விரும்பி, நல்லவர் என்றெல்லாம் கருத்துக்கள் உண்டு. வெளித்தோற்றுத்துக்கு இவையெல்லாம் இருந்தாலும்

அவர் உண்மையில் சிங்களப் பேரினவாதத்தின் தூண். டட்டியும் ஜே. ஆரும் டொனமூர் திட்டப்படி அமைந்த பழைய செயலற்றுப் போன (STATE council) அரசாங்க சபையில் தனிச்சிங்கள் மசோதாவைக் கொண்டு வந்தவர்கள். திருச்செல்வத்தை அமைச்சராக வைத்துக் கொண்டுதான் ஆட்சி செய்த காலத்தில் சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்காவால் செய்து முடிக்கப்பட்டதென்றும் பார்க்காது சிறிமாவோ-சாஸ்திரி ஒப்பந்தத்தை அமுல்ப் படுத்துவதற்கான ஒரு சட்ட மூலத்தை டட்டி கொண்டு வந்து சமஷ்டிக் கட்சியின் உதவியுடன் நிறைவேற்றினார். இதனால் மலையக மக்கள் மாட்டுமந்தைகள் போல் இந்தியாவுக்கு திருப்பி அனுப்பப் பட்டனர், குடும்பங்கள் பிரிக்கப்பட்டன.

இது மட்டுமா, தமிழர் தலை நகரான திருமலையையும், திருமலை மாவட்டத்தையும் தமிழர் இழப்பதற்கு வழிவகுத்த திருகோணமலைத் துறைமுகத்தைத் தேசியமயமாக்கும் சட்ட த்தைத் திருச்செல்வத்தின் உதவியுடன் நிறைவேற்றியவரும் டட்டிதான்.

சமஷ்டிக் கட்சியினர் மாவட்ட சபைகள்பற்றிப் பிரஸ்தாபிக்க சமஷ்டிக் கட்சியினரின் ஒத்துழைப்பும் திருச்செல்வம் எவ்வளவு காலம் அமைச்சரவையில் இருப்பது என்பதைப்பற்றியும் தனக்குள் திட்டம் போட்டிருந்த டட்டி, இலங்கையில் வதியும் ஆட்களைப் பதிவு செய்யும் சட்டமூலம்

ஒன்றைக் கொண்டு வருவதற்கு அமைச்சரவையின் ஒப்புதலைப் பெற்றார். இதுதான் பிரசித்திபெற்ற அடையாள அட்டைச்சட்டம். அமைச்சரவையில் இருந்த திருச் செல்வழும் இச் சட்டமூலம் கொண்டுவரப்படுவதற்குத் தன் ஒப்புதலைக் கொடுத்திருந்தார். இது பற்றி அவர் கட்சிக்குக் கூறவுமில்லை அனுமதி பெறவுமில்லை. இக் காலகட்டத்தில் கட்சியின் நிலைப்பாடும், திருச் செல்வம் ஏதாவது தீர்மானத்தை எடுத்தால் அது சரியாக இருந்தாலென்ன பிழையான தீர்மானமாக இருந்தாலென்ன அது கட்சியின் தீர்மானமாகவே கருதப்பட்டது.

இன்று கொழும்பிலென்றால் என்ன தாண்டிக்குளத்தில் என்றால் என்ன கிழக்கிலென்றால் என்ன அடையாள அட்டை இருப்பதும் இல்லாமல் இருப்பதும் தமிழர்களுக்கு எவ்வளவு இன்னல்களை விளைவிக்கிறதென்பதிலிருந்தே இச்சட்டத்தின் விளைவுகளைத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

ஆட்கள் பதிவுச் சட்டத்தின் இரண்டாவது வாசிப்பில் ஊர்காவற்றுறை அங்கத்தவர் சமஷ்டிக் கட்சிக்கெதிராக பேசியதைக் குற்றச்செயலாகக் கொண்டு அவரிடமிருந்து விளக்கம் கோராமலும், விசாரணை நடத்தாமலும் அவர் கட்சியிலிருந்து விலக்கப்பட்டார் என்று கடிதமூலம் தெரிவிக்கப்பட்டது. இதன் காரணமாக அச்சட்ட மூலத்தின் மூன்றாவது வாசிப்பின் போது அவர் எதிர்க்கட்சி வரிசையில் இருக்க வேண்டியவரானார்.

தமிழர்களைப் பிரித்துக் காட்டவும், விரும்பியபொழுது அவர்களுக்கு எதிராக அவர்களை இனம்கண்டு நடவடிக்கை எடுக்க அல்லது அது இல்லாத காரணத்தால் அவர்களைப் பாதிப்புக்கு உள்ளாக்க உதவும் இச்சட்டத்தின் தாக்கத்தை சமஷ்டிக் கட்சியினர் விளங்கிக் கிரகித்துக் கொள்ளாமை

வியப்புக்குரியதே. இதில் வேடிக்கை என்னவென்றால் நாட்டில் உள்ள சகலருக்கும் அடையாள அட்டைகள் வழங்கப்பட வில்லை என்பதாகும். அதற்கான ஆள் அணி அப்போது பற்றாக்குறையாக இருந்தது என்று கூறப்பட்டது. இப்போதும் சகல வசதிகள் இருக்கும் நிலையிலும் பிரசார உரிமை வழங்கப்படுவதற்கு சகல தகமை கொண்டவர் களுக்குக் கூட அரசியல் காரணங்களுக்காக மலையக மக்களின் வாக்குகளைக் குறைப்பதற்காக அடையாள அட்டைகள் வழங்கப்படாத நிலை இருக்கிறது. இதைப்பற்றி கடந்த வாரங் கூட ஒரு மலையக பாராளுமன்ற அங்கத்தவர் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். வாக்காளர் பட்டியலில் மலையக மக்களைச் சேர்த்துக் கொள்வதற்குத் தேர்தல் திணைக்களம் அடையாள அட்டைகளைக் கேட்கிறதாம். பிரசைகள் ஒவ்வொருவருக்கும் அடையாள அட்டை வழங்குவது ஆட்பதிவுத் திணைக்களத்தின் கடமை. அதைத் தகுதிவாய்ந்த தகைமையுள்ள மலையக மக்கள் உட்பட சகல பிரசைகளுக்கும் வழங்காது விடுவதால் அவர்கள் தேர்தல் வாக்கு அட்டவணையில் சேர்க்கப்படமாட்டார்கள். இது மலையக மக்களின் வாக்குரிமையை ஒரு கையால் கொடுத்து மறுகையால் பறிப்பது போன்ற செயலாகும்.

ஆகவே, ஆட்கள் பதிவுச் சட்டம் ஒட்டுமொத்தத்தில் தமிழர் விரோதச் சட்டமாகும். அடையாள அட்டைகளை வழங்கியதன் மூலம் தமிழரின் ஒடுக்குமுறைச்சட்டம்

வலுவள்ளதாக ஆக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் தாக்கங்களி லிருந்தும், பாதிப்பான விளைவுகளிலிருந்தும் தமிழினம் தப்பிக்கொள்வதற்கு ஒரே ஒரு வழி தனித் தமிழ்மேயாகும்.

இலங்கையிலுள்ள தமிழர்களின் பாரம்பரிய தாயகமான பிரதேசங்களில் தமிழ்த் தனி நாடு உருவாக்கப்பட வேண்டுமென்று பிரகடனம் சிறிலங்காப் பாராளுமன்றத்தில் செய்யப்படுவதற்கு மேற்படி காரணங்களும் உந்து சக்தியாக இருந்ததை மறுக்க முடியாது.

டட்லி - செல்வா ஓப்பந்தப்படி பொருந்திக்கொண்ட மாவட்ட சபைகளை உருவாக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் டட்லி அரசுக்கு ஏற்பட்டது. தற்போது சந்திரிகா அரசால் முன்வைக்கப்பட்ட அதிகாரப்பரவல் தீர்வுத் திட்டமென்ற ஒருமனதான யோசனைகளை நீலன்திருச்செல்வம் சேர்ந்து தயாரித்தது போல் அவருடைய தகப்பன் முருகேசு திருச்செல்வமும் டட்லிசேனநாயக்காவின் பம்மாத்து மாவட்ட சபைகள் பற்றிய வெள்ளள அறிக்கையைத் தயாரித்தார்.

பிரதமர் டட்லி சேனநாயக்கா ஆட்கள்பதிவுச் சட்ட மூலத்தை பார்னுமன்றில் சமர்ப்பிக்கும்போது அது கொண்டுவரப் படுவதற்கான காரணம் தென் இந்தியாவிலிருந்து கள்ளத் தோணியாக தமிழர்களும் முஸ்லிம்களும் அத்து மீறி உள்வருவதைத் தடைசெய்வதற்கென்று கூறினார். அவருடைய இந்தக் காரணம் திருச்செல்வத்திற்கும் அவரது கூட்டாளிகளுக்கும் ஏற்புடையதாக இருந்தது போல் தோன்றிற்று. அவர்கள் இச்சட்டத்திற்குப் பின்னாலிருந்த பாரதூரமான விளைவுகளை நோக்காது அது சிங்களவரையும் தமிழரையும் ஓரே விதத்தில்த்தான் பாதிக்கிறது என்ற வாதத்தையும் முன்வைத்தனர். அடையாள அட்டை இல்லை என்பதற்காக எந்தப் பொலிஸ்காரனாவது ஒரு சிங்களவனைக் கைதுசெய்வான் என்று நினைத்துக் கூடப் பார்க்க முடியாது.

இச்சட்டத்தின் பாரதூரமான பின்விளைவுகளைப்பற்றி ஊர்காவற்றுறைப் பாரங்மூன்ற அங்கத்தவர் செல்வநாயகத்திடம் எடுத்துக் கூறி அதை வராது செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுக்குமாறு கேட்டபோது அவர் அதில் உள்ள தீமைகளை உணரக் கூடியவராக இருந்தபோதும் அதைத்தடை செய்வதன் மூலம் திருச்செல்வத்திற்கு பிரச்சனை எழுப்புவதற்கான மனம் இல்லாதிருந்தார். சாட்டுக்குத் திறமைவாய்ந்த இராணி அப்புக்காத்தான் திருச்செல்வம் சட்டத்தின் சரத்துக்களை விபரமாக ஆராய்ந்த பின்னரே அதற்கு சம்மதம் தெரிவித்திருப்பார் என்றும் கூறினார்.

இச்சட்டமூலத்தின் இரண்டாவது வாசிப்பின் போது அரசாங்கம் எதுவித அசம்பாவிதமும் ஏற்படாது என்று எண்ணியதற்குமாறாக ஊர்காவற்றுறை அங்கத்தவர் நவரட்னம் மகோதாவுக்கு எதிராக எழுந்து பேசியது சபையில் கலகலப்பை ஏற்படுத்தியது. எதிர்க்கட்சியினரும் இச்சட்டத்தை ஆதரித்தனரேயானாலும் தேசிய அரசியல் குழப்பம் ஏற்பட்டது அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்தது. நவரட்னம் பேசி முடிந்ததும் அமிர்தவிங்கம் எழுந்து இனிக் கடவுள்தான் நவரட்னத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு பேச்சை ஆரம்பித்தார்.

அமிர்தவிங்கம் தன்னுடைய பேச்சில் டட்டியை கடவுளுடன்

ஒப்பிட்டுப் பேசினார். மாணிக்கவாசக சுவாமிகளின் திருவாசக த்திலிருந்து ஒரு தேவாரத்தை எடுத்துக் கூறினார். ஆத்மா கடவுளிடம் சரணடைந்து தான் வேறு கடவுள் வேறென்ற நிலையில்லாது ஒன்றினையும் சைவ சித்தாந்தக் கருத்துடைய பாட்டை சமஷ்டிக் கட்சியை ஆத்மா என்றும், டட்லியைக் கடவுள் என்றும் பாவித்து ஆத்மா கடவுளுடன் சம்பாசனை நடத்துவதாக உள்ள அத்தேவாரத்தில் எத்தனை சிறியதான் ஆத்மா தன்னை கடவுளிடம் அர்ப்பணித்ததாகவும் கடவுள் தன்னையே ஆத்மாவிடம் அர்ப்பணித்தால் இதில் ஆத்மாவே வெற்றி கண்டதென்ற முறையில்ப் பேச்சைத் தொடர்ந்தார். ஏன் இவ்வளவு புகழ்ச்சி என்று ஒருவருக்கும் விளங்கவில்லை.

அடிமைத்தனத்தின் உச்சநிலை இக்காலகட்டத்தில் அமைச் சரவையில் ஐ. தே. க மட்டத்திலும் திருச்செல்வத்தின் அந்தஸ்து குறைந்து வரத்தொடங்கியிருந்தது. திருச் செல்வத்தின் அந்தஸ்தை உயர்த்தவும் அவர் எவ்வளவு கஷ்டங்களுக்கு மத்தியில் ஐ. தே. க வக்கு ஆதரவு வழங்குகிறார்கள் என்பதை சிங்களவருக்கு எடுத்துக் காட்டுவது போல் அமிர்தவிங்கத்தின் பேச்சு அமைந்தது.

மாவட்ட சபைக்கான வெள்ளள அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்ட விதம் இப்பொழுது சந்திரிகாவின் அதிகாரப்பரவலாக்கல் திட்டம் போல் நாடு பூராவுக்குமாக செய்யப்பட்டிருந்தது. அதாவது அது சிறிலங்காவிலுள்ள இருபத்திரண்டு மாவட்ட சபைகளுக்கும் ஏற்படுத்தயதாக அமைக்கப்பட்டிருந்தது. ஆகவே தமிழுக்கென்று அதில் விசேஷமாக ஒன்றும் இருக்கவில்லை.

நிர்வாகத்தில் அதிகாரப்பரவலாக்கல் செய்யப்பட்டது. இருபத்திரண்டு கச்சேரிகளை தேர்தல் மூலம் தெரிவு செய்யப்பட்ட மாவட்ட சபைகளாக மாற்றியதே அதில் செய்யப்பட்ட மாற்றம். ஆனால் அச்சபைகளுக்கு அதிகாரமும் பணமும் இல்லாத வாரே அமைக்கப்பட்டன. முன்னைய கச்சேரிகள் போல் பணம் கொழும்பில் தீர்மானிக்கப்பட்டு அச்சபைகளுக்கு

வரலாற்றுத் தவறுகள்

வழங்கப்படும் எனக் கண்டிருந்தது. அமைச்சருக்கு வகை சொல்ல வேண்டிய அரசாங்க அதிபர்கள் சபைகளின் பிரதான நிறைவேற்றுநர்களாக ஆக்கப்பட்டனர். ஆகவே மாவட்ட சபைகள் புதிய பெயரைக் கொண்ட பழைய கச்சேரிகளே.

டட்டி-செல்வா ஒப்பந்தம் இவ்விதமாக பொய்யாக்கப்பட்டு காட்டிக்கொடுக்கப்பட்டது. இதில் இருந்த பயங்கரம் என்னவென்றால் உத்தியோக பூர்வமான தனிச் சிங்களச் சட்டத்திலும் பார்க்க வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் சிங்களத்தை நிர்வாக மொழியாக்கியதுதான். இது தமிழ் விரோதச் செயலாகும். இவ்வெள்ளை அறிக்கை இவ்விரு மாகாணங்களின் நிர்வாகம் சிங்களத்திலும், தமிழிலும் நடத்தப்படவேண்டுமென்ற சரத்தைக் கொண்டிருந்தது. உள்ளுர் ஆட்சிச் சபைகளான கிராமசபை, பட்டினசபை போன்றவையும் சிங்களத்திலும் தமிழிலும் செயற்பட வேண்டுமென்றும் ஏற்பாடுகள் அதில் செய்யப்பட்டிருந்தன. இதன் பிரகாரம் யாழ்ப்பாணம், மன்னார், மூல்லைத்தீவு, வவுனியா, திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு, கல்முனை ஆகிய மாவட்ட சபைகளையும் தமிழ் கிராமசபைகள் போன்றவற்றையும் சிங்களத்திலும் தமிழிலும் நடத்துவதற்கு சமஷ்டிக்கட்சி தயாரென்ற நிலை உருவாகியது. தாங்கள் செய்ய முடியாததை திருச்செல்வம் மூலம் தமிழர்களைக் கொண்டே தனிச்சிங்களச் சட்டத்தை தமிழ் மாகாணங்களில் அமுல்படுத்த ஜி. தே. க. கபடமாக வழிவகுத்தது.

தமிழ்களைப் பொறுத்தளவில் இவ்வெள்ளை அறிக்கை தமிழரை அதலபாதாளத்துக்குள் தள்ள முயற்சிக்கும் வேலையில் சுதந்திரக்கட்சி சமசமாசக்கட்சி கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளின் எதிர்க் கட்சிக்கூட்டணி இவ்வெள்ளை அறிக்கை நாட்டைத் துண்டாடுகிறதென்றும் தமிழ்களுக்கு சிங்க ளவர்கள் விற்கப்படுகிறார்கள் என்றும் இன்று போன்று கூக்குரல் கிளப்பிற்று.

இவ்வெள்ளை அறிக்கை பாரானுமன்றத்தில் சமர்ப்பித்த அன்று எதிர்க்கட்சியினர் எழுந்து சபையை விட்டு வெளிநடப்புச் செய்தார்கள். பாரானுமன்ற அங்கத்தவர் வெளியேறிக்கொண்டிருக்கும் போது வெள்ளை அறிக்கையின் பிரதி ஒன்றுக்கு நெருப்பு மூட்டி எறிந்துவிட்டுச் சென்றார். பாரானுமன்றத்தில் எஞ்சியிருந்தவர்கள் ஐ. தே. க, சமஷ்டிக்கட்சி, அகில இலங்கைக் காங்கிரசின் அங்கத்தினரே ஊர்காவற்றுறை அங்கத்தவர் எதிர்க்கட்சி வரிசையில் தனித்து இருந்தார்.

விவாதம் தொடங்கிய போது ஊர்காவற்றுறை அங்கத்தவர் காலம் காலமாக சிங்களவர்களால் தமிழர் ஏமாற்றப்பட்டதையும் இப்பவும் டட்டி-செல்வா ஒப்பந்தத்திலும் சிங்களவர் தமிழரை ஏமாற்றி விட்டார்கள் என்று நீண்ட பேச்சொன்றைப் பேசுகையில் டட்டியும், ஜே. ஆரும் பழைய சரித்திரம் தெரிந்தவர்களென்பதாலும் மனச்சாட்சி குற்றியதாலும் அடிக்கடி

வரலாற்றுத் தவறுகள்

பேச்சுக்கிடையில் குறுக்கிட்டுக் குழப்பிக்கொண்டிருந்தனர். அதே வேலையை எஸ். எம். இராசமாணிக்கழும் செய்தது வியற்புக்குரிய விடயம்.

மாவட்ட சபைகளின் வெள்ளை அறிக்கையின் விவாதத்தில் ஊர்காவற்றுறை அங்கத்தவர் பாராளுமன்றத்தில் பேசும்போது தமிழ் மக்கள் விழித்துக்கொள்ள வேண்டிய நேரம் வந்துவிட்டதாகவும் தாங்கள் ஐரோப்பியர்களால் தோற்றிக்கப்படும் வரை ஆட்சி செய்து வந்த இலங்கையின் வடக்கு கிழக்கு பிரதேசங்களில் உள்ள தங்கள் தாயகப் பூமியில் மீண்டும் சுயாட்சியை ஏற்படுத்தும் நடவடிக்கையில் ஈடுபட வேண்டுமென்று பிரகடனம் செய்து அவ்விதம் செய்வதன் மூலமாகத்தான் தமிழ் மக்களின் கலை, கலாச்சாரம், மொழி, மதங்களைப் பாதுகாக்க முடியும் என்றும் தங்கள் நாட்டில் சுதந்திரமாகவும் சுயகெளரவத்துடனும் வாழலாம் என்றும் கூறினார்.

இந்த விவாதத்தின் பின்னர் ஊர்காவற்றுறை அங்கத்தவர்

புகைவண்டியில் யாழ்ப்பாணம் சென்று கொண்டிருக்கையில் அதே புகைமிரத வண்டியில் சென்று கொண்டிருந்த எம். சிவசிதம்பரம் அரசு அப்போது வைத்திருந்த விஜயா என்ற கப்பலை ஊர்காவற்றுறைக்கு அல்லது காங்கேசன்துறைக்கு அனுப்பி பத்து செல்களை அடித்தால் உமது தனி அரசு இந்து சமுத்திரத்துக்குள் அமிழ்ந்து விடாதா என்று கேவி செய்தாராம். அன்றே தன்னம்பிக்கையோ தீர்க்கதறிசனமோ இல்லாது கறுவாக் காட்டுத்தமிழர்கள் போல் பேசிய சிவசிதம்பரத்திடம் தமிழர்கள் எதை எதிர்பார்க்கலாம். கிடைத்ததைப் பெற்றுக் கொண்டு அடிமை போல் வாழ்ந்தால், போதுமென்ற எண்ணத்தைக் கொண்டவர்களில் அவரும் ஒருவர்.

நவரத்தினத்தின் இப் பேச்சே முதல் தடைவையாக பாராளு மன்றத்தில் தமிழ்த் தனி அரசு ஒன்று உருவாக்கப்பட வேண்டுமென்று திட்டவட்டமாக முன்வைக்கப்பட்ட குரலாகும். அது நம்பிக்கை இழந்த, விரக்தியடைந்த புதிய தலை முறையின் சிந்தனையின் பிரதிபலிப்பாகவும் அமைந்தது.

மாவட்ட சபைகளின் வெள்ளை அறிக்கை விவாதிக்கப்பட்ட சிறிது காலத்துக்குள் திருச்செல்வம் அமைச்சரவையிலிருந்து விலகினார். சமஷ்டிக் கட்சியும் அரசுக்கு ஆதரவு வழங்காது வாபஸ் வாங்கியது. திருச்செல்வம் விலகிக்கொள்ளும்படி

கேட்கப்பட்டாரா அல்லது தானாக விலகினாரா என்பது இங்கு பிரச்சனை இல்லை. திருகோணமலையில் உள்ள கோவில் ஒன்றில் மரணச்சடங்குகள் நடத்தப்படுவது தொடர்பாக பிரதம மந்திரியுடன் முரண்பட்டதால் அவர் விலகினார் என்று கூறப்பட்டது. ஆனால் தமிழ் மக்களது நலன்களையும் உரிமைகளையும் கவனத்துக்கெடுக்காது அரசுடன் அட்டை போல் ஓட்டிக்கொண்டிருந்த திருச்செல்வம் இத்தகைய சிறிய விடயத்தில் டட்லியுடன் முரண்பட்டிருப்பாரா என்பது கேள்விக்குரியதே.

மாவட்ட சபை வெள்ளை அறிக்கை பற்றிப் பின்னர் ஒன்றும் நடக்கவில்லை. அது குப்பைத் தொட்டிக்குள் போடப்பட்டது. டட்லி-செல்வா ஒப்பந்தமும் வழமைபோல் புதைக்கப்பட்டது.

சமஷ்டிக் கட்சி விலகியதாலும் பாராளுமன்றின் முடிவடையும் காலம் வந்து விட்டதாலும் டட்லி பாராளுமன்றக் கலைத்து 1970 முற்பகுதியில் தேர்தல் வைப்பதற்கு ஆயத்தங்கள் நடந்தன.

னார்காவற்றுறை பாராளுமன்ற அங்கத்தவர் விலகிய பின் சமஷ்டிக்கட்சியின் போக்குப் பிடிக்காதவர்கள் ஒன்றுபட்டு தமிழ் மக்களைச் சுதந்திரத்தை நோக்கி இட்டுச்செல்லும் வேலையில் முயற்சி எடுத்தனர். இவர்கள் சமஷ்டித் தீர்வில் நம்பிக்கை இழந்தவர்கள். அவர்கள் எந்தவிதமான அரசியல் அமைப்பிலும் தமிழர்கள் தொடர்ந்து சிங்களவர்களுடன் கூடி வாழ முடியாதென்ற நிலைக்கு வந்துவிட்டார்கள்.

இவர்கள் 1969 இல் சுயாட்சிக் கழுத்தை அரசியல் கட்சியாக அமைத்தார்கள். அக்கட்சியின் குறிக்கோள் இலங்கையில் சுதந்திரமான சுயாட்சி கொண்ட அரசொன்றை அமைப்பதாகும். அத் தனிஅரசு பிரித்தானியா வெஸ்ற்மினிஸ்ர் பாணியிலான அரசியலமைப்பைக் கொண்டதாக இருக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் விரும்பினார்கள். இலங்கையின் ஏனைய

பகுதிகளின் இராணியாக இருப்பது போல் பிரிட்டிஸ் இராணி இப் புதிய தமிழ் அரசு கனடா அவஸ்ரேலியா அல்லது நியூசிலாந்து போன்ற நாடுகளின் அந்தஸ்தைப்பெறும்.

இக்கழத்தை அமைத்தவர்களின் பழைமவாத எண்ண நக்களை இவர்களது கட்சியின் குறிக்கோள்களும் அரசிய ஸமைப்பும் எடுத்துக்காட்டுவதைக்காணலாம். அவர்கள் தொடர்ந்தும் பிரித்தானியாவின் ஏகாதிபத்தியத்தின் அடிவருடிகளாக இருக்க விரும்பியதாக இது காட்டுகிறது. கனடா போன்ற நாடுகளுக்கு சுயாட்சி பிரிட்டனால் வழங்கப்பட்டது. தமிழர்களைப் பொறுத்தளவில் அவர்கள் இரண்டாம்தரப் பிரசைகளாக சிங்களவரின் கீழ் வாழ்வதற்கு பிரிட்டனால் விடப்பட்டவர்கள். இக்கட்சி உதயமானது 1969 இல் என்பதும் இங்கு குறிப்பிட வேண்டும். இக்கால கட்டிலும் பிரித்தானியாவின் அரசியை தமிழரின் அரசியாக ஏற்கவேண்டுமா? யாரிடமிருந்து தமிழர் தாங்கள் ஜோப் பியரால் கைப்பற்றப்படும்வரை இருந்த அந்தஸ்தைப் பெறவேண்டும்? சிங்களவரிடமிருந்து எமது உரிமைகளைப் பறித் தெடுப்பதற்குப் பதிலாக புதிய தலையிடியான பிரித்தானியா இராணியையும் இதற்குள் இழுத்தது பிழையான செயலாகும். இவற்றிற்கெல்லாம் காரணம் இக்கட்சியை உருவாக்கியவர்களுள் பழைமயில் ஊறிய பிற்போக்குவாதிகள் என்பதேயாகும். அவர்கள் இப்பவும் தாங்கள் செய்தது சரியென்று வாதாடுவதும் புதிய சிந்தனைகளைப்புறம் தள்ளப் பார்ப்பதும் கண்கூடு.

வரலாற்றுத் தவறுகள்

தமிழ் மக்களுக்கெதிராக நடத்தப்படும் சிங்கள அரசின் அட்டூழியங்களை பிரிட்டன் உட்பட ஏனைய உலக நாடுகளுக்கு எடுத்து விளக்கி இனப்பிரச்சனையைத் தீர்த்து வைக்க உதவும்படியும், சிங்கள அரசுக்கு அழுத்தங்களைக் கொடுக்கும்படி அவர்களிடம் கோரிக்கை விடலாம். பிரிட்டன் தமிழர் பிரச்சனையில் விட்ட பிழைகளை அதற்கு எடுத்துக்காட்டலாம். ஆனால் பிரிட்டன் தான் விட்ட பிழைக்காக நேரடியாகவே தலைமிட்டு சிங்களவருக்கு எதிராக நடவடிக்கை எடுத்து தமிழர்களின் உரிமைகளை வழங்க வேண்டுமென்று சுயாட்சிக்கழக பிரமுகர்கள் கேட்பது ஒரு காலம் கடந்த விடயம். தமிழர் தங்கள் சுதந்திரத்தை, சுயாட்சியைப் போராடித்தான் பெறவேண்டும். போரிடுவதை நீங்கள் செய்யுங்கள் ஆட்சி செய்வதற்கு எங்களை விடுங்கள் என்றும் இவர்கள் வாதிடுபவர்கள். நாங்கள் சட்டம் படித்தவர்கள் நாங்கள் சொல்வது சரி நீங்கள் அதன்படி நடவங்கள் என்று முன்னர் சமஷ்டிக் கட்சியினரும் கூட்டணியினரும் வாதாடியதுபோல்தான் இந்த வாதமும்.

தேர்தல் காலங்களில் சிங்கள அரசுகளை நிர்ணயிப்பதில் பெரும்பங்கு கொள்ளும் நிலையில் தமிழர் இருந்ததும் வேறு சில காரணிகளும் சிறிலங்காவின் அரசியலமைப்பை மாற்றி அத்தகைய நிலையை மாற்ற வேண்டுமென்று சிங்களவர் மத்தியில் எண்ணங்களை உருவாக்கின.

1965 இல் திருச்செல்வம் சுதந்திரக்கட்சி, சமசமாசக்கட்சி கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக் கூட்டுக்கு முதலில் வாக்குறுதி கொடுத்து பின்னர் அவர்களை ஏமாற்றிவிட்டு ஐ. தே. கவுக்கு ஆதரவளித்தது அவர்களுக்கு ஆத்திரமூட்டியிருந்தது.

மாவட்ட சபை வெள்ளை அறிக்கைக்கு எதிராக ஊர்வலம் நடத்தியபோது அவ்வூர்வலத்தில் சென்ற ஒரு பிக்கு கூட்டுக் கொல்லப்பட்டதும், ஊர்வலம் கலைக்கப்பட்டதும், அதன்

பின்னர் ஊர்வலத்தில்ச் சென்றவர்கள் விகாரமாதேவிச் சிலைக்கு முன்னால் சபதம் எடுத்த சம்பவமும் தமிழர்களின் சிங்கள அரசுகளை நிரணமிக்கும் சக்தியை இல்லாமல் செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணங்களுக்கு உத்வேகம் அளித்தது.

இதைவிட சோல்பரி அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் 29ஆவது சரத்துக்கு தமிழர்களுக்கு எதிரான விடயங்கள் உள்ளடக்கிய சட்டங்களைக் கொண்டு வருவது அரசியலமைப்புச் சட்டத்துக்கு முரணானது என்று கூறியிருந்தது. அவ்விதச்சட்டங்கள் கொண்டுவரப்பட்டபோது பாதிபுற்றவர்கள் மேன்முறையிடு செய்து சில வழக்குகள் இங்கிலாந்திலுள்ள பிறிவிக்கவுன்சிலுக்கு மேன்முறையிட்டு முறையில் சென்றடைந்தன. அவ்விதம் மேன்முறையிடு செய்த இரு வழக்குகளில் தண்டிக்கப்பட்டவர்கள் 29ஆம் சரத்துக்கமைய கொண்டு வரப்படாத சட்டங்கள் மூலம் தண்டிக்கப்பட்ட மையால் அத்தீர்ப்புக்கள் செல்லுபடியாகாதவை என்று பிறிவிக்கவுன்சில் தீர்ப்பு வழங்கியது. (சோல்பரி அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 29ஆவது சரத்தும் பிறிவிகவுன்சிலால் தீர்க்கப்பட்ட இருவழக்குகளும் வேறாகப்பின்னர் ஆராய்ப்படும்) பாரானுமன்றத்திற்கு தான் நினைத்தபடி சட்டமியற்றும் அதிகாரம் கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளமையும் சிங்களவரைப் பொறுத்தளவில் பெரும் மனத்தாக்கலை உருவாக்கி இத்தடையை எப்படியும் நீக்க வேண்டுமென்று வழி வகைகளைத் தேடிக்கொண்டிருந்தனர். 29ஆவது சரத்து

மட்டுமல்லாமல் அரசியலமைப்புச் சட்டமும் அவர்களது கெளரவத்தையும் இறைமையையும் பாதிப்பதை அவர்கள் விரும்பவில்லை.

சுதந்திரக்கட்சியும் அதன் கூட்டுக்கட்சிகளும் 1970 முற்பகுதியில் மூன்றில் இரண்டுக்கு கூடிய பெருமையுடன் ஆட்சியை அமைத்தன. முதல் வேலையாக பாராளுமன்றின் இருசபைகளில் ஒன்றான செனற் என்ற மூதவையைக் கலைத்தார்கள். இன்னொரு சட்டத்தின் மூலம் பிறவிக் கவுன்சிலுக்கு மேன் முறையீடு செய்யும் முறை இல்லாமல் செய்யப்பட்டது.

இதனை அடுத்து பாராளுமன்றுக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அங்கத்தவர் எல்லோரும் அரசியல் நிர்ணயசபை அங்கத்தவர்களாகவும் விளங்குவார்கள் என்று பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது. இவ்வரசியல் நிர்ணயசபை 1948ஆம் ஆண்டின் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை மாற்றி அமைக்கும் என்றும் அறிவிக்கப்பட்டது.

அரசியல் நிர்ணயசபை வைபவரிதியாக நவரங்கல என்றழைக்கப்படும் ஒரு பாடசாலை மண்டபத்தில் பிரதமர் சிறிமாவோ பண்டாராநாயக்காவின் தலைமையில் கூடியது. பிரபல சட்ட அறிஞரும் “பிரிட்டிஸாரின் ஆட்சிக்குக் கீழ் இலங்கை” என்ற நூலை எழுதி ஸண்டன் பல்கலைக்

வரலாற்றுத் தவறுகள்

கழகத்தால் கலாநிதிப் பட்டம் பெற்றவருமான டாக்டர் கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா அரசியலமைப்பு விவகார அமைச்சராக நியமிக்கப்பட்டு அச்சபையின் செயற்பாட்டைக் கையாளுமாறு கேட்கப்பட்டார்.

சோல்பரி அரசியலமைப்புச் சட்டம் எல்லோராலும் ஏற்கப்பட்ட அரசியலமைப்பு கோட்பாடான வலு வேறாக்கல் முறையில் சட்டவாக்கம் பாராளுமன்றத்திற்கும் நிறைவேற்றதிகாரம் பாராளுமன்றத்திற்கு வகை சொல்லவேண்டிய அமைச்சரவைக்கும் நீதி சம்பந்தமான அதிகாரம் நீதித்துறைக்கும் பொறுப்பளிக்கப்பட்டிருந்தது.

பாராளுமன்றத்தின் சட்டவாக்க அதிகாரம் 29வது சுரத்தில் விபரிக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் உபபிரிவு 1 இன்படி இலங்கை மின் சமாதானம், ஒழுங்கு நல்லாட்சி ஆகியவற்றிற்கான சட்டங்களை இயற்றுவதற்கு பாராளுமன்றுக்கு அதிகாரம் உண்டு. அதன் உபபிரிவு 2இன் மூலம் அவ்வதிகாரம் இரண்டுவித கட்டுப்பாட்டுக்கும் வரையறைக்கும் உட்படுத்தப்பட்டிருந்தது.

ஒன்று ஏதாவது ஒரு சமூகத்தை அல்லது மதத்தை பாகுபாடு செய்யும் சட்டம் அதாவது இன்னொரு சமூகத்திற்கோ அல்லது மதத்திற்கோ வழங்கப்படாத ஒரு நன்மையையோ அல்லது வசதியையோ ஒரு சமூகத்துக்கோ அல்லது மதத்துக்கோ வழங்கி மற்றச் சமூகத்தை அல்லது மதத்தை ஒரு இயலாத்தன்மை அல்லது வசதியீனத்திற்கு உள்ளாக்கும் சட்டம் இயற்றப்பட்டால் அது அரசியலமைப்புச் சட்டத்துக்கு செல்லுபடியாகாததாகும் இது முற்றுமுழுதான மீற முடியாத தடையாகும்.

இரண்டாவது அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் ஏற்பாடுகள் திருத்தப்படலாம். ஆனால் திருத்தங்கள் செய்வதற்கு பிரதி நிதிகள் சபையில் மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மை வாக்குகள் தேவை.

இந்த 29வது சரத்துத்தான் அடிக்கடி சிங்கள அரசுகளால் மீறப்பட்ட தமிழ் மக்களின் பாதுகாப்புக்காக புகுத்தப்பட்ட சரத்து என்று வர்ணிக்கப்பட்டது. இது சிறுபான்மையினரை பாதுகாக்கும் என்று எண்ணியதாலேயே தமிழர்கள் சார்பில் வைக்கப்பட்ட கோரிக்கைகளை சோல்பரி ஆணைக்குமு நிராகரித்தது. தங்களுடைய தேவை கருதி சிங்களவர்கள் இச்சரத்தை ஏற்றுக் கொண்டனரேயாமினும் அச்சரத்தை திருத்தும் உபயிரிலுள்ள ஏற்பாட்டில் மிக நம்பிக்கை கொண்டிருந்தனர். ஆகவே அவர்கள் மூன்றில் இரண்டு

பெரும்பான்மையுடன் வரும் சிங்கள அரசை எதிர்பார்த்திருத்தத்தின் மூலம் 29வது சர்த்தையே இல்லாமல் செய்வதற்கு அல்லது வேறோவது முறையில் பெரும்பான்மைப் பலத்தை பரிசோதிக்க காத்திருந்தனர்.

ஆனால் இதற்கிடையில் பிரிவிக்கவுன்சில் தீர்ப்புகள் வந்து நிலைமையை மோசமடையச் செய்தன. இலஞ்ச ஆணையாளர் எதிர்ரண்சிங்கா என்ற வழக்கு முதல் தீர்ப்பாகும். இதில் அரசு இலஞ்சம் பெறுவோரைத் தண்டிப்பதற்கு விசேட இலஞ்ச நீதிமன்றங்களை உருவாக்குவதற்கான சட்டத்தை சாதாரண பெரும்பான்மையுடன் பாராளுமன்று நிறைவேற்றியிருந்தது. இந்நீதிமன்றுகளை உருவாக்குவது சோல்பரி அரசியலமைப்புப்படி நீதித்துறையால் மாத்திரமே செய்ய முடியும் பாராளுமன்றுக்கு அவ்வுரிமை இல்லை என்று பிரிவு கவுன்சில் தீர்ப்பு வழங்கியது. பிரிவு கவுன்சில் இவ்வதிகாரம் 1833 இல் நீதிப்பட்டியம் மூலம் பிரிட்டிசாரால் நீதித்துறைக்கு வழங்கப்பட்டதை தங்கள் தீர்ப்புக்கு ஆதாரமாகக் காட்டினர். ஆகவே பாராளுமன்றத்தால் உருவாக்கப்பட்ட அச்சட்டம் பாராளுமன்றின் அதிகாரத்துக்குப் புறம்பானது என்று தீர்க்கப்பட்டது.

மேற்கூறிய வழக்குத் தீர்ப்புத்தான் சிங்களவருக்கும் பெரும்மனத்தாங்கலை உருவாக்கிற்று. இத்தீர்ப்பு பாராளுமன்றின் சட்டவாக்க அதிகாரத்தின் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட தன்மையை எடுத்துக்காட்டிற்று.

வரலாற்றுத் தவறுகள்

அடுத்த வழக்கு இராணி எதிர்வியன்கேயும் மற்றவர்களும் என்பதாகும். இது ஸ்ரீமாவோ 1960-1966 அரசாங்கத்திற்கு எதிரான சதிவழக்கு அவ்வழக்கின் எதிரிகளை விளங்கு வதற்கு பாரானுமன்று விசேட குற்றவியல் சட்டம் ஒன்றை நிறைவேற்றியது. இச்சட்டம் நீதித்துறைக்கு மட்டும் இருந்த அதிகாரங்களை நீதி அமைச்சருக்கு வழங்கியது. இதையும் பிரிவு கவன்சில் பாரானுமன்றில் நிறைவேற்ற முடியாத சட்டம் என்று கூறிவிட்டது. அச்சட்டம் வலுவற்றது என்றும் பிரகடனப்படுத்தியது. இத்தீர்ப்புகளால் புழுங்கிக்கொண்டிருந்த சிங்களவர்கள் ஸ்ரீமாவோ பண்டார நாயக்காவின் தலைமையின் கீழ் முன்னிரண்டு பெரும்பான்மையுடன் ஜக்கிய முன்னணி அரசு ஆட்சிப்பீடுமேற்றியதும் அரசியல் நிர்ணய சபையை உருவாக்கி சோல்பரி அரசியமைப்புச் சட்டத்தை மாற்றும் நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டனர்.

ஸ்ரீமாவோ அரசு பாராஞ்மன்றுக்குத் தேர்ந்தெடுத்தவர்களை அரசியல் நிர்ணய சபை உறுப்பினர்களாக நியமித்தது சட்டபூர்வமான செயல் அல்ல அவரால் உருவாக்கப்பட்ட அரசியல் நிர்ணய சபையே அரசியலுக்கு முரண்பட்டதும் முன் உதாரணமற்றதுமாகும். இந்தியாவில் அரசியல் நிர்ணய சபை உருவாக்கப்பட்டது இந்திய சுதந்திரப் பிரகடனத்தின் பின்பாகும். பிரான்ஸ் நாட்டில் அரசியல் நிர்ணய சபைகள் நியமிக்கப்பட்டதற்கு சட்ட அடிப்படைகள் உண்டு. ஆனால் ஐக்கிய முன்னணியினர் சட்டப் பிரச்சினைகளை கருத்துக்கொடுக்கவில்லை. காரணம் ஐ. தே. க வினாரும் இந்த நடவடிக்கையை வரவேற்பர் என்பதோடு அவர்களின் அரசியல் பலமும் அவ்வேளையில் குறைந்திருந்தது. தமிழர்களின் தலைவர்களும் ஒற்றுமையின்றி குழப்ப நிலையில் இருந்தார்கள்,

வரலாற்றுத் தவறுகள்

ஸ்ரீமாவோவினால் அமைக்கப்பட்ட சட்ட விரோதமான அரசியல் நிர்ணய சபையை முன் உதாரணமாகக் கொண்டு 1977 இல் தமிழ் ஈழக்கோரிக்கையை முன்வைத்து தேர்தலில் அமோகவெற்றியும் கூடிய அளவு தொகையான பாரானுமன்றப் பிரதிநிதிகளையும் பெற்றுக் கொண்ட தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியினரும் தங்களை ஒரு அரசியல் நிர்ணயசபையாக தாங்களாகவே நிர்ணயித்துக் கொண்டு தமிழ்மீத்துக்கான அரசியல் யாப்பைத் தயாரித்திருக்கலாம் அவ்விதம் செய்திருந்தால் கூட்டணி சிங்கள அரசால் சட்டவிரோதமாக்கப் பட்டிருக்கும். அப்போது கூட்டணியினர் ஒருமித்தோ அல்லது ஒரு சிலரோ பிறநாடொன்றில் ஒளிந்திருந்து தமிழ்மீ அரசை அரபாத்போன்றவர்கள் செய்ததுபோல் பிரகடனப்படுத்தியிருக்கலாம் அவர்கள் செய்யத் தவறியதால் பிற்சந்ததியினர் இப்போது காலம் தாழ்த்திச் செய்யவேண்டியதாயிற்று.

ஆனால் சிங்களவர்களுக்கு சட்டமும் சம்பிரதாயமும் ஒரு பொருட்டல்ல. எவ்விதத்திலாவது ஏனைய இனங்கள் மீது ஆதிக்கம் செலுத்துவதற்குத் தடையாக இருந்த சோல்பரி அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை இல்லாமல் செய்து மாற்றப்படவேண்டும். இதுவே அவர்களின் குறிக்கோள்.

அரசியல் நிர்ணயசபை சிங்களவருக்கு ஏற்றவகையில் ஏனைய சமூகத்தினரை ஒடுக்கி ஆளும் வகையில் தனது அரசியலமைப்புச் சட்டத்தையொத்தது.

இலங்கை என்ற பெயருக்குப் பதிலாக “ஸ்ரீலங்கா குடியரக” எனப்பெயர் குட்டப்பட்டது. அக்குடியரகக்கு ஜனாதிபதி ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டார். அரசியலில் அதிகாரம் கொண்டுள்ளவர்களிடமிருந்து அவர் தனது அதிகாரத்தைப் பெறுவார். சட்டம் இயற்றும் சபை தேசியப்பேரவைச்சபை என்ற பெயரைப் பெற்றது. இத்தேசியப்பேரவை சட்டமியற்றுவதாகவும் அதற்கு பொருள்கோடல் செய்வதாகவும் அவற்றை நிறைவேற்றுவதாகவும் இயங்கிற்று. உச்சநீதிமன்றமும் அதற்குக் குறைந்த நீதிமன்றங்களும் தேசியப்பேரவையின் முகவர்கள் என்ற முறையில் இயங்கும், இயற்றப்பட்ட அரசியலமைப்புக்கு விகவாசிகளாக இருக்கும்வரை அவர்கள் தங்கள் பதவிகளில் இருக்கலாம் என்பதே நிபந்தனை.

சோல்பரி அரசியலமைப்பில் இருந்த 29வது சர்த்துப்போல் சிறுபான்மையினருக்கு எதுவித பாதுகாப்பும் புதியாய்ப்பில் ஏற்படுத்தப்படவில்லை. ஆனால் இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்திலுள்ளது போல் சில அடிப்படை உரிமைகள் சேர்க்கப்பட்டிருந்தன. அவையும் “அரசுகொள்கை”க்கு அமைவாகவே இருக்கும் என்று அவற்றின் வலு குறைக்கப்பட்டிருந்தன.

ஜக்கிய முன்னணி அரசின் குடியரசு அரசியலமைப்பு 1972 மே மாதத்தில் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது. இவ்வரசியலமைப்பு சட்டபூர்வமற்றது என்பது உண்மை. ஆகையால் இச்சட்டத்தின் அடிப்படையில் ஆண்ட அரசுகளின் செயல்பாடுகள் யாவும் சட்டத்திற்கு முரணானது.

புதிய அரசமைப்பின் சட்ட பூர்வமற்ற தன்மையை நிருபிப்பதற்கு இடம்தான் இருக்கவில்லை. சுதந்திரமாக அல்லது சட்டர்தியான அதிகாரத்தைக் கொண்டு பட்சபாத கமற்ற தீர்ப்பை வழங்கக்கூடிய நீதிமன்று ஒன்றும் இருக்கவில்லை. ஐ. தே. க. வோ மனதுக்குள் மகிழ்ச்சியுடன் தங்கள் காலம் வரும் வரை மேலும் மாற்றங்களைச் செய்வதற்கு காத்திருந்தது. நீதிமன்றுகளின் நீதிபதிகள் புதிய அரசியலமைப்புக்கு விசுவாசமாக இருப்போம் என்று சுத்தியப்

பிரமாணம் செய்தவர்கள் அவர்களிடம் நீதிபேற முடியுமா? மேற்படி கருத்துக்கள் தமிழ்மக்களின் பரிதாபமான நிலைப்பாட்டைக்காட்டினாலும் சமசமாசிகளும் கம்யூனிஸ்ட்டுக்களும் இவ்வரசியல் யாப்பு சோசலிசத்துக்கான செயற்பாடுகள் என்று காட்டினர். இது அந்திய ஏகாதிபத்தியத்தின் தொடர்பை அழித்தது என்று பிறவிக்கவுன்சிலுக்கு மேல் முறையிடு செய்வது இல்லாமல் செய்யப்பட்டதை வரவேற்றனர்.

புதிய அரசியலமைப்புச் சட்டம் எவர் எதைச்சொன்னாலும் தமிழ்மக்களைப் பொறுத்தளவில் இன் அடிப்படையில் பாதகமான அம்சங்களைக் கொண்டிருந்தது. அரசியல் யாப்பு ரீதியாக சிங்களம் மட்டும் அரசகரும் மொழி என்பது நிலைநாட்டப்பட்டது. பெளத்தமதம் அரசமதமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டது. “நங்கள்” “பிரசைகள்” என்ற வேறுபாட்டை வரையறை செய்ததன் மூலம் நாடற்றவர்கள் என்ற நிலையில் உள்ள இந்திய வம்சாவழி தமிழ்மக்களுக்குரிய அடிப்படை உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டது. அடுத்தது சோல்பரி அரசியலமைப்பில் சிறுபான்மையினருக்கு இருந்த பாதுகாப்பை இல்லாமல் செய்தது. இத்தகைய குறைபாடுகளைக் கொண்ட யாப்பை ஒரு இடதுசாரி அமைச்சர் வரைந்ததும் அதற்கு இடதுசாரிகள் ஆதரவளித்தும் அக்கட்சிகளின் வரலாற்றில் கறைபடிந்த நிகழ்வாக இருக்கவே செய்யும்.

அரசியலமைப்பு விவகார அமைச்சர் இவ்யாப்பை

வரலாற்றுத் தவறுகள்

தயாரிப்பதற்கு தன்மனச்சாட்சியைத் திருப்திப்படுத்த சில கோட்பாடுகளை எடுத்துக்காட்டலாம். “மக்களிடம் இறைமை தங்கிமிருக்கிறது” “சட்டரீதியான தேசியம்”, “சட்டரீதியான புரட்சி” போன்ற கோட்பாடுகளை மற்றவர்களுக்கு ஒன்றும் தெரியாது என்று எண்ணிக்கொண்டு தன் அங்க அசைவுகள் மூலம் மேடைகளில் விளாசித்தள்ளினாலும் பிழைபிழையே. மக்கள் என்றால் அது சிங்களவர்கள் மட்டுமாக இருந்தால் அவர் செய்தது சரி. ஆனால் இலங்கையில் தமிழ்மக்களும் இருக்கிறார்கள் என்பது அமைச்சருக்குத் தெரியாததா? தெரிந்துகொண்டுதானே அவர்களைப் பாதிக்கக்கூடிய விதத்தில் யாப்பை வரைந்துள்ளார்.

சிங்களவர்கள் சட்டத்திற்கு முரணாக சட்டரீதியற்ற அரசியலமைப்பை உருவாக்கி தங்கள் கைக்கு அதிகார த்தைப் பறித்துக் கொண்டவர்கள். தமிழர் சகலவகையிலும் தமது உரிமைகளைப் பெறுவதற்கு முயற்சித்தபோதும் சிங்களப் பேரினவாதம் மசிந்துகொடுக்கவில்லை. ஆகவே அவர்கள் இப்பொழுது தமக்கு முன்பிருந்த அதிகாரங்களை பறித்தெடுப்பதற்கு ஆயுதப்போராட்டத்தில் ஈடுபடுகிறார்கள். அவர்கள் பயங்கரவாதிகளா? புதிய யாப்பு இயற்றப்பட்ட காலத்தில் சமஷ்டிக்கட்சியினரின் செயற்பாடும் அவர்கள் நடந்து கொண்டவிதமும் விசித்திரமானதாகவும் வருத்த த்துக்கு உரியதாகவும் இருந்தது.

32

ஸ்ரீமாவோ அரசியல் நிர்ணய சபையைக் கூட்டிய காலகட்டத்தில் அப்போது இருந்த சட்டங்களின் அடிப்படையில் அதற்கெதிராக வழக்குத் தாக்கல் செய்திருக்கலாம். சிங்களப் பெரும்பான்மை தமிழர் தாக்கல் செய்யும் வழக்குகளுக்கு நீதியான தீர்ப்பு வழங்காது என்றாலும் வழக்கைத் தாக்கல் செய்வதன் மூலம் அரசின் செயல்பாட்டை வெளியிலகுக்குக் கொண்டு வந்திருக்கலாம் இதைச் செய்ய சமஷ்டிக்கட்சி தவறியது.

ஆனால் அந்த வேலையை சி. சுந்தரலிங்கம் செய்தார். அரசியல் நிர்ணய சபை கூட்டக்கூடாது என்று தடை உத்தரவு வழங்கும்படி அவர் உச்சநீதிமன்றத்தை வேண்டி னார். இவ்விண்ணப்பத்தைக் காலத்துக்கு முந்திய கோரிக்கை என்று கூறி உச்சநீதிமன்று நிராகரித்தது.

இதே விண்ணப்பத்தைப் பாரானுமன்றுக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தமிழர் பிரதிநிதிகள் தங்களை நவரங்கலைக்கு அரசியல் நிர்ணய சபை உறுப்பினர்களாக வரும்படி விடுத்த அழைப்பை வைத்துக் கொண்டு உச்சநீதிமன்றை அரசியல் நிர்ணய சபை ஒன்றை பிரதமந்திரி கூட்டுவதற்கு தடை விதிக்குமாறும் அவர் அவ்விதம் செய்வது அன்றைய காலகட்டத்தில் அமுலிலிருக்கும் அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்கு முரணானதென்றும் நீதி விரோத செயல் என்றும் வாதாடியிருந்தால் என்ன நடந்திருக்கும்? இப்படியான ஒரு சந்தர்ப்பத்தைத் தமிழ்ப் பிரதிநிதிகள் தவறவிட்டு விட்டனர்.

அரசியல் நிர்ணய சபைக்கு எதிராக இன்னொரு நடவடிக்கையும் எடுத்திருக்கலாம். அதுதான் பகிஷ்கரிப்பு நடவடிக்கை. இச்சபைக்குத் தமிழர் பிரதிநிதிகள் செல்லாமல் விடுவதற்கு போதிய காரணங்கள் உண்டு. அரசு தான் அரசியல் நிர்ணய சபையை கூட்டுவதற்கு மக்களின் ஆணையைப் பெற்றுள்ளதாக வாதித்தது. அரசுக்கு இலங்கையின் மூன்றில் ஒரு பகுதியினரான தமிழர் ஆணை வழங்கவில்லை. ஐக்கிய முன்னணி தமிழ்மக்களின் தொகுதிகளில் தேர்தலில் போட்டியிடவில்லை. ஆகவே புதிய அரசியலமைப்பை இயற்றுவதற்கு தமிழரால் ஆணை கொடுப்பவில்லை. சமஷ்டிக்கட்சி அரசின் நடவடிக்கைகளை எதிர்ப்பதற்கே தமிழரால் தெரிவு செய்யப்பட்டது.

தமிழ்மக்களிடையே அரசியல் நிர்ணய சபையை பகிஷ்கரிக்க வேண்டுமென்ற கருத்து பெரும்பான்மையாக இருந்தது. சி. சுந்தரவிங்கம், வி. நவரத்தினம் உட்பட பெரும்பான்மையான மக்கள் சமஷ்டிக் கட்சியைப் பகிஷ்கரிக்குமாறு வேண்டினர். ஆனால் அமிர்தவிங்கம் முன்னாள் மேயராக இருந்த அப்புக்காத்து எஸ். நாகராசா வீட்டில் இதுபற்றி நடந்த கலந்துரையாடவின்போது அரசியல் நிர்ணய சபைக்குப் போவது அல்லது போகாது விடுவது பற்றி ஒருவரும் எமக்கு உத்தரவிட முடியாது என்று கூறினார்.

சமஷ்டிக் கட்சியினர் அரசியல் நிர்ணய சபை கூடிய தினத்தில் எல்லோரும் பிரசன்னமாக இருந்தனர். அது ஒரு மறக்க முடியாத தினமென்று ஒருவர் புகழ்ந்தும் பேசினார்.

சமஷ்டிக் கட்சியினர் அச்சபையில் இருவிடயங்களை முன்வைத்தனர் அரசு இலங்கையை ஒருமைப்பாடு கொண்ட குடியரசு என்று கூறியது சமஷ்டிக் கட்சியினர் அதை மொழிவாரியான அரசுகளின், சமஷ்டி ஒன்றியம் என்று கூறினர். இது சபையில் சிங்களவரால் தோற்கடிக்கப்பட்டது. அடுத்து சமஷ்டிக் கட்சி சிங்களமும், தமிழும் சம அந்தஸ்து கொண்ட நாடு பூராவும் செல்லுபடியாகக் கூடிய வகையில் உத்திபோக்குற்வ மொழிகளாக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டனர். இதைக் கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா உடனடியாக நிராகரித்து விட்டார். இவர்தான் 1956இல் ஒரு மொழி

இரண்டு நாடு இரண்டு மொழிகள் ஒரு நாடென்று பேசியவர்.

தங்களது கோரிக்கைகள் நிராகரிக்கப்பட்டதும் சமஷ்டி கட்சியினர் வாபஸ் பெற்றனர். புதிய யாப்பு பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது. புது யாப்பின்படி தேசியப் பேரவையின் காலம் ஐந்து வருடங்களன்று தீர்மானிக்கப்பட்டது, ஆனால் 1948 அரசியலமைப்பின் கீழ் தெரிவு செய்யப்பட்ட பா. உறுப்பினர்கள் புதிய யாப்பின் காரணமாக 1977 வரை தொடர்ந்து இயங்க வழி பிறந்தது.

33

புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட தேசியப் பேரவையின் தேர்தல் 1977 இல் நடைபெற்றது. ஐக்கிய முன்னணியினர் மக்களால் முற்றாகத் தூக்கி எறியப்பட்டனர். ஐ. தே. க. ஆட்சிக்கு வந்தது. ஜே. ஆர். ஜயவர்த்தனா பிரதமரானார் சமசமாசக்கட்சி கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆகியவற்றிலிருந்து ஒருவராவது தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை சரத்முத்தெட்டுவேகம் என்பவர் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பில் வெற்றிபெற்றார். அது கட்சியின் வெற்றியல்ல. அவரது தனிப்பட்ட செல்வாக்குதான் அவரின் வெற்றிக்குக் காரணம்.

ஜே. ஆர். பிரதமரானதும் எதிர்க்கட்சியினரின் தொல்லை இருக்கக்கூடாதென்ற நோக்குடன் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டார். எதிர்க்கட்சியினரை பூண்டோடு அழிக்க அவர் திட்டமிட்டார்.

தாங்கள் உருவாக்கிய 1972 ஆம் ஆண்டின் சட்டவிரோத யாப்பான் நச்சுமரத்தின் பழத்தைத் தாங்களே உண்ண வேண்டிய நிலைக்கு ஸ்ரீமாவோவும் இடதுசாரிகளும் தள்ளப்பட்டனர். ஜே. ஆர். எதிர்க்கட்சியினரின் புதிய யாப்பை அவர்களை அழிப்பதற்கு உபயோகித்தார். தனக்கு தேசிய ரிதியான எதிரி ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்காவை தேசியப் பேரவையிலிருந்து அகற்றினார். அவரது குடியுரிமை பறிக்கப்பட்டு அரசியல் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதிலிருந்து தடைசெய்யப்பட்டார். ஸ்ரீமாவோவின் சுதந்திரக்கட்சி சின்னா பின்னப்பட்டு சக்தியற்றதாகச் செய்யப்பட்டது. இடதுசாரிகளும் தொழிற்சங்கங்களும் நசக்கப்பட்டு வேலை நிறுத்தங்கள் தடை செய்யப்பட்டன அல்லது உடைக்கப்பட்டன. இவற்றை 1948 ஆம் ஆண்டின் சோல்பரி யாப்பின் கீழ் ஜே. ஆரால் செய்திருக்க முடியாது.

ஜே. ஆர். அரசு இத்துடன் நிற்கவில்லை சட்டபூர்வமற்ற நடவடிக்கைகள் தொடர்ந்தன. சட்டபூர்வமற்ற 1972 ஆம் ஆண்டு யாப்பை உபயோகித்து இன்னொரு சட்டபூர்வமற்ற யாப்பை தங்கள் விருப்பப்படி உருவாக்கினார்கள். தேசத்தின் தலைவராகவும் அரசின் தலைவராகவும் நிறைவேற்றதிகாரம் கொண்ட ஜனாதிபதி முறையை இப்புதிய யாப்பு உருவாக்கியது. இந்த யாயப்பை சந்திரிகா இல்லாமல் செய்வேன் என்று வாக்குறுதி கொடுத்தும் அவ்வாக்குறுதியை இன்றுவரை அவர் நிறைவேற்றவில்லை.

ஜே. ஆரின் யாப்பு 1978 இல் அமுலுக்கு வந்தது. ஜே. ஆர். கட்டுக்கடங்காத நிறைவேற்று அதிகாரங்களுடன் ஜனா திபதியானார்.

இக்காலகட்டத்தில் தமிழ்த் தலைவர்களின் நிலையை எடுத்துப்பார்த்தால் தமிழ்த் தலைவர்கள் தமிழர் மத்தியில் ஒற்றுமையை வலியுறுத்தினர். தமிழ்மக்களும் அதையே விரும்பினர். இதன்காரணமாக தமிழர் ஐக்கிய விடுதலைக் கூட்டணி உருவாகியது ஒற்றுமையை விரும்பியவர்கள் இரண்டு முக்கிய விடயங்களை நிறைவேற்றினர். ஒன்று இக்கூட்டு முன்னணிக்கு செல்வநாயகம், ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம், தொண்டமான் ஆகியோரை இணைத் தலைவர்களாக ஆக்கினர். மற்றது தாங்கள் சுதந்திரமான தனித் தமிழரசை உருவாக்குவது என்ற தீர்மானம்.

ஜி. ஜி. பொன்னம்பலத்தை இணைத்தலைவராக நியமித்த போதும் அதற்கு அவரது சம்மதம் இருந்ததா என்பது கேள்விக்குறியே. ஒன்றுமட்டும் உண்மை அவர் தமிழர் ஐக்கிய விடுதலை மேடை ஒன்றிலும் தோன்றவில்லை. வட்டுக்கோட்டை மாநாடும் அங்கு எடுக்கப்பட்ட தீர்மானங்களும் அடிக்கடி பேசப்படுவதால் அதுபற்றி விரிவாக ஆராய்ப்படவேண்டும்.

வட்டுக்கோட்டைத் தீர்மானம் தமிழர் வரலாற்றில் ஒரு மைல் கல்லாக இருந்தாலும் உண்மையில் சமஷ்டிக்கட்சியினரும் அகில இலங்கைத் தமிழ்க் காங்கிரசினரும் ஒன்றிணைந்தது 1977 இல் நடந்த பொதுத் தேர்தலில் தங்கள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் பதவியைத் தக்க வைப்பதற்கு இளைஞர்களை ஏமாற்றும் வகையில் சட்டரீதியான சொற் பிரயோகங்களினால் ஆக்கப்பட்டவையே வட்டுக்கோட்டை தீர்மானங்களாகும். இத்தீர்மானங்கள் சந்தர்ப்பவாத ரீதியில் தேர்தல் வெற்றியை நோக்கமாகக் கொண்டு எடுக்கப்பட்டன என்பதை பல காரணங்களைக் கொண்டு நிருபிக்கமுடியும்.

பொன்னம்பலமும் காங்கிரஸ் கட்சியும் சிங்களவரும் தமிழரும் தீவின் எந்தப் பகுதியிலும் வாழலாம் என்ற கொள்கையைக் கொண்டிருந்தனர். பொன்னம்பலம் இறக்கும் வரை

இந்நிலைப்பாட்டிலிருந்து மாறவில்லை. சமஷ்டிக் கட்சியோ சிங்களக் குடியேற்றங்களுக்கு முற்றாக எதிரானது. இவ்விரு பகுதியினரும் இதுபற்றி பேச்கவார்த்தை நடத்தவில்லை. ஆனால் மேடைகளில் தமிழரின் சயநிரணய உரிமை பற்றி உரக்கக் கத்தினார்கள்.

வட்டுக்கோட்டைத் தீர்மானம் பற்றி தமிழர் ஜக்கிய விடுதலைக் கூட்டணி பிரகடனப்படுத்தியதும் தொண்டமான் உடனடியாக பெருந்தோட்டங்களில் வாழும் தமிழ் மக்கள் தனிநாட்டுக் கோரிக்கையை ஏற்க மாட்டார்கள் என்று பகிரங்கமாகக் கூறினார். தொண்டமான் கூட்டணியின் கொள்கையை மீறிவிட்டார் என்று அவருக்கெதிராக நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை.

தான் இறக்கும்வரை பொன்னம்பலம் கூட்டணியினருடன் தன்னை இனம் காட்டிக் கொள்ளவில்லை. மேடைகளிலும் ஏறவில்லை. அவர் இறந்த பின் கூட்டணி அவரின் மகனான குமார் பொன்னம்பலத்துக்கு 1977 தேர்தலில் போட்டியிட சந்தர்ப்பம் வழங்க மறுத்தது. காரணம் அவர் கூட்டணியின் சொல்லுக்கு கட்டுப்பட்டு நடக்கக் கூடியவர் அல்ல என்று அவர்கள் தீர்மானித்ததேயாகும்.

சமஷ்டிக் கட்சி கைவிடப்பட்டு அதற்கு மூடுவிழா நடந்தது. அக்கட்சியின் தலைமைப் பீடம் இப்பொழுது தேடியது

வரலாற்றுத் தவறுகள்

தேர்தலில் போட்டியிடப் போதிய பண்முடையவர்களையும் சொல்வதி கேட்டு நடப்பவர்களையுமேயாகும். கட்சியை முடியதால் அக்கட்சியிலிருந்த அவர்களின் கணிப்பின்படி குழப்பம் காச்சிகளின் தொல்லையிலிருந்தும் தப்ப முடிந்தது.

1977 தேர்தல் முடிவுகள் எந்த நோக்குடன் கூட்டணி ஏற்படுத்தப்பட்டதோ அந்த நோக்கு நிறைவேறியதை எடுத்துக் காட்டின. இரு கட்சிகளிலும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களாக இருந்த எல்லோரும் மீளவும் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

1977 தேர்தலின் பின் விலத்தப்படாமலோ அல்லது விலகாமலோ உயிருடன் இருந்த கூட்டணியின் இனைத் தலைவர்களில் ஒருவரான தொண்டமான் ஜே. ஆரின் மந்திரி சபையில் சேர்ந்து ஒரு அமைச்சரானார்.

கூட்டணியின் எஞ்சியிருந்த தலைவர் தொண்டமான் அமைச்சர் பதவி ஏற்க அதன் பொதுச் செயலாளர் அமிர்தவிங்கம் எதிர்க்கட்சித் தலைவரானார். 1972 ஆம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்ட புதிய குடியரசு அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை உடைத்தெறிவோம் என்று குளுரைத்த கட்சியின் இச்செயல் சிரிப்புக்கும் வேதனைக்கும் உரிய விடயமாகும். கூட்டணியினர் தேர்தல் காலத்தில் சுயநிர்ணய அடிப்படையில் தனியரசொன்றை உருவாக்குவதற்காகவும் அவ்வரசுக்குத் தேவையான அரசியல் யாப்பை தயாரிப்பதற்காக ஒரு அரசியல்

நிர்ணய சபையையும் ஏற்படுத்துவதற்கும் தங்களுக்கு ஆணை தருமாறு மக்களிடம் கேட்டனர். அவ்வாணையை மக்கள் கொடுத்தனர். இப்போ என்னவென்றால் தாங்கள் எதிர்த்த ஸ்ரீமாவோவின் யாப்பின் பிரகாரம் அவ்யாப்பில் உள்ள எதிர்க் கட்சித்தலைவர் பதவியை ஏற்று வகித்தது விசித்திரமான நிலையாகும்.

இவற்றிலிருந்து தமிழர் ஜக்கிய விடுதலை முன்னணியினரும் காங்கிரசாரும் தங்களது தேர்தல் வெற்றிகளுக்காகவே வட்டுக்கோட்டைத் தீர்மானத்தை எடுத்தார்கள். அக்கால கட்டத்தில் அதிருப்தியடைந்திருந்த தமிழ் இளைஞர்களை ஏமாற்றவும் இது உதவியது.

ஸ்ரீலங்காவில் 1977 இல் நடந்த எட்டாவது தேர்தல் தமிழர்களுக்கு பலவித இன்னல்களைக் கொண்டு வந்த போதும் ஒரு நன்மையையும் செய்தது. சமஷ்டிக் கட்சியினதும் நெடுங்கால அசமந்தப்போக்கையும் பிழையான அரசியல் நடத்தைகளையும் வெறுத்து இளைஞர்கள் எழுச்சியடைந்தனர். அவர்கள் தனிநாடு சுயநிர்ணயவுரிமை போன்றெல்லாம் பேசத் தொடங்கினர்.

இளைஞர்களின் எழுச்சி என்னும் போது கூட்டணிப் பிரமுகர்களிலிருந்தே அநேகமானவர்கள் உருவாகினர். இவர்கள் போராட்டத்தின் அவசியத்தை வலியுறுத்தினரே தவிர போராட்டம் செய்யவில்லை. அவர்கள் போராட்ட அரசியல் நடத்தினரே ஒழிய போராட்டத்தில் ஈடுபடவில்லை. இத்தகைய இளைஞர்களில் தனியரசுப் போராட்டம் பற்றி இரத்தத்தில்

திலகமிட்டாலும் ஈற்றில் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் வெற்றிக்கு வித்திட்டனர்.

இத்தகைய இளைஞர்களில் உரும்பிராயைச் சேர்ந்த சிவகுமாரன் வயதில் சிறியவனாக இருந்த போதும், வேறு இளைஞர்கள் வாய் வேதாந்தம் கதைத்துக் கொண்டிருந்த வேளையில் தனியனாகவாவது போராட வேண்டுமென்ற உந்துதலின் பேரில் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு அரசு இயந்திரத்தின் நெருக்குதலுக்கும் அஞ்சாது போராடி ஈற்றில் நஞ்சருந்திய தியாகியானான். இளைஞர்களின் பேராதரவோடு தேர்தலில் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி மிகக் கூடிய அங்கத்தவர்களுடன் வெற்றி பெற்று எதிர்க் கட்சித் தலைமையையும் எடுத்துக் கொண்டது.

சிங்களவர்கள் எப்பொழுதும் தமிழர் பிரச்சினை கொடுத்தால் அவர்களைப் பேச்கவார்த்தைக்கு அழைப்பது வழக்கம். அவ்வழக்கத்தை மீண்டும் ஜே. ஆர். உபயோகித்து பேச்கவார்த்தைக்கு கூட்டணியினரை அழைத்தார். கூட்டணியினரும் எங்கே இவ்வித சந்தர்ப்பம் வரும் என்று பார்த்துக் கொண்டிருந்தவர்கள் சந்தர்ப்பத்தை நழுவவிட வில்லை. இவர்கள் காலம் காலமாக பேச்கவார்த்தைகள் ஒப்பந்தங்கள் போன்றவற்றால் தமிழ்த் தலைவர்கள் ஏமாற்றப்பட்ட வரலாற்றை மறந்து பேச்கவார்த்தையில் ஈடுபட்டனர்.

பேச்சவார்த்தை தொடர்ச்சியாக நடைபெற்றது. 1978 ஆம் ஆண்டு அரசியல் யாப்பு ஜே. ஆருக்கு வசதியான முறையில் இயற்றப்பட்டு ஜே. ஆர். 1982 ஆம் ஆண்டு ஒக்ரோபர் மாதம் 20ம் திங்கி ஐனநாயகச் சோசலிச் ஸ்ரீஸங்காக் குடியரசின் ஐனாதிபதியாகும் வரை பேச்சவார்த்தை தொடர்ந்தது. புதிய ஐனாதிபதி சகல வஸ்லமையும் நிறைவேற்றதிகாரமும் கொண்டவராக புதிய யாப்பின் பிரகாரம் வலிமை பெற்றிருந்தார். தனியரசமைப்பதற்கும் அதற்கான அரசியல் நிர்ணயசபையை உருவாக்குவதற்கும் ஆணை தரும்படி தமிழ்மக்களிடம் கேட்டுப் பெற்றுவிட்டு ஜே. ஆரின் தேசிய அரசில் பங்காளிகளாவதற்கு கூட்டணி பேச்சவார்த்தை நடத்தியது அவர்களின் தீர்க்கதறிசனமற்ற நிலைப்பாட்டையும் அரசியல் வங்குறோத்துத் தன்மையையும் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டியது. அவர்கள் திருச்செல்வம் பாணியிலான அரசியல் நடத்த எண்ணினார்கள். விரக்தியடைந்த சகல மட்டங்களிலிருந்தும் வந்த தமிழ் இளைஞர்கள் வேறு விதத்தில் எண்ணினார்கள். செயல்படவும் தொடங்கினர். தமிழரின் தலைவிதி அப்புக்காத்து பிறக்கிறாசிகளின் கைகளிலிருந்து சாதாரண மக்களின் கைக்கு மாறும் நிலை உருவாகியது.

1977 யூலையில் நடந்த தேர்தலில் ஐ. தே. க ஆறில் ஜந்து பெரும்பான்மை பெற்று அமோக வெற்றி ஈட்டிற்று. சுதந்திரக் கட்சி பண்டாரநாயக்கா தலைமையில் 1956 இல் பெரும் வெற்றியீட்டியபோது ஐ. தே. க வக்கு எட்டு ஆசனங்கள் கிடைத்தது போல் 77 இல் அவர்களுக்கும் எட்டு ஆசனங்கள் கிடைத்தன. தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி பதினாறு இடங்களைப் பெற்றது.

1977 இல் பதவிக்கு வந்த ஐ. தே. க வும், ஜே. ஆரும் தொண்டமானை அரவணனத்துக் கொண்டு ஆட்சி அமைத்தனர். தமிழ்மக்களை அடிபணியவைக்கும் முயற்சியாக பாரானுமன்றத்தில் ஜே. ஆர். 'போர் என்றால் போர் சமாதான மென்றால் சமாதானம்' என்ற பாடலுடன் செயற்பட்டார். அவ்வாண்டில் தமிழருக்கெதிரான வன்செயலையும் அவர்

கட்டவிழ்த்து விட்டார். மேலும் இவ்வன்செயல் ஒரு பழி
தீர்க்கும் நடவடிக்கையாகவே நடத்தப்பட்டது. ஜே. ஆர்.
தேர்தலில் வெற்றி பெறுவதற்கு சில மாதங்களுக்கு முன்னால்
யாழ்ப்பாண முற்றவெளியில் ஐ. தே. க. கூட்டம் ஒன்று
நடந்தது. அக்கூட்டத்தில் அவர் பேச எழுந்தபோது அங்கு
குழுமி இருந்த இளைஞர்கள் செருப்புகளாலும் கற்களாலும்
எறிந்து கூட்டத்தை முற்றாகக் குழப்பினார்கள். இதுவும் 1977
இன வன்செயலுக்கு ஒரு காரணமாக இருந்தது.

ஜே. ஆர். தனது ஆட்சியில் சுதந்திர வர்த்தகக் கொள்கையை
அழுல் செய்து அந்நிய பல்லினக் கம்பனிகள் நாட்டின்
உழைப்புச் சக்தியை மிகக் குறைந்த செலவில்
சரண்டுவதற்கு வழிவகுத்தார். தொழிலாளி வர்க்கம் வேலை
நிறுத்தம் செய்யும் உரிமை மறுக்கப்படும் வகையில்
அத்தியாவசிய சேவைகள் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது.
இச்சட்டத்தை வைத்துத்தான் அன்மையில் சந்திரிகாவும்
ரத்வத்தையும் மின்சாரசபைத் தொழிலாளர்களின் வேலை
நிறுத்தத்தை நகக்க முற்பட்டார்கள். ஜே. ஆர். இச்சட்ட
த்தைக் கொண்டு வருவதற்கு மலையகத் தொழிலாளர்
களின் தலைவர் தொண்டமான் ஆதரவு வழங்கியதும் இங்கு
குறிப்பிடப்பட வேண்டியதாகும்.

1980 ஆண் மாதத்தில் முந்நாறு ரூபா சம்பள உயர்வு கேட்டு
ஒரு பொது வேலைநிறுத்தம் நடைபெற்றது. இவ்வேலை

நிறுத்தத்தை முன்னின்று நடத்தியவர்கள் சுதந்திரக் கட்சியின் இப்போதைய பிரதி அமைச்சர் அலவி மெளவானாவும் தற்போது அரசில் அங்கம் வகிக்கும் இடதுசாரிக் கட்சிகள் என்று சொல்லிக் கொன்பவர்களும் ஏனைய இடதுசாரிகளுமாவர். ஜே. ஆர். அத்தியாவசியச் சட்டத்தைப் பாவித்து வேலை நிறுத்தம் செய்த தொழிலாளர்களில் எழுபத்தையாயிரம் பேரை வேலை நீக்கம் செய்து அவர்களை நடுத்தெருவில் விட்டார். அவர்களில் திரும்பவும் வேலை வழங்கப்படாதவர்களிற் பலர் இன்றும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்களுக்கென ஒரு அமைப்பையும் உருவாக்கியுள்ளனர். ஆனால் அவர்களை வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபடச் செய்த சுதந்திரக் கட்சி - இடதுசாரிக் கட்சிகள் இன்னமும் அவர்களுக்கு மீள வேலை வழங்கவில்லை.

இந்த அநியாயத்திற்கு மேலாக வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்ட தொழிலாளர்கள் ஐ. தே. க வின் குண்டர்களாலும் ஆயுதப் படையினராலும் மிருகத்தனமாகத் தாக்கப்பட்டனர். அத்தாக்குதலில் சோமபாலா என்ற தொழிலாளி கொல்லப்பட்டார்.

ஜே. ஆரின் ஆட்சியில் இனப்பிரச்சினை பூதாகாரமாக வளர்க்கப்பட்டு வன்முறைகள் தமிழருக்கெதிராகக் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டன. 1977க்குப் பின்னர் 79இல்; 81இல் 83இல் இன வன்செயல்கள் மோசமாக முன்னெடுக்கப்பட்டன. 1983 வன்செயல் ஜே. தே. க வால் அருவருக்கத்தக்க

வரலாற்றுத் தவறுகள்

வகையில் சிங்கள பேரினவாத வெறியுடன் நடத்தப்பட்டதால் தமிழ் இளைஞர்கள் ஆயுதம் தாங்கிய போராட்டத்தில் ஈடுபட நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டனர்.

ஜே. ஆரின் பாரானுமன்றத்தில் 1981 ஆம் ஆண்டு யூலை 24 ஆம் திகதி நடந்த நிகழ்வுகள் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. அமிர்தவிங்கம் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக பதவியேற்றதை தமிழ் மக்கள் தமக்கெதிராகச் செய்த தேசத்துரோகம் என்று கருதிய அதேவேளை அதை சிங்களப் பேரினவாதம் அருவருப்புடன் இந்தப்பதவியில் ஒரு தமிழன் இருப்பதா என்ற கீழ்த்தரமான கருத்துடன் பார்த்தது. அதனால் மேற்கூறிய தினத்தில் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அமிர்தவிங்க த்துக்கு எதிராக நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணை ஒன்று கொண்டுவரப்பட்டது. அவ்விதம் கொண்டு வரப்பட்டது ஒரு புறமிருக்க அங்கு பேசப்பட்டவையே முக்கியம்.

அவ்விவாதத்தில் பங்கு பற்றி உரையாற்றிய இரு ஜ. தே. க அங்கத்தவர்கள் அமிர்தவிங்கத்தை எவ்விதம் கொல்வது

வரலாற்றுத் தவறுகள்

என்று கதைத்தனர். ஒருவர் பண்டைய சிங்கள அரசர் தேசத் துரோகிகளுக்குச் செய்வதுபோல் இரு கழுகுகளை ஒன்று சேர்த்துக் கட்டி விட்டு அமிர்தவிங்கத்தின் ஓவ்வொரு காலையும் ஓவ்வொரு கழுகிலும் கட்டிவிட்டு கழுகுகளைக் கட்டியிருந்த கமிற்றை அறுத்து விடுவதாகும். மற்றயவர் தன்னிடம் அதிகாரம் இருந்தால் அண்மையில் உள்ள தூணில் அமிர்தவிங்கத்தை கட்டி வைத்து அவருக்கு புத்தி வரும் வரையில் சவுக்கடி கொடுப்பார் என்றும் தன்னுடைய வேலை முடிந்ததும் உயிரற்ற அமிர்தவிங்கத்தை பேரை வாவியில் அல்லது கடலில் வீசலாம் என்றும் கூறினார். இது சிங்களப் பேரினவாதம் ஓவ்வொரு தமிழனுக்கும் செய்ய விரும்பும் செயல்.

இதற்கிடையில் தங்களது தலைமையில் நம்பிக்கை இழந்த தமிழ் இளைஞர்கள் ஒரு சக்தி வாய்ந்த உருவெடுத்து வந்தனர். இயக்க நிதிக்காக வங்கிகள் கொள்ளள யடிக்கப்பட்டன. போராட்ட நடவடிக்கைகளை புலனாய்வு செய்த அதிகாரிகள் ஓவ்வொருவராகச் சுட்டுக் கொல்ல ப்பட்டனர். இவற்றில் பொத்துவில் பாராளுமன்ற உறுப்பினரை கொலை செய்ய முயற்சித்தவர்கள் பற்றி விசாரணை நடத்திய இன்ஸ்பெக்ரர் பஸ்தியாம்பிள்ளையும் கோஷ்டியும் மன்னார் மடு ரோட்டுப்பக்க காடுகளுக்குள் தந்திரமாக வரவழைக்கப்பட்டு கொலை செய்யப்பட்டனர். பஸ்தியாம்பிள்ளை உண்மை அறிவதற்கு இளைஞர்களை கடும் சித்திரவதைக்குள்ளாக்குவதில்

பிரசித்தி பெற்றவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

1978, மே 19இல் தேசியப் பேரவை தமிழ்மீ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தையும் ஏனைய இயக்கங்களையும் தடை செய்யப்பட்ட இயக்கங்களாகப் பிரகடனப் படுத்தியது. அதே வருடம் செப்ரெம்பர் ஏழாம் திகதி எயார் லங்காவின் அவர்ரோ விமானம் இரத்மலானை விமான நிலையத்தில் குண்டு வெடிப்புக்குள்ளாகியது. இவ்விமானம் தமிழ்ப் பயணிகளுடன் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து இரத்மலானைக்கு வந்து அங்கிருந்து மாலைதீவுக்கு புறப்படவிருந்தது. இரத்மலானை விமானநிலையத்தில் சாப்பாடு வழங்கவில் ஏற்பட்ட தாமதம் இருந்திருக்கா விட்டால் விமானம் கொழும்பு தலை நகரின் மேலாக செல்லும் போது வெடித்துச் சிதறியிருக்கும்.

விடுதலைப் புலிகள் தடை செய்யப்பட்டது பயன் தராததால் ஜே. ஆர். பயங்கரவாதத் தடைச் (தற்காலிக ஏற்பாடுகள்) சட்டத்தை கொண்டு வந்தார். அதனாலும் பயன் ஏற்படாததால் அச்சட்டம் நிரந்தரச் சட்டங்களுடன் சேர்க்கப்பட்டது. ஒரு சட்டம் உதவவில்லை என்றால் அதிலும் பார்க்க கடினமான சட்டத்தை கொண்டு வருவதிலேயே அவர் அக்கறை செலுத்தினார். அதை விட்டு பிரச்சினையை அரசியல் ரீதியாக தீர்த்து வைப்பதில் ஜே. ஆர் ஆற்றாக் கொட்டவில்லை.

இந்த நிலையில் ஜே. ஆர் ஆற்றாக் கொடுமையால் தனது

உறவினரான பிரிகேடியர் வீரதுங்காவை யாழ்ப்பாணத்தின் முழுப் பொறுப்பும் வாய்ந்த தளபதியாக நியமித்து சட்டத்துக்கு அமைவாக பயங்கரவாதக் கொடுமை அது எந்த உருவிலிருந்தாலும் தீவிலிருந்து குறிப்பாக யாழ் மாவட்டத்திலிருந்தும் அதை இல்லாமல் செய்வது உமது கடமையாகும். இக்கடமையை 1979 டிசெம்பர் 31 ஆம் திகதிக்கு முன்னர் நீர் செய்து முடிக்கவேண்டும் என்று ஆணையிட்டார். இவ்வாணை 1979 ஜூலை 11ம் திகதி கொடுக்கப்பட்டது. அதே திகதியில் யாழ்ப்பாணத்தில் அவசரகால நிலைமை பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு பொதுசன பாதுகாப்புச் சட்ட ஏற்பாடுகளில் உள்ள நீதிபதியின் உத்தரவின்றி இறந்தவர்களின் உடல்களை அழிப்பதற்கு உள்ள அதிகாரம் பொலிசாருக்கும் இராணுவத்தினருக்கும் வழங்கப்பட்டது.

சிங்களவர்களுக்கு பிரச்சினைகள் ஏற்படும்போது அவர்கள் தமிழர்களை பேச்சவார்த்தைகளுக்கு அழைப்பதும் ஒப்பந்தங்கள் செய்வதும் தங்கள் தேவை முடிந்ததும் ஒப்பந்தங்கள் வாக்குறுதிகள் கிழிக்கப்படுவதும் மீறப்படுவதும் வழக்கம் அவற்றை வரிசைக்கிறமாக பார்ப்போம்.

1920களில் சேர் பொன்னம்பலம் அருணாச்சலம் உதிரிகளாக சிதறிக்கிடந்த சிங்கள அரசியல் குழுக்களையும் தமிழ் அழைப்புக்களையும் இலங்கைத் தேசிய காங்கிரஸ் என்று ஒரு பொது அழைப்பின் கீழ் கொண்டு வருவதற்கு பிரயத்தனப்பட்டார். இதை அவர் செய்ததற்குக் காரணம் பிரிட்டிஸ் அரசாங்கத்திடமிருந்து அரசியல் சீர்திருத்தங்களை தரும்படி அழுத்தத்தைக் கொடுப்பதற்கும் அவ்விதம் பெறும் நன்மைகளை. சிங்களவரும் தமிழரும் சமமான அளவில்

அனுபவிப்பதற்காகவுமே கோரிக்கைகளை முன்வைக்கும் வேணாயில் தங்களது பெரும்பான்மைய் பலத்தை உபயோகித்து கொடுத்த வாக்குறுதியை மீறி காங்கிர சிலிருந்து தமிழரையும் அதன் தலைவர் சேர்பொன் அருணா சலத்தையுமே காங்கிரசிலிருந்து விலகிச் செல்லச் செய்தனர்.

பிரிட்டிஸ் அரசாங்கத்துக்கு சட்டசபையில் எவ்வித பிரதிநிதித்துவம் இருக்கவேண்டுமென்று ஒருமித்த கோரிக்கை ஒன்றை அனுப்புவதற்காக பிரபலம் வாய்ந்த சிங்களத் தலைவர்கள் யாழ்ப்பாணம் சென்று தமிழ்த் தலைவர்களைச் சந்தித்து ஒப்பந்தம் ஒன்றைச் செய்தனர். அவ்வொப்பந்தத்திற்குப் பெயர் மகேந்திரா ஒப்பந்தம் இந்த ஒப்பந்தத்தை சிங்களத் தலைமை பின்னர் முறித்துக் கொண்டது. அதற்கு அவர்கள் கொடுத்த காரணம் ஒப்பந்தம் செய்யும் போது தங்களது அமைப்புக்கு இருந்த பெயர் பின்னர் இலங்கை தேசியக் காங்கிரஸ் என்ற மாறிலிட்டால் பின் உருவாகிய தங்கள் அமைப்பை முந்திய ஒப்பந்தம் கட்டுப்படுத்தாது என்பதாகும். இந்த விபரம் எஸ். டானியூ, ஆர். டி. பண்டாரநாயக்காவால் எழுதப்பட்ட இலங்கைத் தேசிய காங்கிரஸின் கையேட் டில் பதிலாகக் காணப்படுகிறது.

இலங்கைக்கு டொனமூர் பிரபுவின் தலைமையில் வரவிருந்த டொனமூர் ஆணைக்குழுவுக்கு சமர்ப்பிப்பதற்காக மேற்காட்டப்பட்ட வகையில் இன்னொரு ஒப்பந்தத்தைத் தமிழர் தலைவ

ரான் சேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதனுடன் தனிச் சிங்கள இலங்கை தேசிய காங்கிரஸின் முக்கிய சிங்களத்தலைவர்கள் செய்து கொண்டனர். ஆணைக்குழுவின் நடவடிக்கையின் போது அது இனர்தியிலான பிரதிநிதித்துவத்தை விரும்ப வில்லை என்று தெரிந்து கொண்டதும் மேற்படி ஒப்பந்தத்தை மீறி தங்கள் சாட்சியங்களின் போது அவ் வொப்பந்தம் தம்மைக் கட்டுப்படுத்தாது என்று கூறினார்கள். இதனால் ஆணைக்குழுவினர் இனவாத ரீதியிலான பிரதிநிதித்துவம் பற்றி கட்சிகளுக்கிடையே செய்யப்பட்ட ஒப்பந்தங்கள் பற்றி தங்களுக்கு அக்கறையில்லை என்று இங்கிலாந்து அரசுக்குச் சமர்ப்பித்த அறிக்கையில் கூறினர்.

1940களில் இரண்டாம் உலக யுத்தத்துக்குப் பின் டொமினியன் அந்தஸ்து முறையிலான அரசியலமைப்பை கோருவதற்கு சகல இனத்தவர்களும் ஏகோபித்த குரல் கொடுக்கவேண்டும் என்று பிரிட்டிசார் நிபந்தனை விதித்தபோது சிங்களத்தலைவர்கள் கட்டசபையில் தம்பேச்சுக்களில் தாங்கள் தமிழருக்கு பாதகம் விளைவிக்காமல் புதிய அரசியலமைப்பை பாரபட்சமின்றி நடத்துவர் என்றும் தாங்கள் இப்புதிய அரசியலமைப்பைப் பெறுவதற்கு உதவுமாறு ஏமாந்த சோனகிரித் தமிழ்த் தலைவர்களை கேட்டுக் கொண்ட போது தமிழ்த் தலைவர்கள் அப்புதிய அரசியலமைப்பைப் பெறுவதற்கு தம் ஆதரவை வழங்கினர்.

ஸ்ரீலங்காவில் இடதுசாரிகள் என்று தங்களைக் கூறிக் கொண்ட சமசமாசிகளும் பழைய கம்யூனிஸ் கட்சியினரும் 1971 இல் சுதந்திரக் கட்சியுடனான கூட்டணியில் அரசாங்கம் நடத்திய போதுதான் தங்கள் வகுப்புவாத முதலாளித்துவச் சிந்தனைகளின் அடிப்படையிலான சுயரூபத்தை வெளிப்ப டுத்தினர். ஆனால் நாட்டை சோசலிசப் பாதையில் இட்டுச் செல்கிறோம் என்ற போர்வையில்த்தான் இதை வெளி க்காட்டினர். சமசமாசிகள் சோசலிச ஜனநாயகத்திற்கான பாதை திறக்கப்பட்டுள்ளது என்று கூறினார். பழைய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினர் முதலாளித்துவம் அற்றபாதையில் சோசலிசத்தை அடைவதற்கான காலகட்டம் வந்துள்ளது என்று பிரச்சாரம் செய்தார்கள்.

இவர்களில் டாக்டர் கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா

அரசியலமைப்பு விவகார அமைச்சராகவும். பெருந்தோட்டத்துறை அமைச்சர் பதவியையும் வகித்தார். அரசியலமைப்பு அமைச்சர் என்ற முறையில் புதிய யாப்பொன்றை உருவாக்கித் தமிழருக்கு சோல்பரி யாப்பில் 29வது சர்த்திலிருந்த பாதுகாப்பை அகற்றினார். இது தமிழருக்கு அவர் செய்த துரோகம். இதனைத் தொடர்ந்து இலங்கையின் பெயர் ஸ்ரீலங்காவாகியது. பிரிட்டனுடன் இருந்த தொடர்பு குடியரசு என்ற பிரகடனத்துடன் அகற்றப்பட்டது.

மதசார்பற்ற இலங்கையின் அரசியலில் பௌத்தத்திற்கு முதலிடம் கொடுக்கப்பட்டு அதைப் பேணிக்காக்கும் பொறுப்பு அரசுடையதென்ற ஏற்பாட்டால் ஏனைய மதங்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டன. பிரிவிகவுன்சிலுக்கு மேன் முறையிடு செய்வது இரத்தாக்கப்பட்டு பிரித்தானிய உறவும் துண்டிக்கப்பட்டது. சிங்களம் மட்டும் அரசியல் யாப்பு ரீதியாக வலியுறுத்தப்பட்டது. இவ்வித யாப்பை ஒரு இடது சாரித் தலைவர் செய்தது வெட்கக்கேடான செயல்.

எதிர்க்கட்சியில் இருந்தபோது, 'உலக வங்கிக்கும் சர்வதேச நாணய நிதியத்துக்கும் இலங்கை அடகு வைக்கப்படுகிறது' என்று கூறி வந்த டாக்டர் என். எம். பேரேரா தான் நிதி அமைச்சர் பதவி பெற்றதும் முதல் வேலையாகச் சென்றது உலக வங்கியிடம் கடன் பெறுவதற்காகவே.

வரலாற்றுத் தவறுகள்

சமசமாசிகளின் தொழிலாளி வர்க்க விரோதச் செயற்பாடுகளுக்கு இரண்டு உதாரணங்கள் நிதியமைச்சரான என். எம். பேரோவுக்குக் கீழ் இயங்கிய அடமான வங்கி ஊழியர்கள் தங்கள் கோரிக்கைகளை முன்வைத்து மூன்று மாதங்கள் வரை வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். அவர்களை வேலை நீக்கம் செய்தது என். எம். பேரோவேயாவார். கொல்லின் ஆர். டி. சில்வா தொழிலாளர் தலைவன் என்ற ரீதியில் பெருந்தோட்டத் தொழிலாளருக்கு மாதச் சம்பளம் வழங்க வேண்டுமென்று போராடியவர். இவர் பெருந்தோட்டங்களுக்கான அமைச்சர் ஆகியதும் பெருந்தோட்டத் தொழிற் சங்கங்கள் யாவும் ஒருமித்து மாதச் சம்பளம் வழங்கும்படி யான கோரிக்கையை மீளவும் முன்வைத்துப் போராட்டத்துக்குத் தயாராகினர். அப்போது கொல்லின் சம்பந்தப்பட்ட தொழிற்சங்கத் தலைவர்களைப் பேச்சுவார்த்தைக்கு அழைத்தார். எல்லோரும் சமூகந் தந்த பின்னர் எடுத்த எடுப்பிலேயே உலகில் எந்த நாட்டில் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு மாதச் சம்பளம் வழங்கப் படுகிறது? என்று ஒரு போடு போட்டார். பின்னர் தன்னுடைய வழக்கமான பேச்சுவன்மையால் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களை திசைதிருப்பி அனுப்பி வைத்தார். பின்னர் 1975 இல் சமசமாசவாசிகளை ஸ்ரீமாவோ வெளியேற்றிய பின்னர் கொல்லின் தோட்டத் தொழிலாளருக்கு மாதச் சம்பளம் வழங்கப்பட வேண்டுமென்று இலங்கைத் தொழிற்சங்க சம்மேனனத் தலைவர் என்ற முறையில் கோரிக்கைகளை முன்வைத்ததுதான் பெரும் வேடிக்கை.

ஜக்கிய முன்னி அரசின் காலத்தில் அதாவது கொல்வின் பெருந் தோட்டத்துறை அமைச்சராக இருக்கும் போதுதான் பெருந் தோட்டங்களை கற்றி திட்டமிட்ட வகையில் சிங்களக் குடியேற்றங்கள் தொடக்கி வைக்கப்பட்டன. இதுதொலை நோக்கில் தோட்டத் தொழிலாளரின் இனத்துவத் தனித்துவம் சிதைக்கப்பட வேண்டுமென்றே தொடங்கப்பட்டன.

இலங்கையின் முதல் பிரதமரான டி. எஸ். சேனநாயக்கா டொமினியன் அந்தஸ்திலிருந்து முழுமையான சுதந்திரம் வேண்டுமென்று பிரிட்டிசாரிடம் கேட்டபோது அவர்கள் சகல இனமக்களும் ஏகமனதாக கோரிக்கை வைத்தாலே தாங்கள் அது பற்றிப் பரிசீலிப்போம் என்று நிபந்தனை வைத்துக் கூறினார்கள். சிங்களவர் சார்பில் டி. எஸ். சேனநாயக்கா தனது கூட்டாளியும் அமைச்சரவையில் இருந்தவருமான சி. சுந்தரலிங்கத்திடம் தாங்கள் தமிழர்களுக்குத் துரோகம் செய்யமாட்டோம் நீதியாக நியாயமாக நடப்போம் என்றெல்லாம் கூறி அவரை நம்பப் பண்ணி பிரிட்டிசாரிடம் ஏகமனதாக கோரிக்கை வைப்பதற்கு இணங்க செய்தார். சுந்தரலிங்கமும் டி. எஸ். சை நம்பினார். சுதந்திரம் முழுமையாகக் கிடைக்கப் பெற்றதும் கொடுத்த வாக்குறுதி காற்றில் விடப்பட்டது. தமிழர்களுக்கெதிரான சட்டங்கள் ஒன்றுக்குப் பின் ஒன்றாக

அமுலாக்கப்பட்டது.

1950களில் எஸ். டபிள்யூ, ஆர். டி. பண்டாரநாயக்கா புதிய சட்டங்கள் தமிழர்களுக்கு ஏற்படுத்திய பாதிப்புக்களை தீர்த்துவைப்பேன் என்று சிங்களவர் சார்பில் எஸ். ஜே. வி. செவ்வநாயகத்துடன் ஒரு ஓப்பந்தத்தில் கைச்சாதிட்டார். இது கைச்சாதிட்டு சில மாதங்களுக்குள் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியினதும் பெளத்த மத சங்கத்தினரினதும் எதிர்ப்பால் பண்டாரநாயக்காவால் கிழித்தெறியப்பட்டது.

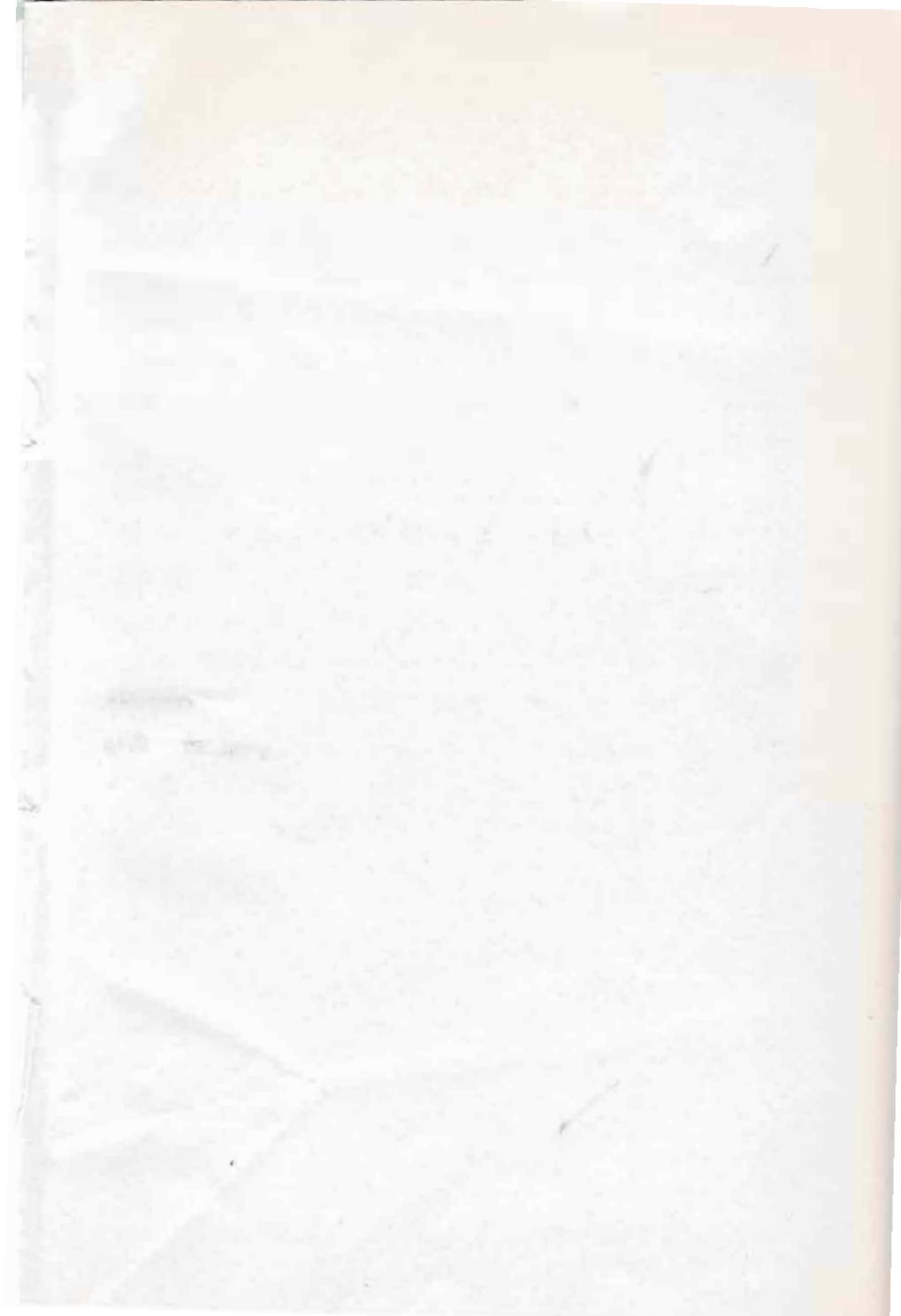
1960களில் டட்லிசேனநாயக்காவின் சிறுபான்மை அரசைக் கலைப்பதற்கு உதவினால் பண்டார நாயக்கா-செல்வநாயகம் ஓப்பந்தத்தை அமுல் படுத்துவேன் என்று ஸ்ரீமாவோவும் அவருடன் சேர்ந்திருந்த சமசமாச கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளின் கூட்டும் சமஷ்டிக் கட்சியுடன் ஒரு ஓப்பந்தத்தைச் செய்தார். அவ்விதம் டட்லி தோற்கடிக்கப்பட்டு அதன்பின் நடைபெற்ற தேர்தலில் ஸ்ரீமாவோ தனிப்பெரும்பான்மை உள்ள கட்சியாக வந்தபின் அவர் தான் செய்து கொண்ட ஓப்பந்தத்தை காற்றில் பறக்க விட்டு, தமிழர்களுக்கெதிரான மேலும் பல சட்டங்களை அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதில் ஊக்கம் காட்டினார்.

இதற்குத்தாகச் செய்யப்பட்ட ஓப்பந்தம்தான் டட்லி-செல்வநாயகம் ஓப்பந்தம் இது சமஷ்டிக் கட்சியினரால் தமிழர்

வரலாற்றுத் தவறுகள்

பிரச்சினைகளை மாவட்ட சபைகள் மூலம் தீர்க்கலாம் என்ற தப்புக் கணக்கில் முருகேசு திருச்செல்வத்தின் நலன்களைப் பேணும் வகையில் அவரது தரகு வேலையினால் செய்து கொள்ளப்பட்ட ஒப்பந்தமாகும். இவ்வொப்பந்தத்தை வைத்துக் கொண்டு ட்டிலியும் ஐ. தே. கவும் தாங்கள் தமிழருக்கு நேரடியாகச் செய்ய முடியாதவைகளை சமஞ்சிக் கட்சியின் ஒத்துழைப்புடன் செய்து முடித்தனர்.

இப்பவும் சிங்களவருக்கு தமிழருடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி வாக்குறுதி வழங்கித் தங்களது ஏகாதிபத்திய ஆக்கிரமிப்பு நோக்கங்களை நிறைவேற்ற தேவைகள் ஏற்பட்டுள்ளது. ஆனால் இப்போது உள்ள தமிழர் தலைமை ஏமாற்றப்படக் கூடியதல்ல. அதனால்தான் அரசு தமிழ்மக்களை எவ்வித த்தாலும் பிரதி நிதித்துவம் செய்யாத உதிரிகளுடன் பேச முனைகிறது. அதுவும் தான் சொல்வதை அவர்கள் கேட்க வேண்டுமென்ற பாணியில் அது முயற்சிக்கிறது.

நாட்டுப்பற்றாளர்
சண்முகம் தியாகராசா

உதயம் :
18.02.1933

மறைவு :
11.04.1998

அறிமுகம்

தமிழர்கள் பெரும்பாலான பகுதிகளில் அரசு ஆட்சி செய்து வந்தார்கள். அவர்கள் சுபிட்சமான பொருளாதார வளர்ச்சி அடைந்து அத்துடன் அரசியல் தன்னாதிக்கத்தையும் இறைமையையும் கொண்டிருந்தார்கள். இவர்களின் செல்வங்களைச் சூறையாடவும், அவர்களுடைய கட்டுக் கோப்பான நாகரீகத்தைக்குழப்பி அவர்கள் மீது ஆதிக்கம் செலுத்தவும் - சிங்கள அரசுகள் பலமுயற்சிகளைச் செய்து வந்தன. தொடர்ந்தும் செய்து வருகின்றன. இதைச் செய்வது தனியே சிங்களவர்களென்றால் அவர்களை ஓரளவுக்கு மன்னிக்க முடியும்.

இந்தக் காட்டிக்குடுப்பு விசயத்தில் தமிழ் மக்களிடையே உள்ள புத்தி ஜீவிகள் என்று தங்களைக் கூறிக்கொள்ளும் பெரும் அரசியல்வாதிகளும் உயர்குலத்தாரர்கள் கூறிக்கொள்வோரும் ஈடுபட்டுள்ளனர். இப்பொழுதும் அதைச் தொடர்ந்து செய்கிறார்கள். இவர்களின் துரோகத்தை உலகிற்கு எடுத்துக் காட்ட வேண்டும்.

நெடுங்காலமாக அரசியலில் ஈடுபட்டவரும் தொழிற்சங்க விசயங்களில் விசேட ஆற்றல் பெற்றவருமான எமது தகப்பனார் ச. தியாகராசா (Attorney-At-Law) (1995- ஆம் ஆண்டு வரையில் சிங்கள இராணுவம் தம்மை ஆட்சி செய்ய விரும்பாது தமிழர்கள் இடம் பெயர்ந்து வண்ணிக் காடுகளில் ஈழநாடு பத்திரிகை மூலம் பிரசரித்த வரலாற்றுத் தவறுகள் என்ற தொகுப்புக் கட்டுரைகளை வரலாற்று தேவைகருதி வெளியிடுகின்றோம்.

இவை தமிழீழ விடுதலைக்கு உதவியாகவும் ஊன்றுகோலாகவும் கிருக்குமென்று நம்புகின்றோம்.

T. Nanthaanand Bsc (cey) Msc (Lon)

T. Vasanthan